

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT

1455 *Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

ÍNDEX

- Títol preliminar. Disposicions generals.
- Article 1. Objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació.
- Títol I. Requisits d'activitat.
- Capítol I. Autorització, registre i activitat d'entitats de crèdit.
- Secció 1a Autorització i registre de bancs.
- Article 3. Autorització i registre dels bancs.
- Article 4. Requisits per exercir l'activitat.
- Article 5. Requisits de la sol·licitud.
- Article 6. Denegació de la sol·licitud.
- Article 7. Començament de les activitats.
- Article 8. Limitacions temporals en l'activitat dels nous bancs.
- Article 9. Autorització de bancs subjectes al control de persones estrangeres.
- Secció 2a Autorització de modificacions d'estatuts socials i de modificacions estructurals.
- Article 10. Modificació dels estatuts socials.
- Article 11. Autorització i registre d'operacions de modificacions estructurals.
- Secció 3a Revocació i caducitat.
- Article 12. Procediment de revocació i renúncia.
- Article 13. Caducitat de l'autorització.
- Secció 4a Actuació transfronterera.
- Article 14. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en altres estats membres de la Unió Europea per part d'entitats de crèdit espanyoles.
- Article 15. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en estats no membres de la Unió Europea per part d'entitats de crèdit espanyoles.
- Article 16. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Article 17. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.
- Article 18. Actuació mitjançant altres entitats de crèdit.
- Article 19. Oficines de representació.
- Secció 5a Oficines, agents i delegació de funcions.
- Article 20. Oficines de les entitats de crèdit.
- Article 21. Agents de les entitats de crèdit.
- Article 22. Delegació de la prestació de serveis o l'exercici de funcions de les entitats de crèdit.

- Capítol II. Participacions significatives.
- Article 23. Definició i còmput de participacions significatives.
 - Article 24. Informació que ha de subministrar l'adquirent potencial.
 - Article 25. Avaluació de les adquisicions proposades de participacions significatives.
 - Article 26. Suspensió del termini d'avaluació.
 - Article 27. Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de crèdit.
 - Article 28. Publicitat de participacions.
- Capítol III. Idoneïtat, incompatibilitats i Registre d'alts càrrecs.
- Article 29. Valoració de la idoneïtat.
 - Article 30. Requisits d'honorabilitat comercial i professional.
 - Article 31. Requisits de coneixements i experiència.
 - Article 32. Capacitat per exercir un bon govern de l'entitat.
 - Article 33. Selecció, control i avaluació dels requisits d'idoneïtat per part de les entitats de crèdit.
 - Article 34. Registre d'alts càrrecs.
 - Article 35. Límits en l'obtenció de crèdits, avals i garanties per part dels alts càrrecs de l'entitat.
- Capítol IV. Govern corporatiu i política de remuneracions.
- Article 36. Obligacions en matèria de govern corporatiu i política de remuneracions.
 - Article 37. Obligacions de publicitat en matèria de govern corporatiu i política de remuneracions.
 - Article 38. Comitè de nomenaments.
 - Article 39. Comitè de remuneracions.
 - Article 40. Vigilància de les polítiques remuneratives.
 - Article 41. Funció de gestió de riscos.
 - Article 42. Comitè de riscos.
- Títol II. Solvència de les entitats de crèdit.
- Capítol I. Sistemes, procediments i mecanismes de gestió de riscos i autoavaluació del capital.
- Article 43. Requisits d'organització, gestió de riscos i control intern.
 - Article 44. Responsabilitat del consell d'administració en l'assumpció de riscos.
 - Article 45. Aplicació del procés d'autoavaluació del capital intern.
 - Article 46. Risc de crèdit i de contrapart.
 - Article 47. Risc residual.
 - Article 48. Risc de concentració.
 - Article 49. Risc de titulització.
 - Article 50. Risc de mercat.
 - Article 51. Risc de tipus d'interès derivat d'activitats alienes a la cartera de negociació.
 - Article 52. Risc operacional.
 - Article 53. Risc de liquiditat.
 - Article 54. Risc de palanquejament excessiu.
 - Article 55. Règim de solvència aplicable a les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.
 - Article 56. Exposicions davant del sector públic.
 - Article 57. Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.
- Capítol II. Coixins de capital.
- Article 58. Requisit combinat de coixins de capital.
 - Article 59. Nivell d'aplicació del coixí de conservació de capital.

Article 60. Càlcul dels percentatges de coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.

Article 61. Fixació dels percentatges dels coixins anticíclics.

Article 62. Identificació d'entitats d'importància sistèmica mundial.

Article 63. Identificació d'altres entitats d'importància sistèmica.

Article 64. Fixació del coixí per a altres entitats d'importància sistèmica.

Article 65. Aplicació conjunta dels coixins per a EISM, OEIS i coixí contra riscos sistèmics.

Article 66. Obligacions de notificació del Banc d'Espanya en relació amb les EISM i les OEIS.

Article 67. Fixació del coixí contra riscos sistèmics.

Article 68. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics inferiors al 3 per cent.

Article 69. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics entre el 3 i el 5 per cent.

Article 70. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics superiors al 5 per cent.

Article 71. Publicitat dels coixins contra riscos sistèmics.

Article 72. Reconeixement del percentatge de coixí contra riscos sistèmics.

Article 73. Càlcul de l'import màxim distribuïble.

Article 74. Obligacions en cas d'incompliment dels requisits combinats de coixí.

Article 75. Contingut del pla de conservació del capital.

Títol III. Supervisió.

Capítol I. Àmbit objectiu de la funció supervisora.

Article 76. Contingut de la revisió i avaluació supervisores.

Article 77. Criteris aplicables a la revisió i avaluació supervisores.

Article 78. Mètodes interns per al càlcul de requeriments de recursos propis.

Article 79. Establiment de referències de supervisió dels mètodes interns per al càlcul dels requeriments de recursos propis.

Article 80. Revisió permanent de l'autorització d'ús de mètodes interns.

Capítol II. Àmbit subjectiu de la funció supervisora.

Article 81. Supervisió dels grups consolidables.

Article 82. Inclusió de societats de cartera en la supervisió consolidada.

Article 83. Sol·licituds d'informació i comprovacions de l'activitat de les societats mixtes de cartera.

Capítol III. Col·laboració entre autoritats de supervisió.

Article 84. Col·laboració del Banc d'Espanya amb altres autoritats competents.

Article 85. Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països en el marc de la supervisió de sucursals.

Article 86. Funcionament dels col·legis de supervisors.

Article 87. Intercanvi d'informació en matèria de supervisió en base consolidada.

Article 88. Comprovacions «in situ» de l'activitat de les sucursals.

Article 89. Comprovació d'informació relativa a entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.

Article 90. Decisió conjunta.

Article 91. Procediment de declaració de sucursals com a significatives i obligacions d'informació del Banc d'Espanya sobre això.

Capítol IV. Obligacions d'informació i publicitat.

Article 92. Obligacions de publicitat del Banc d'Espanya.

Article 93. Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.

Disposició addicional primera. Aprovació prèvia dels instruments de capital de nivell 1 addicional i de nivell 2.

Disposició addicional segona. Integració del Banc d'Espanya en el mecanisme únic de supervisió.

Disposició addicional tercera. Activitats relacionades amb els mercats de valors.

Disposició addicional quarta. Autorització per a la transformació en bancs de societats ja constituïdes.

Disposició addicional cinquena. Composició del patronat de les fundacions bancàries i requisits d'honorabilitat comercial i professional.

Disposició addicional sisena. Representants de les entitats adherides a la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits.

Disposició addicional setena. Referències a la normativa derogada.

Disposició transitòria primera. Règim transitori per a l'aplicació de l'article 458 del Reglament núm. 575/2013/UE, de 26 de juny de 2013.

Disposició transitòria segona. Procediments en curs.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Modificació del Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener.

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit.

Disposició final tercera. Modificació del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Disposició final quarta. Títol competencial.

Disposició final cinquena. Incorporació del dret de la Unió Europea.

Disposició final sisena. Facultats de desplegament.

Disposició final setena. No-increment de despesa.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor.

I

El bon funcionament del sistema financer és essencial per a una assignació eficient de l'estalvi al finançament de l'activitat econòmica. En aquesta assignació tenen un paper clau les entitats de crèdit, que són les principals proveïdores de finançament a famílies, empreses i administracions públiques i, a més, és on hi ha dipositada la part més gran de l'estalvi de les llars.

A causa de les singularitats de l'activitat bancària, la solvència de les entitats té una importància vital per al bon funcionament del sector financer en conjunt. Entre aquestes singularitats cal destacar, en primer lloc, la fragilitat intrínseca que representa la transformació de venciments d'actius i passius. Les entitats de crèdit se solen endeutar a terminis relativament curts per concedir, posteriorment, finançament a terminis significativament superiors. En circumstàncies normals, aquesta falta de correspondència entre els venciments d'actiu i passiu no és preocupant. No obstant això, la mera aparició de dubtes sobre la solvència de les entitats podria desencadenar la retirada massiva dels dipòsits de l'entitat o la seva exclusió dels mercats majoristes de crèdit. Aquests impediments al refinançament del seu actiu podrien donar lloc a una crisi de liquiditat i deteriorar finalment la viabilitat d'una entitat i la confiança en el conjunt del sistema bancari.

Adicionalment, a diferència d'altres sectors de l'economia, les entitats de crèdit solen presentar importants exposicions respecte d'altres entitats. Aquests vincles financers estrets, juntament amb els alts nivells de palanquejament amb els quals operen les entitats, provoquen que les dificultats d'una entitat de crèdit per fer front al servei del seu deute es puguin encomanar amb facilitat a la resta del sector financer.

D'altra banda, en períodes de bonança, la reducció aparent del risc de les activitats finançades, juntament amb l'aparició de beneficis que reforcen la base de capital de les entitats, permet que aquestes incrementin el ritme de concessió de crèdit. De manera anàloga, en períodes de recessió, l'augment del risc i la reducció de la base de capital derivada de resultats negatius porten les entitats a contreure la concessió de finançament. D'aquesta manera, l'oferta monetària de l'economia experimenta un comportament procíclic.

Tradicionalment, aquesta prociclicitat s'ha combatut fonamentalment a través de la política monetària. Tanmateix, la política monetària és poc eficaç quan els balanços de les entitats financeres estan seriosament malmesos. En efecte, la reducció dels nivells de recursos propis que deriva de l'assumpció de pèrdues inesperades unida a l'augment del risc de les exposicions obliga les entitats a reduir el crèdit per seguir complint els requisits mínims de capital que exigeix la regulació. La reducció del crèdit, al seu torn, impedeix la transmissió de la política monetària a l'economia real.

Aquestes particularitats provoquen que les crisis financeres tinguin una incidència especial en l'economia real. A més, els efectes esmentats no es limiten a una contracció puntual de la demanda agregada, sinó que afecten fins i tot el potencial de creixement de les economies. En efecte, la interrupció del canal creditici afecta les dues fonts principals de creixement a llarg termini en dificultar, d'una banda, l'acumulació de capital i, de l'altra, el finançament de les activitats que generen progrés tecnològic.

Per aquestes raons, les entitats de crèdit estan sotmeses a una regulació sense equivalència comparable en altres activitats econòmiques. Aquesta regulació s'ha acordat històricament a escala mundial amb la finalitat d'evitar arbitratges reguladors entre països que puguin generar avantatges competitiu artificials i arribar a provocar inestabilitat en el sistema financer global. En l'actualitat, el «Marc regulador global per reforçar els bancs i sistemes bancaris» (Basilea III), presentat pel Comitè de Basilea de Supervisió Bancària el desembre de 2010, és l'eix sobre el qual pivota la normativa prudencial internacional. La implementació i adaptació de Basilea III a l'ordenament jurídic de la Unió Europea ha tingut lloc a través de dues normes fonamentals: el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, i la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

II

Recentment va entrar en vigor el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit. Mitjançant aquest Reglament s'aprova el mecanisme únic de supervisió (MUS), compost pel Banc Central Europeu i les autoritats nacionals de supervisió, entre les quals es troba el Banc d'Espanya. El Reglament 1024/2013 es desplega pel Reglament (UE) núm. 468/2014 del Banc Central Europeu, de 16 d'abril de 2014, en què s'estableix el marc de cooperació en el mecanisme únic de supervisió entre el Banc Central Europeu i les autoritats nacionals competents, i les autoritats nacionals designades.

El MUS es conforma com un dels pilars de la Unió Bancària, juntament amb el mecanisme únic de resolució, també de recent creació, sustentada per un codi normatiu únic, integral i detallat per als serveis financers del conjunt del mercat interior.

Aquesta mesura implica l'atribució al MUS, i singularment al Banc Central Europeu, de les funcions de supervisió, incloses les d'autorització, revocació o imposició de sancions a entitats de crèdit, que tradicionalment duien a terme les autoritats nacionals. El Banc Central Europeu assumeix, per tant, la supervisió de tot el sistema bancari; exerceix la supervisió directa sobre les entitats més significatives i la supervisió indirecta sobre les menys significatives. La rellevància de la implantació del MUS per a Espanya s'aprecia en el fet que s'hagin identificat 15 grups d'entitats de crèdit com a significatives que representen més del 90% dels actius del sistema.

Aquest canvi del marc jurídic de les competències en matèria de supervisió fa necessària l'adaptació del nostre ordenament jurídic a la nova realitat, en particular al repartiment de competències entre el Banc Central Europeu i el Banc d'Espanya que també tracta aquest Reial decret. Així, el títol I, que regula els requisits que han de complir les entitats de crèdit, recull les adaptacions necessàries del nostre ordenament jurídic, eminentment formals, per ajustar-se a aquest nou marc de supervisió establert per la Unió Europea, especialment en matèria d'autoritzacions, adquisició de participacions significatives i valoració de la idoneïtat dels alts càrrecs de les entitats de crèdit. Per la seva part, el títol II també recull les adaptacions oportunes al MUS en relació amb els coixins de capital. Aquest règim es tanca, al seu torn, amb el que preveu la disposició addicional segona, que comprèn les funcions considerades «stricto sensu», de supervisió, que regula el títol III, sota el principi que el Banc Central Europeu exerceix la supervisió directa sobre les entitats més significatives i el Banc d'Espanya l'exerceix sobre les menys significatives.

III

La transposició de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013, s'ha produït en dues etapes. En una primera fase, el Reial decret llei 14/2013, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació del dret espanyol a la normativa de la Unió Europea en matèria de supervisió i solvència d'entitats financeres, va transposar els aspectes més urgents de la directiva; la no-transposició podria haver dificultat l'exercici per part del Banc d'Espanya de les noves facultats atribuïdes per la normativa de la Unió Europea.

Més tard, la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, va emprendre la plena incorporació al dret espanyol de les disposicions de la directiva la transposició de les quals necessitava un rang legal. Tanmateix, a més de la transposició, la Llei 10/2014, de 26 de juny, du a terme una refosa en un únic text de les principals normes d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit que, fins llavors, estaven disperses en normes que dataven fins i tot de 1946 i que, a causa de les modificacions successives de la normativa bancària, eren de difícil intel·ligibilitat en molts casos.

De la mateixa manera, aquest Reial decret té per objecte no només la culminació del desplegament reglamentari de la Llei 10/2014, de 26 de juny, sinó també la refosa en un únic text de les normes amb rang reglamentari d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit. És per això que aquest Reial decret refon en un únic text, d'una banda, les disposicions en matèria d'entitats de crèdit del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, que han de seguir vigents després de l'entrada en vigor del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013, i, de l'altra, el Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit. Per fer-ho, el Reial decret s'assenta en tres grans títols. El primer desplega el règim d'accés a l'activitat de les entitats de crèdit que contenia en gran mesura el Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol. Cal destacar, no obstant això, que el règim d'autorització que preveu aquest títol es limita als bancs. Les caixes d'estalvi i les cooperatives de crèdit es regeixen per la seva normativa específica.

Les principals novetats que introdueix la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013, en aquest títol es troben al capítol IV, que versa sobre les obligacions en matèria de govern corporatiu i política de remuneracions. En matèria de política de remuneracions, aquest Reial decret concreta el tipus d'informació que han de publicar les entitats. Una transparència màxima en aquesta àrea permet als accionistes de l'entitat exercir més control sobre la qualitat dels alts càrrecs d'aquesta.

En matèria de govern corporatiu, per la seva part, es despleguen les funcions que han d'exercir els tres comitès que ja introduïa la Llei 10/2014, de 26 de juny. Entre aquestes funcions destaca l'obligació del comitè de nomenaments d'adoptar mesures per aconseguir la igualtat de gènere entre els càrrecs directius.

Encara que el gruix dels requisits de solvència es troba al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, el títol II introdueix determinades disposicions relacionades amb aquesta matèria que procedeixen de la Directiva 2013/36/UE. Concretament, el

capítol I d'aquest títol exigeix que les entitats duguin a terme un procés d'autoavaluació dels seus nivells de capital atenent la naturalesa, escala i complexitat de les seves activitats, i que disposin de procediments adequats per cobrir els principals riscos als quals està subjecta la seva activitat. Així mateix, aquest capítol clarifica l'aplicació dels articles del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, relatius a les ponderacions per risc per al càlcul dels requisits de capital assignades a les exposicions davant de comunitats autònomes i corporacions locals, així com a les dels organismes dependents d'aquelles. Així, d'una banda, s'estableix l'aplicació de les mateixes ponderacions que l'Administració General de l'Estat per a les comunitats autònomes i entitats locals, mentre que es considera que la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les Comunitats Autònomes, el Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, de mesures de sostenibilitat financera de les comunitats autònomes i entitats locals i altres de caràcter econòmic, la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, proporcionen el marc legal adequat per reduir-ne el risc d'impagament en els termes que requereix l'article 115.2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. Així mateix, els organismes, ens i entitats públiques dependents d'una administració poden gaudir d'un tractament equivalent a aquestes, tal com estableix l'article 116.4 del Reglament esmentat, sempre que el Banc d'Espanya consideri que no hi ha diferència de riscos.

D'altra banda, el capítol II d'aquest títol desplega una de les principals novetats de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013: el règim de coixins de capital. D'aquesta manera, les entitats de crèdit han de mantenir nivells addicionals de capital de nivell 1 ordinari als que exigeix el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. Entre aquests coixins mereixen una atenció especial el coixí anticíclic i el coixí contra riscos sistèmics. El coixí anticíclic permet al Banc d'Espanya exigir requisits de capital de nivell 1 ordinari addicionals en les fases alcistes del cicle, i reduir aquestes exigències en les fases baixistes. Per la seva part, el coixí contra riscos sistèmics permet al supervisor exigir més requisits de capital de nivell 1 ordinari per a les exposicions que estiguin experimentant una evolució que pugui comprometre l'estabilitat del sistema financer. Amb aquests coixins, es dota el supervisor microprudencial d'eines de caràcter eminentment macroprudencial que, juntament amb la política monetària i la política fiscal, poden contribuir a suavitzar els cicles econòmics.

Per la seva banda, el títol III desplega les facultats supervidores del Banc d'Espanya. D'aquesta manera, a més de supervisar el compliment dels diferents coeficients imposats per la normativa de solvència, el capítol I d'aquest títol exigeix al supervisor nacional una vigilància especial dels mètodes interns que utilitzen les entitats de crèdit per calcular els seus requisits de fons propis.

Actualment és comú trobar entitats que operen en diversos països, ja sigui a través de filials o a través de sucursals. Per aquest motiu, els capítols II i III del títol III defineixen, respectivament, l'àmbit subjectiu de la funció supervisora del Banc d'Espanya i el marc de col·laboració d'aquest amb altres autoritats competents.

Entre les disposicions finals, la disposició final primera modifica el Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener, per adaptar aquesta norma al nou règim jurídic derivat de l'aprovació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i a aquest Reial decret. En concret, s'adapta el règim d'autoritzacions, revocació i caducitat de les cooperatives de crèdit.

La disposició final segona, per la seva part, modifica el Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit. L'objectiu és, d'una banda, eliminar totes les mencions a la gestió de transferències, ja que és un servei de pagament amb reserva d'activitat per als proveïdors de serveis de pagament definits a la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, que transposa la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE. D'altra banda, aquesta disposició corregeix la

incongruència que implicava la coexistència d'entitats de pagament habilitades per efectuar operacions de compravenda de moneda no vinculades a la prestació de serveis de pagament (les antigues remesadores), juntament amb la resta d'entitats de pagament que només podien dur a terme la compravenda de moneda quan aquesta activitat fos el seu objecte social exclusiu.

Finalment, la modificació del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, implica la culminació de la transposició de la Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE quant a la supervisió addicional de les entitats financeres que formin part d'un conglomerat financer. Com a principal novetat del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, cal assenyalar la supressió del mètode de càlcul dels requisits d'adequació del capital de les entitats regulades del conglomerat financer denominat valor comptable/ deducció dels requisits.

Aquest Reial decret ha estat sotmès a informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de febrer de 2015,

DISPOSO:

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte desplegar les disposicions de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, en matèria d'accés a l'activitat, requisits de solvència i règim de supervisió de les entitats de crèdit.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret és aplicable a les entitats de crèdit establertes a Espanya o que prestin serveis a Espanya i als grups o subgrups consolidables d'entitats de crèdit amb matriu a Espanya. Així mateix, és aplicable, de conformitat amb els termes que preveu la Llei 10/2014, de 26 de juny, a les societats financeres de cartera, a les societats financeres mixtes de cartera i als grups de les societats que siguin entitat matriu.

2. El que disposen les seccions 1a a 3a del capítol I del títol I és aplicable únicament als bancs, llevat que la normativa específica de les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit prevegi una altra cosa.

TÍTOL I

Requisits d'activitat

CAPÍTOL I

Autorització, registre i activitat d'entitats de crèdit

Secció 1a Autorització i registre de bancs

Article 3. *Autorització i registre de bancs.*

1. Correspon al Banc d'Espanya elevar al Banc Central Europeu una proposta d'autorització per accedir a l'activitat d'entitat de crèdit, amb l'informe previ del Servei

Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els aspectes de la seva competència.

El Banc d'Espanya ha de comunicar a la Secretaria General del Tresor i Política Financera l'obertura del procediment d'autorització, i indicar els elements essencials de l'expedient que s'ha de tramitar i la finalització d'aquest.

2. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels sis mesos següents a la seva recepció al Banc d'Espanya, o en el moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a rebre's. Si la sol·licitud no es resol en aquest termini, es pot entendre com a desestimada. A la resolució de l'autorització que s'adopti mitjançant decisió del Banc Central Europeu s'ha d'aplicar el règim d'impugnació que preveu la normativa de la Unió Europea i, en particular, el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

3. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la seva constitució i inscripció en el Registre Mercantil, els bancs han de quedar inscrits en el Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya per poder exercir les seves activitats.

4. Les inscripcions en el Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya a què es refereix l'apartat anterior, així com les baixes en aquest, es publiquen al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 4. *Requisits per exercir l'activitat.*

Són requisits necessaris per exercir l'activitat:

- a) Revestir la forma de societat anònima constituïda pel procediment de constitució simultània i amb durada indefinida.
- b) Tenir un capital social inicial no inferior a 18 milions d'euros, desembossat íntegrament en efectiu i representat per accions nominatives.
- c) Limitar estatutàriament l'objecte social a les activitats pròpies d'una entitat de crèdit.
- d) Que els accionistes titulars de participacions significatives siguin considerats idonis, de conformitat amb el que preveu l'article 6.
- e) No reservar als fundadors cap avantatge ni remuneració especial.
- f) Tenir un consell d'administració format per almenys cinc membres. Els membres del consell d'administració, els directors generals o assimilats i els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau tant de l'entitat com, si s'escau, de la societat dominant, han de complir els requisits d'idoneïtat que preveu el capítol III.
- g) Tenir una organització administrativa i comptable adequada, així com procediments de control intern adequats que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat. En especial, el consell d'administració ha d'establir normes de funcionament i procediments adequats per facilitar que els membres puguin complir les seves obligacions en tot moment i assumir les responsabilitats que els corresponguin d'acord amb les normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit, el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, o altres disposicions que siguin aplicables.
- h) Tenir el domicili social, així com la seva efectiva administració i direcció, en territori nacional.
- i) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir que es duguin a terme operacions relacionades amb el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme en les condicions que estableix la normativa corresponent.

Article 5. *Requisits de la sol·licitud.*

La sol·licitud d'autorització per a la creació d'un banc s'ha d'adreçar al Banc d'Espanya i ha d'anar acompanyada dels documents següents:

a) Projecte d'estatuts socials, acompanyat d'una certificació registral negativa de la denominació social proposada.

b) Programa d'activitats, en què ha de constar de manera específica el tipus d'operacions que es volen dur a terme, l'organització administrativa i comptable, els procediments de control intern, els procediments previstos per atendre les queixes i reclamacions que presentin els seus clients, així com els procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir que es duguin a terme operacions relacionades amb el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

c) Relació de socis que han de constituir la societat, amb indicació de les seves participacions en el capital social. Si es tracta de socis que tinguin la condició de persones jurídiques, cal indicar les participacions en el seu capital o drets de vot que representin un percentatge superior al 5 per cent.

En el cas de socis que hagin de posseir una participació significativa, cal aportar la documentació necessària per acreditar el compliment dels requisits d'idoneïtat que preveu l'article 6.1.b) juntament amb:

1r Si són persones físiques, informació sobre la seva trajectòria i activitat professional, així com sobre la seva situació patrimonial.

2n Si són persones jurídiques, els comptes anuals i l'informe de gestió amb els informes d'auditoria, si n'hi ha, dels dos últims exercicis o des de la seva creació, si s'ha produït durant aquest període; la composició dels òrgans d'administració, i l'estructura detallada del grup al qual pertanyi eventualment. En el cas de socis persones jurídiques que pertanyin a un grup consolidat, cal aportar, addicionalment, els comptes anuals consolidats, l'informe de gestió i els informes d'auditoria relatius al grup.

A falta de socis que hagin de posseir una participació significativa, la informació anterior es facilita respecte dels vint accionistes principals.

d) Relació de persones que hagin d'integrar el primer consell d'administració i dels qui hagin d'exercir com a directors generals o assimilats, així com dels responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per a l'exercici diari de l'activitat de l'entitat, amb informació detallada sobre els requisits d'idoneïtat aplicables i exigits de conformitat amb el capítol III. Així mateix, cal facilitar aquesta informació respecte dels membres del consell d'administració, així com els directors generals o assimilats i els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per a l'exercici diari de l'activitat de la societat dominant de l'entitat de crèdit.

e) Justificació d'haver constituït un dipòsit en metàl·lic al Banc d'Espanya o justificació d'haver immobilitzat valors de deute públic a favor del Banc d'Espanya per un import equivalent al 20 per cent del capital social mínim que estableix l'article anterior.

Durant la instrucció del procediment el Banc d'Espanya pot exigir als promotors les dades, els informes o els antecedents que consideri necessaris per verificar el compliment de les condicions i els requisits que estableix aquest Reial decret.

Article 6. *Denegació de la sol·licitud.*

1. Sense perjudici de les competències del Banc Central Europeu per denegar la sol·licitud d'autorització proposada pel Banc d'Espanya, aquest últim, mitjançant una resolució motivada, ha de denegar l'autorització de creació d'un banc quan no es compleixin els requisits dels articles 4 i 5 i, en especial, quan, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat projectada, no es consideri adequada la idoneïtat dels accionistes que hi hagin de tenir una participació significativa o, en absència d'accionistes amb participació significativa, dels vint accionistes principals. A aquests efectes:

a) S'entén per participació significativa en un banc la que compleixi el que preveu l'article 16 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) La idoneïtat s'aprecia, entre altres factors, en funció dels aspectes següents:

1r L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes, en el sentit que preveu l'article 30. Aquesta honorabilitat es presumeix sempre que els accionistes siguin administracions públiques o ens dependents d'aquestes.

2n Els mitjans patrimonials de què disposen els accionistes esmentats per atendre els compromisos assumits.

3r La transparència en l'estructura del grup al qual pugui pertànyer eventualment l'entitat i, en general, l'existència de dificultats greus per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre l'exercici de les seves activitats.

4t La possibilitat que l'entitat quedi exposada, de manera inapropiada, al risc de les activitats no financeres dels seus promotors, o, en cas que es tracti d'activitats financeres, quan l'estabilitat o el control de l'entitat pugui quedar afectat per l'alt risc d'aquelles.

5è La possibilitat que el bon exercici de la supervisió de l'entitat sigui obstaculitzat pels vincles estrets que aquesta mantingui amb altres persones físiques o jurídiques, per les disposicions legals, reglamentàries o administratives del país al dret del qual estigui subjecta alguna de les persones físiques o jurídiques esmentades, o per problemes relacionats amb l'aplicació de les disposicions esmentades.

A aquests efectes, s'entén que existeixen vincles estrets quan dues o més persones físiques o jurídiques estiguin unides mitjançant:

- i) un vincle de control en el sentit que determina l'article 42 del Codi de comerç, o
- ii) el fet de posseir, de manera directa o indirecta, o mitjançant un vincle de control, el 20 per cent o més dels drets de vot o del capital d'una empresa o entitat.

2. A la resolució de denegació de l'autorització s'aplica el règim d'impugnació que preveuen la Llei 13/1994, d'1 de juny, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre. En cas que es denegui la sol·licitud, el Banc d'Espanya n'ha de remetre una còpia al Banc Central Europeu i ha de procedir a la devolució del dipòsit efectuat d'acord amb el que disposa l'article 5.e). Així mateix, ha de procedir a la seva devolució en el supòsit de desistiment de la sol·licitud.

Article 7. *Començament de les activitats.*

1. En el termini d'un any a comptar de la notificació de l'autorització d'un banc, els promotors han d'atorgar l'oportuna escriptura de constitució de la societat, inscriure-la en el Registre Mercantil i posteriorment en el Registre d'entitats de crèdit, i iniciar les seves operacions. Si passa altrament, es declara la caducitat de l'autorització de conformitat amb el que preveu l'article 13.

2. El dipòsit que preveu l'article 5.e) s'allibera d'ofici una vegada constituïda la societat i inscrita en el Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya, així com en els supòsits de denegació, caducitat i, si no s'ha alliberat amb caràcter previ, revocació o renúncia de l'autorització que preveu aquest capítol.

Article 8. *Limitacions temporals en l'activitat dels nous bancs.*

1. Els bancs de nova creació queden subjectes temporalment a les limitacions següents:

a) Durant els tres primers exercicis, a partir de l'inici de les seves activitats, no poden repartir dividendes i han de destinar la totalitat dels seus beneficis de lliure disposició a reserves, llevat que ho autoritzi el Banc d'Espanya en consideració a la situació financera de l'entitat i, en particular, que aquesta compleixi les seves obligacions de solvència.

b) Durant els cinc primers anys a partir de l'inici de les seves activitats:

1r No poden, directament o indirectament, concedir crèdits, préstecs o avals de cap classe a favor dels seus socis, consellers i alts càrrecs de l'entitat, ni a favor dels seus

familiars en primer grau o de les societats en què, els uns o els altres, tinguin participacions accionaries superiors al 15 per cent o del consell d'administració de les quals formin part. Si es tracta d'accionistes persones jurídiques pertanyents al seu grup econòmic, s'inclouen en aquesta limitació totes les empreses que pertanyin a aquest. En aquest supòsit, la limitació no s'aplica a les operacions amb entitats de crèdit.

2n Una persona física o jurídica o un grup no pot posseir, directament o indirectament, més del 20 per cent del capital o dels drets de vot del banc, o exercir el control d'aquest. A aquests efectes, s'entén per grup el que defineix com a tal l'article 42 del Codi de comerç. Aquesta limitació no és aplicable a les entitats de crèdit i altres entitats financeres.

3r La transmissibilitat entre vius de les accions i el seu gravamen o pignoració estan condicionats a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, i aquesta limitació ha de constar en els estatuts de la societat.

2. L'incompliment de les limitacions esmentades a l'apartat anterior, o una desviació substancial respecte del programa d'activitats esmentat a l'article 5.b) durant els tres primers anys, pot donar lloc a la revocació de l'autorització de conformitat amb el que preveu l'article 8 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Article 9. *Autorització de bancs subjectes al control de persones estrangeres.*

1. La creació de bancs el control dels quals, en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç, hagi de ser exercit per persones estrangeres, queda subjecta al que estableixen els articles precedents.

2. En cas que el control del banc hagi de ser exercit per una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea; per l'entitat dominant d'una d'aquestes entitats, o per les mateixes persones físiques o jurídiques que les controlin, el Banc d'Espanya, abans de concedir l'autorització a què es refereix l'article 3.1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de les entitats esmentades.

3. En cas que el control del banc hagi de ser exercit per una o diverses persones, siguin o no entitats de crèdit, domiciliades o autoritzades en un Estat no membre de la Unió Europea, es pot exigir la prestació d'una garantia que compregui la totalitat d'activitats del banc espanyol.

Secció 2a *Autorització de modificacions d'estatuts socials i de modificacions estructurals*

Article 10. *Modificació dels estatuts socials.*

1. La modificació dels estatuts socials dels bancs està subjecta a l'autorització del Banc d'Espanya que ha de resoldre dins dels dos mesos següents a la recepció de la sol·licitud, transcorreguts els quals es pot entendre que s'ha considerat. Pel que fa a la resta, s'ha de regir pel procediment d'autorització i registre que estableix l'article 3.

La sol·licitud de modificació ha d'anar acompanyada d'una certificació de l'acte en el qual s'hagi acordat, d'un informe justificatiu de la proposta elaborat pel consell d'administració, així com d'un projecte de nous estatuts en què s'identifiquin les modificacions introduïdes.

2. No requereixen autorització prèvia, encara que s'han de comunicar al Banc d'Espanya perquè constin en el Registre d'entitats de crèdit, les modificacions dels estatuts socials que tinguin per objecte:

- a) Canviar el domicili social dins del territori nacional.
- b) Augmentar el capital social.
- c) Incorporar textualment als estatuts preceptes legals o reglamentaris de caràcter imperatiu o prohibitiu, o complir resolucions judicials o administratives.

d) Altres modificacions per a les quals el Banc d'Espanya, en resposta a una consulta prèvia formulada a l'efecte pel banc afectat, hagi considerat innecessari el tràmit de l'autorització per la seva rellevància escassa.

La comunicació al Banc d'Espanya s'ha d'efectuar dins dels quinze dies hàbils següents a l'adopció de l'acord de modificació estatutària. Si, un cop rebuda la comunicació, aquesta modificació excedeix en el seu abast el que preveu aquest apartat, el Banc d'Espanya ho ha de notificar als interessats en el termini de trenta dies, perquè revisin les modificacions o, si s'escau, s'ajustin al procediment d'autorització de l'apartat anterior.

Article 11. *Autorització i registre de modificacions estructurals.*

1. De conformitat amb el que disposen la disposició addicional dotzena de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i els termes que estableix aquesta, correspon al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar les operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius en què intervingui un banc, o qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors, així com les modificacions estatutàries que derivin d'aquestes. Amb aquesta finalitat, s'han de sol·licitar prèviament els informes preceptius que corresponguin i, en tot cas, el del Banc d'Espanya.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, s'entén per cessió parcial d'actius i passius la transmissió en bloc d'una o diverses parts del patrimoni d'un banc, cadascuna de les quals formi una unitat econòmica, a una o diverses societats de nova creació o ja existents, quan l'operació no tingui la qualificació d'escissió o cessió global d'actiu i passiu de conformitat amb la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

3. La sol·licitud d'autorització s'ha d'adreçar a la Secretaria General del Tresor i Política Financera, acompanyada dels documents següents per triplicat:

a) Certificació de l'acord del consell d'administració que aprova el projecte de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius o de l'acord amb efectes econòmics o jurídics anàlegs a les operacions anteriors.

b) Projecte de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius o de l'acord amb efectes econòmics o jurídics anàlegs a les operacions anteriors.

c) Si s'escau, informe dels administradors, justificatiu de l'operació.

d) Si s'escau, informe d'experts sobre el projecte de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius i de l'acord amb efectes econòmics o jurídics anàlegs a les operacions anteriors, en els termes que preveu la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

e) Si s'escau, projecte d'estatuts de la societat resultant de l'operació.

f) Si s'escau, projecte d'estatuts de les societats intervinents en cas que es modifiquin.

g) Estatuts vigents de les societats participants en l'operació.

h) Identificació dels administradors de les societats que participen en l'operació i dels proposats per ocupar els càrrecs esmentats en les entitats resultants o intervinents.

i) Comptes anuals auditats dels tres últims exercicis de les entitats que intervenen en l'operació i, si s'escau, dels grups dels quals formin part.

j) Balanç de fusió o de l'operació de modificació estructural.

k) Si s'escau, certificació dels acords adoptats per les juntes generals de les entitats que intervenen en l'operació.

l) Qualsevol altre document que segons el parer de l'òrgan competent sigui necessari per a l'anàlisi de l'operació i sigui requerit expressament als interessats.

4. Una vegada obtinguda l'autorització i després que s'hagi inscrit l'operació, quan escaigui, en el Registre Mercantil, s'ha d'inscriure en el Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya.

Secció 3a Revocació i caducitat

Article 12. *Procediment de revocació i renúncia.*

1. El Banc d'Espanya és competent per iniciar, tramitar i elevar al Banc Central Europeu una proposta de revocació de l'autorització. El Banc d'Espanya únicament pot iniciar d'ofici aquest procediment en els termes que preveu l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i pels supòsits que preveu l'article 8 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o una altra norma amb rang de llei. A la resolució de la revocació de l'autorització mitjançant decisió del Banc Central Europeu s'ha d'aplicar el règim d'impugnació que preveu la normativa de la Unió Europea i, en particular, el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. El Banc d'Espanya ha de donar tràmit d'audiència als interessats una vegada instruït el procediment de revocació i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, i concedir-los un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i justificacions que considerin pertinents.

3. Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'elevar al Banc Central Europeu una proposta de revocació de l'autorització quan l'entitat de crèdit renunciï a l'autorització concedida, o ha de denegar expressament la renúncia, en el termini de tres mesos des que es produeixi la comunicació.

Les entitats de crèdit han d'acompanyar la comunicació de la renúncia d'un pla de cessació de l'activitat.

4. El procediment de renúncia es regeix per les normes previstes per a la revocació, sense que sigui necessari procedir a la dissolució i liquidació de l'entitat que preveu l'article 8.6 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, si l'entitat té previst continuar amb l'exercici d'activitats no reservades.

5. En cas de denegació de la renúncia, el Banc d'Espanya ha de motivar les raons que concorren, al seu judici, per considerar que la cessació d'activitat pot ocasionar riscos greus a l'estabilitat financera. A aquests efectes, ha de tenir en compte la necessitat de fer el següent:

a) Assegurar la continuïtat de les activitats, serveis i operacions la interrupció dels quals podria pertorbar l'economia o el sistema financer i, en particular, els serveis financers d'importància sistèmica i els sistemes de pagament, compensació i liquidació.

b) Evitar efectes perjudicials per a l'estabilitat del sistema financer.

c) Protegir els dipositants i els altres fons reembossables i actius dels clients de les entitats de crèdit.

Article 13. *Caducitat de l'autorització.*

1. El Banc d'Espanya ha de declarar expressament la caducitat de l'autorització per operar com a entitat de crèdit quan, dins dels dotze mesos següents a la seva data de notificació, no s'hagin iniciat les activitats específiques que inclou el programa d'activitats a què es refereix l'autorització per causes imputables a l'entitat. A la resolució de la caducitat s'aplica el règim d'impugnació que preveuen la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. El procediment per declarar la caducitat únicament es pot iniciar d'ofici en els termes que preveu l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

3. Una vegada acordat l'inici del procediment s'ha de procedir a notificar-ho als interessats, en el termini de deu dies, perquè puguin formular al·legacions i aportar documents o altres elements de judici en qualsevol moment abans del tràmit d'audiència a què es refereix l'apartat següent.

4. El Banc d'Espanya ha de donar tràmit d'audiència als interessats una vegada instruït el procediment i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, i concedir-los un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i justificacions que considerin pertinents.

Secció 4a Actuació transfronterera

Article 14. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en altres estats membres de la Unió Europea per part d'entitats de crèdit espanyoles.

1. Les entitats de crèdit que vulguin obrir una sucursal en un altre Estat membre de la Unió Europea ho han de sol·licitar prèviament al Banc d'Espanya, el qual només pot denegar l'obertura d'una sucursal quan tingui raons per dubtar, vist el projecte en qüestió, de l'adequació de les estructures administratives o de la situació financera de l'entitat de crèdit, o quan el programa d'activitats presentat reculli activitats no autoritzades a l'entitat. El Banc d'Espanya ha de resoldre mitjançant una resolució motivada en el termini màxim de dos mesos a partir de la recepció de tota la informació a què es refereix l'apartat següent.

2. La sol·licitud d'obertura d'una sucursal que preveu l'apartat anterior s'ha d'acompanyar de la informació següent:

- a) L'Estat membre en el territori del qual es vol establir la sucursal i l'adreça a l'Estat en què se li puguin requerir documents.
- b) Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions que vulgui dur a terme i l'estructura de l'organització de la sucursal.
- c) El nom i l'historial dels directius responsables de la sucursal.

3. En cas que s'accepti l'obertura de la sucursal, el Banc d'Espanya ho ha de comunicar a l'autoritat competent de l'Estat d'acollida. Aquesta comunicació s'ha de traslladar a la mateixa entitat sol·licitant, i s'ha d'acompanyar de la documentació que preveu l'apartat anterior i de la informació corresponent.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha de comunicar l'import i la composició dels recursos propis de l'entitat de crèdit i la suma dels requisits exigits a aquesta d'acord amb el que disposa l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. En el cas que recull l'apartat 6, el Banc d'Espanya ha de comunicar la informació anterior corresponent a l'entitat de crèdit dominant.

4. El Banc d'Espanya ha de comunicar el nombre i la naturalesa dels casos en què s'hagi denegat la pretensió a què es refereix aquest article a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

Tota modificació del contingut d'alguna de les informacions notificades a què es refereix l'apartat 2 ha de ser comunicada per l'entitat de crèdit, almenys un mes abans d'efectuar-la, al Banc d'Espanya i a les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida. El Banc d'Espanya, dins del termini d'un mes referit, s'hi pot oposar, mitjançant una resolució motivada que s'ha de notificar a l'entitat i comunicar, en els termes que preveu l'apartat anterior, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

5. Quan una entitat de crèdit vulgui exercir per primera vegada en règim de lliure prestació de serveis algun tipus d'activitat en un altre Estat membre de la Unió Europea, ho ha de comunicar prèviament al Banc d'Espanya amb indicació de les activitats que es proposa dur a terme d'entre les que estigui autoritzada a efectuar. En el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció d'aquesta comunicació, el Banc d'Espanya l'ha de traslladar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'acollida, i n'ha de donar compte a la mateixa entitat.

6. El que disposa aquest article es pot aplicar a la prestació de serveis, directament o mitjançant l'obertura d'una sucursal, en altres estats membres de la Unió Europea, per part de les entitats financeres espanyoles que, controlades per entitats de crèdit també espanyoles, s'ajustin al règim que preveu l'article 12.4 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

En aquests casos, les sol·licituds han d'estar subscrietes igualment per l'entitat o les entitats de crèdit dominants.

Quan l'entitat financera estigui subjecta a la supervisió d'una autoritat diferent del Banc d'Espanya, aquest ha de donar compte de la sol·licitud a l'autoritat en qüestió i, en el cas d'obertura de sucursals, ha de denegar l'autorització si aquesta autoritat s'hi oposa atenent l'incompliment dels requisits que preveu l'article 16.2. Per a les actuacions posteriors és competent, de manera directa, l'autoritat supervisora específica. No obstant això, correspon al Banc d'Espanya vetllar pel manteniment de les condicions que preveu aquest article.

El Banc d'Espanya ha de comprovar el compliment dels requisits que estableix el paràgraf primer d'aquest apartat i ha de proporcionar a l'entitat financera una certificació de compliment, que ha de notificar, així mateix, a l'autoritat supervisora de l'Estat d'acollida.

Si l'entitat financera deixa de complir algun dels requisits previstos al paràgraf primer d'aquest apartat, el Banc d'Espanya n'ha d'informar l'autoritat supervisora de l'Estat d'acollida, i les activitats dutes a terme per aquesta entitat en aquest Estat queden sotmeses a la normativa d'aquest últim.

7. Quan l'entitat que vulgui obrir una sucursal sigui una entitat supervisada significativa als efectes del Reglament (UE) núm. 1024/2013, de 15 d'octubre de 2013, correspon al Banc Central Europeu pronunciar-se sobre l'obertura de la sucursal. També corresponen al Banc Central Europeu les altres competències atribuïdes al Banc d'Espanya en aquest article, a excepció de la recepció de la sol·licitud d'obertura, quan una entitat supervisada significativa vulgui obrir una sucursal o exercir la lliure prestació de serveis en un Estat membre de la Unió Europea no participant en el mecanisme únic de supervisió.

Article 15. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en estats no membres de la Unió Europea per part d'entitats de crèdit espanyoles.

1. Les entitats de crèdit que vulguin obrir una sucursal en un Estat no membre de la Unió Europea ho han de sol·licitar prèviament al Banc d'Espanya, i han d'incloure, junt amb la informació de l'Estat en el territori del qual vulguin establir la sucursal i el domicili previst per a aquesta, la documentació següent:

- a) Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions que vulgui dur a terme i l'estructura de l'organització de la sucursal.
- b) El nom i l'historial dels directius responsables de la sucursal.

2. El Banc d'Espanya ha de resoldre, mitjançant una resolució motivada, en el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de totes les informacions. Si la sol·licitud no es resol en aquest termini, es pot entendre desestimada. El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud quan hi hagi indicis fonamentats per dubtar de l'adequació de les estructures administratives o de la situació financera de l'entitat de crèdit, o quan el programa d'activitats presentat reculli activitats no autoritzades a l'entitat. Així mateix, el Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud per considerar que l'activitat de la sucursal no estarà subjecta a un control efectiu per part de l'autoritat supervisora del país d'acollida, o per l'existència d'obstacles legals o d'un altre tipus que impedeixin o dificultin el control i la inspecció de la sucursal per part del Banc d'Espanya.

3. Tota modificació de les informacions a què es refereix aquest apartat ha de ser comunicada per l'entitat de crèdit, almenys un mes abans d'efectuar-la, al Banc d'Espanya. No es pot fer cap modificació rellevant en el programa d'activitats de la sucursal si el Banc d'Espanya, dins del termini referit d'un mes, s'hi oposa mitjançant una resolució motivada que cal notificar a l'entitat. Aquesta oposició s'ha de fonamentar en alguna de les causes que s'esmenten en aquest apartat.

4. Les entitats de crèdit que vulguin exercir per primera vegada activitats en règim de lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea ho han de comunicar prèviament al Banc d'Espanya, amb indicació de les activitats per a les quals estiguin autoritzades que es proposen dur a terme.

Article 16. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea.

1. Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden dur a terme a Espanya, mitjançant l'obertura d'una sucursal o bé en règim de lliure prestació de serveis, les activitats que gaudeixin de reconeixement mutu que preveu l'annex de la Llei 10/2014, de 26 de juny. A aquest efecte, l'autorització, els estatuts i el règim jurídic a què estiguin sotmeses aquestes entitats l'han d'habilitar per exercir les activitats que vulgui dur a terme a Espanya.

Aquestes entitats han de respectar, en l'exercici de la seva activitat a Espanya, les disposicions d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit que, si s'escau, siguin aplicables, així com qualsevol altra que es dicti per raons d'interès general, sigui d'àmbit estatal, autonòmic o local.

2. Per poder obrir a Espanya sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, cal que el Banc d'Espanya rebi una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de crèdit amb, almenys, la informació següent:

a) Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions que vulgui dur a terme i l'estructura de l'organització de la sucursal.

b) El domicili a Espanya on es pugui requerir a la sucursal tota la informació necessària.

c) El nom i l'historial dels directius responsables de la sucursal.

d) L'import i la composició dels recursos propis i la suma dels requeriments de recursos propis exigits a l'entitat de crèdit i al grup consolidable en el qual s'integri eventualment.

e) Informació detallada sobre qualsevol sistema de garantia de dipòsits que tingui com a finalitat assegurar la protecció dels dipositants de la sucursal.

Una vegada rebuda aquesta comunicació, el Banc d'Espanya ho ha de fer saber a l'entitat de crèdit. A continuació, aquesta ha d'inscriure la sucursal al Registre Mercantil i després al Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya, al qual ha de comunicar la data de l'inici efectiu de les seves activitats.

El Banc d'Espanya pot fixar un termini d'espera, no superior a dos mesos des de la recepció de la comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de crèdit, perquè s'iniciïn les activitats de la sucursal. Així mateix, li pot indicar, si escau, les condicions en què, per raons d'interès general, ha d'exercir l'activitat a Espanya. En cas que entre les activitats comunicades n'hi hagi alguna que no estigui entre les esmentades a l'annex de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i es tracti d'una activitat prohibida o limitada per a les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha de notificar aquesta circumstància a l'entitat i a la seva autoritat supervisora.

Si transcorre un any des de la notificació a l'entitat de crèdit de la recepció de la comunicació efectuada per la seva autoritat supervisora, o des de la finalització del termini d'espera fixat pel Banc d'Espanya, sense que l'entitat hagi obert la sucursal, cal iniciar de nou el procediment que s'indica en aquest apartat.

Tota modificació del contingut d'alguna de les informacions a què es refereix aquest apartat ha de ser comunicada per l'entitat de crèdit, almenys un mes abans d'efectuar-la, al Banc d'Espanya, el qual ha de procedir tal com preveuen els paràgrafs anteriors. També s'ha de comunicar al Banc d'Espanya el tancament de la sucursal, almenys amb tres mesos d'antelació a la data prevista per a això.

3. L'exercici a Espanya, per primera vegada, d'activitats en règim de lliure prestació de serveis per part de les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea participant en el mecanisme únic de supervisió, es pot iniciar una vegada que el Banc d'Espanya rebi una comunicació de la seva autoritat supervisora en què s'indiquin les activitats que aquesta entitat està autoritzada a exercir i quines s'exerciran en territori espanyol. Aquest règim és aplicable sempre que l'entitat de crèdit vulgui, per primera vegada, exercir a Espanya una activitat diferent a les contingudes eventualment a la comunicació.

En cas que la lliure prestació de serveis a Espanya hagi de ser exercida per una entitat de crèdit autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea no participant en el mecanisme únic de supervisió, les competències atribuïdes en el paràgraf anterior al Banc d'Espanya corresponen al Banc Central Europeu.

4. El règim que preveuen els apartats anteriors és aplicable a l'obertura de sucursals o la lliure prestació de serveis a Espanya per part de les entitats financeres d'un altre Estat membre de la Unió Europea, ja sigui filial d'una entitat de crèdit o filial comuna de diverses entitats de crèdit, que compleixin els requisits que estableix l'article 12.4 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

La comunicació al Banc d'Espanya que preveu l'apartat 2 ha de contenir els punts següents:

a) Certificació emesa per l'autoritat supervisora de l'entitat o entitats de crèdit dominants que acrediti el compliment dels requisits que s'enumeren a l'article 12 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) Els altres punts que s'exigeixen en l'apartat 2 en el cas d'establiment de sucursals o de lliure prestació de serveis per part de les entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea. No obstant això, la informació que preveu l'apartat 2.d) s'ha de substituir per l'import i la composició dels fons propis de l'entitat financera i l'import total de l'exposició al risc de l'entitat de crèdit que sigui la seva empresa matriu, calculat de conformitat amb l'article 92.3 i 4 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. Així mateix, la informació que preveu l'apartat 2.e) s'ha de substituir per informació sobre el sistema de garantia d'inversors al qual pugui estar adherida eventualment l'entitat financera.

Quan l'activitat d'alguna de les entitats financeres que s'esmenten als apartats anteriors correspongui a l'exercida a Espanya pels establiments financers de crèdit, una vegada complerts els tràmits que preveu l'apartat 2, cal inscriure les sucursals a Espanya de les entitats en qüestió al registre especial del Banc d'Espanya corresponent.

Quan l'activitat de la sucursal a Espanya de l'entitat financera estigui subjecta al control d'una altra autoritat supervisora nacional, el Banc d'Espanya ha de traslladar a aquesta autoritat la comunicació rebuda de l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la Unió Europea en què s'hagi autoritzat o domiciliat l'entitat financera. Aquella autoritat, una vegada inscrita la sucursal al Registre Mercantil, l'ha d'inscriure als seus registres i pot fixar el període d'espera a què es refereix l'apartat 2, efectuant la indicació que s'hi esmenta. El Banc d'Espanya ha de donar compte del trasllat a l'entitat financera.

En cas que una entitat financera deixi de reunir alguna de les condicions que s'exigeixen en aquest apartat, ho ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya.

5. Quan una entitat de crèdit autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea no participant en el mecanisme únic de supervisió que compleixi els criteris que preveu l'article 6.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013, de 15 d'octubre de 2013, vulgui obrir a Espanya una sucursal, corresponen al Banc Central Europeu les competències que l'apartat 2 atribueix al Banc d'Espanya.

No obstant això, corresponen al Banc d'Espanya la recepció de la comunicació de l'autoritat supervisora i la potestat per indicar a la sucursal les condicions en què, per raons d'interès general, ha d'exercir la seva activitat a Espanya.

Article 17. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.

1. L'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en estats que no siguin membres de la Unió Europea requereix l'autorització del Banc d'Espanya. A aquest efecte, cal observar els articles 3 a 9 en allò que sigui aplicable, amb les particularitats següents:

a) Per capital social mínim s'entén la dotació mantinguda per l'entitat a Espanya de fons de caràcter permanent i durada indefinida, disponibles per cobrir pèrdues de la sucursal.

b) No són aplicables l'article 4.a), d), e) i f), l'article 5.c), ni la referència als components del consell de l'article 5.d). La menció al projecte d'estatuts a què es refereix l'article 5.a) s'entén referida al projecte d'escriptura de constitució de la sucursal i als estatuts vigents de l'entitat de crèdit, i cal informar el Banc d'Espanya dels canvis que es produeixin posteriorment en tots dos.

c) Han de disposar d'almenys dues persones que determinin de manera efectiva l'orientació de la sucursal i siguin responsables directes de la gestió. Són exigibles a totes dues l'honorabilitat, els coneixements i l'experiència a què es refereix el capítol III.

d) L'objecte social de la sucursal no pot contenir activitats no permeses a l'entitat en el seu país d'origen.

e) La documentació que acompanyi la sol·licitud ha de contenir la informació necessària per conèixer amb exactitud les característiques jurídiques i de gestió de l'entitat de crèdit estrangera sol·licitant, així com la seva situació financera. També cal incloure una descripció de l'estructura organitzativa de l'entitat i del grup en què aquesta s'integri eventualment. Així mateix, s'ha d'acreditar que està en possessió de les autoritzacions del seu país d'origen per obrir la sucursal, quan aquest les exigeixi, o la certificació negativa si no són necessàries.

L'autorització també es pot denegar per aplicació del principi de reciprocitat.

Als efectes del que disposa la lletra anterior, cal acompanyar la sol·licitud de la documentació següent:

1r Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions que vulgui dur a terme i l'estructura de l'organització de la sucursal.

2n El domicili a Espanya on es pugui requerir a la sucursal tota la informació necessària.

3r El nom i l'historial dels directius responsables de la sucursal.

4t L'import dels recursos propis, així com el coeficient de solvència de l'entitat de crèdit i del grup consolidable en el qual s'integri eventualment.

5è Informació detallada sobre qualsevol sistema de garantia de dipòsits que tingui com a finalitat assegurar la protecció dels dipositants de la sucursal.

2. Si, una vegada oberta la sucursal, l'entitat de crèdit estrangera vol modificar el contingut d'alguna de les informacions que s'esmenten als paràgrafs 1r, 2n, 3r o 5è de la lletra e) de l'apartat anterior, ho ha de comunicar al Banc d'Espanya, sense perjudici de la comunicació a la seva autoritat supervisora que sigui procedent, almenys un mes abans d'efectuar el canvi, a fi que el Banc d'Espanya es pugui pronunciar i actuar de conformitat amb el que preveuen els paràgrafs anteriors. També cal comunicar al Banc d'Espanya el tancament de la sucursal, almenys amb tres mesos d'antelació a la data prevista per a això, el qual ha d'acceptar o denegar el tancament en els termes que preveu l'article 12.3 a 5.

3. Quan una entitat de crèdit estrangera, no autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea, vulgui prestar serveis sense sucursal a Espanya, ha de sol·licitar una autorització prèvia al Banc d'Espanya, i li ha d'indicar les activitats que es proposa dur a terme. El Banc d'Espanya pot demanar que s'ampliï la informació subministrada, així com denegar l'exercici d'aquestes activitats, o d'alguna d'elles, o condicionar l'autorització al compliment de requisits addicionals, quan sigui necessari per garantir el respecte de les normes dictades per raons d'interès general.

Article 18. *Actuació mitjançant altres entitats de crèdit.*

1. El règim d'autorització que preveuen els articles 6 a 10 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, és aplicable als supòsits de creació d'una entitat de crèdit estrangera no autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea per una entitat de crèdit establerta a Espanya, i als d'adquisició d'una participació significativa en una entitat d'aquest tipus, tant si aquesta adquisició es fa de manera directa com de manera indirecta a través d'entitats controlades per l'entitat de crèdit o grup d'entitats de crèdit interessades.

2. En el cas de la creació d'una entitat de crèdit, cal acompanyar la sol·licitud d'autorització que es presenti davant el Banc d'Espanya, almenys, de la informació següent:

a) Import de la inversió i del percentatge que representa la participació en el capital i en els drets de vot de l'entitat que es vol crear. Indicació, si s'escau, de les entitats a través de les quals s'ha d'efectuar la inversió.

b) La prevista a l'article 5.a), b) i d). La prevista a l'article 5.c) s'ha de substituir per una llista dels socis que tindran participacions significatives.

c) Descripció completa de la normativa bancària aplicable a les entitats de crèdit a l'Estat on es constituirà la nova entitat i, en particular, la normativa del règim supervisor al qual estigui sotmesa l'entitat i de la qual es pugui apreciar la inexistència d'obstacles per exercir la supervisió consolidada, així com de la normativa vigent en matèria fiscal i de prevenció del blanqueig de diners.

3. Quan es tingui previst adquirir una participació significativa, entesa com la que compleixi el que preveu l'article 16 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o es pretengui incrementar una participació significativa, i s'assoleixi o se sobrepassi algun dels percentatges que s'assenyalen a l'article 17 de la Llei esmentada, s'ha de presentar la informació que estableix l'apartat anterior, si bé la prevista al paràgraf b) es pot limitar a les dades que tinguin un caràcter públic. També s'ha d'indicar el termini previst per dur a terme la inversió, els comptes anuals dels dos últims exercicis de l'entitat participada i, si s'escau, els drets de l'entitat per tal de designar representants en els òrgans d'administració i direcció d'aquella.

4. S'ha d'exigir als sol·licitants totes les dades, informes o antecedents que es considerin oportuns perquè el Banc d'Espanya es pugui pronunciar adequadament i, en particular, els que permetin apreciar la possibilitat d'exercir la supervisió consolidada del grup.

Article 19. *Oficines de representació.*

1. Als efectes del que preveu aquest Reial decret, s'entén per oficina de representació els establiments dependents orgànicament i funcionalment d'entitats de crèdit autoritzades en un altre país que tinguin com a activitat dur a terme tasques informatives o comercials sobre qüestions bancàries, financeres o econòmiques que serveixin de suport material a la prestació de serveis sense establiment. Les oficines de representació no poden exigir cap tipus de remuneració per l'exercici d'aquestes activitats. Tanmateix, poden repercutir al client els pagaments efectuats a tercers vinculats a aquestes.

Les oficines de representació no poden dur a terme operacions de crèdit, de captació de dipòsits o d'intermediació financera, ni prestar cap altre tipus de servei bancari excepte la canalització de fons de tercers cap a les seves entitats d'origen. Aquesta canalització s'ha d'executar a través d'entitats de crèdit que operin al país en què estigui establerta l'oficina de representació.

2. Les entitats de crèdit espanyoles, amb anterioritat a la sol·licitud eventual que en aquest respecte hagin de fer les autoritats estrangeres, han de comunicar al Banc d'Espanya la seva intenció d'obrir una oficina de representació a l'estranger, i han d'especificar les activitats que pretenen dur a terme. També li han de comunicar la seva obertura, una vegada duta a terme, i el seu tancament.

3. Les entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea han de comunicar al Banc d'Espanya la seva intenció d'obrir una oficina de representació a Espanya.

El Banc d'Espanya pot fixar un termini d'espera, no superior a dos mesos des de la recepció de la comunicació, per a l'inici de les activitats de l'oficina de representació. Així mateix, li pot indicar, si escau, les condicions en què, per raons d'interès general, ha d'exercir la seva activitat a Espanya.

4. Correspon al Banc d'Espanya l'autorització per instal·lar a Espanya oficines de representació d'entitats de crèdit no autoritzades en estats membres de la Unió Europea.

Una vegada presentada la sol·licitud d'autorització, el Banc d'Espanya s'ha de pronunciar en un termini màxim de tres mesos a comptar de la recepció de la sol·licitud. Si transcorre aquest termini sense que es produeixi pronunciament exprés, la sol·licitud es pot entendre estimada.

5. La comunicació i la sol·licitud d'autorització que preveuen, respectivament, els apartats 2 i 3 han d'especificar les activitats que es volen dur a terme, així com el nom i l'historial de la persona física que s'hagi de fer càrrec de l'oficina.

Els canvis posteriors de domicili de l'oficina de representació, de l'àmbit de les seves activitats o de la persona encarregada, així com el tancament, s'han de comunicar al Banc d'Espanya.

Secció 5a Oficines, agents i delegació de funcions

Article 20. Oficines de les entitats de crèdit.

Les entitats de crèdit i les sucursals d'entitats de crèdit poden obrir noves oficines en territori nacional. Això s'entén sense perjudici de:

- a) Les restriccions que, si s'escau, puguin contenir els estatuts socials de les entitats.
- b) Les mesures de supervisió prudencial adoptades pel Banc d'Espanya en virtut de l'article 68.2.e) de la Llei 10/2014, de 26 de juny.
- c) Les limitacions que estableix l'article 2.1 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.
- d) Les limitacions que estableix l'article 3 del Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener.

Article 21. Agents de les entitats de crèdit.

1. Als efectes d'aquest article, es consideren agents d'entitats de crèdit les persones físiques o jurídiques a les quals una entitat de crèdit hagi atorgat poders per actuar habitualment enfront de la clientela, en nom i a compte de l'entitat mandant, en la negociació o formalització d'operacions típiques de l'activitat d'una entitat de crèdit. Queden exclosos els mandatariis amb poders per a una sola operació específica, i les persones que estiguin lligades a l'entitat, o a altres entitats del seu mateix grup, per una relació laboral.

2. Els agents no poden formalitzar avals, garanties ni altres riscos de signatura.

3. Els contractes d'agència a què es refereix aquest article s'han de fer per escrit, i han d'especificar les classes d'operacions en què pot actuar l'agent, així com l'àmbit geogràfic d'actuació.

4. Les entitats de crèdit han de comunicar al Banc d'Espanya una vegada l'any, tal com aquest determini, la llista dels seus agents, i han d'indicar l'abast de la representació concedida. Aquesta relació s'ha d'actualitzar amb les noves representacions concedides o amb la cancel·lació de les existents, tan aviat com es produeixin. Cal incloure la llista d'agents en un annex de la memòria anual de les entitats.

El Banc d'Espanya pot sol·licitar a les entitats representades i també als seus agents totes les informacions que consideri necessàries sobre les qüestions relacionades amb les matèries objecte de la seva competència.

5. En els contractes d'agència, les entitats de crèdit han d'exigir dels seus agents que posin de manifest el seu caràcter en totes les relacions que estableixin amb la clientela, i han d'identificar de manera inequívoca l'entitat representada.

6. L'entitat de crèdit és responsable del compliment de les normes d'ordenació i disciplina en els actes que dugui a terme l'agent. A aquests efectes, ha de desenvolupar procediments de control adequats.

7. Un agent només pot representar una entitat de crèdit o entitats d'un mateix grup consolidable d'entitats de crèdit.

8. Els agents d'entitats de crèdit no poden actuar per mitjà de subagents.

9. Quan al contracte d'agència es prevegi la recepció per part de l'agent o el lliurament a aquest de fons en efectiu, xecs o altres instruments de pagament, aquests no es poden abonar a l'agent, o procedir de comptes bancaris d'aquest, ni tan sols transitòriament.

10. Sense perjudici del que estableixen els articles 14 a 17 sobre prestació de serveis, les entitats de crèdit espanyoles que subscriuguin acords amb altres entitats de crèdit estrangeres per a la prestació habitual de serveis financers a la clientela, en nom o a compte de l'altra entitat, o d'agència en el sentit que s'indica a l'apartat 1, ho han de comunicar al Banc d'Espanya i han d'indicar el nom del corresponsal i els serveis coberts en el termini d'un mes després que es formalitzi l'acord.

11. Quan als contractes d'agència es prevegi la realització d'operacions previstes a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les entitats de crèdit i els seus agents han de complir, també, les regles contingudes a la Llei esmentada i a les normes que la despleguen.

Article 22. *Delegació de la prestació de serveis o l'exercici de funcions de les entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit poden delegar en un tercer la prestació de serveis o l'exercici de funcions, sempre que l'activitat de l'entitat no es buidi de contingut i la delegació no disminueixi les capacitats de control intern de la mateixa entitat i de supervisió del Banc d'Espanya i del Banc Central Europeu.

Les activitats reservades a les entitats de crèdit no poden ser objecte de delegació, sense perjudici del que disposa sobre els agents de les entitats de crèdit l'article anterior.

2. La delegació de serveis o de funcions per part de les entitats de crèdit en tercers no disminueix la seva responsabilitat respecte al compliment íntegre de les obligacions que estableix l'ordenament jurídic per a la seva autorització i funcionament.

3. La delegació de serveis o de funcions essencials per part de les entitats de crèdit ha de complir els requisits següents:

a) La delegació no ha de suposar en cap cas el trasllat de responsabilitat per part de l'alta direcció. Concretament, la delegació no pot reduir les exigències sobre mecanismes de control intern que preveu l'article 43.

b) La delegació no pot alterar les relacions i obligacions de l'entitat de crèdit amb la seva clientela ni amb l'autoritat competent per a la supervisió.

c) Les condicions que ha de complir l'entitat de crèdit per rebre i conservar l'autorització no es poden eliminar ni modificar per l'existència d'un acord de delegació.

d) L'acord de delegació entre l'entitat de crèdit i el tercer s'ha de plasmar en un contracte escrit en el qual s'han de concretar els drets i les obligacions de les parts.

4. Les entitats de crèdit han d'elaborar i executar una política objectiva i integral per gestionar adequadament les seves delegacions de serveis o funcions essencials.

5. S'entén que una funció o un servei són essencials per a l'exercici de l'activitat d'una entitat de crèdit si una deficiència o anomalia en la seva execució pot afectar de manera considerable la capacitat de l'entitat de crèdit per complir permanentment les condicions i obligacions que es deriven de la seva autorització i del règim que estableix la Llei 10/2014, de 26 de juny, o bé afectar els seus rendiments financers, la seva solvència o la continuïtat de la seva activitat.

6. El Banc d'Espanya ha de concretar els requisits anteriors i les condicions en què les entitats de crèdit poden delegar la prestació de serveis o l'exercici de funcions. Així

mateix, en funció de la naturalesa o criticitat d'algunes funcions o activitats, pot establir limitacions a la delegació diferents de les que s'esmenten en aquest article.

El Banc d'Espanya o, si s'escau, el Banc Central Europeu, s'ha d'encarregar de la supervisió del que preveu aquest article, i a aquests efectes, les entitats de crèdit han de tenir disponible, quan aquell ho sol·liciti, tota la informació oportuna.

CAPÍTOL II

Participacions significatives

Article 23. *Definició i còmput de participacions significatives.*

1. Es consideren participacions significatives en entitats de crèdit les definides a l'article 16 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i s'han d'integrar en aquest còmput les accions, les aportacions o els drets de vot, inclosos:

- a) Els adquirits directament per l'adquirent potencial.
- b) Els adquirits a través de societats controlades o participades per l'adquirent potencial.
- c) Els adquirits per societats integrades en el mateix grup que l'adquirent potencial o participades per entitats del grup.
- d) Els adquirits per altres persones que actuïn a compte de l'adquirent potencial o concertadament amb ell o amb societats del seu grup. En tot cas, s'han d'incloure:

1r Els drets de vot que es puguin exercir en virtut d'un acord amb un tercer que obligui l'adquirent potencial i el tercer a adoptar, mitjançant l'exercici concertat dels drets de vot que posseeixen, una política comuna duradora en relació amb la gestió de l'entitat de crèdit o que tingui per objecte influir-hi de manera rellevant.

2n Els drets de vot que es puguin exercir en virtut d'un acord amb un tercer que prevegi la transferència temporal i a títol oneros a l'adquirent potencial dels drets de vot en qüestió.

- e) Els que posseeixi l'adquirent potencial vinculats a accions adquirides a través de la persona interposada.
- f) Els drets de vot que es puguin controlar, declarant expressament la intenció d'exercir-los, com a conseqüència del dipòsit de les accions corresponents com a garantia.
- g) Els drets de vot que es puguin exercir en virtut d'acords de constitució d'un dret d'usdefruit sobre accions.
- h) Els drets de vot que estiguin vinculats a accions dipositades en l'adquirent potencial, sempre que aquest els pugui exercir discrecionalment en absència d'instruccions específiques per part dels accionistes.
- i) Els drets de vot que l'adquirent potencial pugui exercir en qualitat de representant, quan els pugui exercir discrecionalment en absència d'instruccions específiques per part dels accionistes.
- j) Els drets de vot que es poden exercir en virtut d'acords o negocis dels que preveuen les lletres f) a i), subscrits per una entitat controlada per l'adquirent potencial.

2. Els drets de vot s'han de calcular sobre la totalitat de les accions que els atribueixin, fins i tot en els supòsits en què l'exercici d'aquests drets estigui suspès.

3. Als efectes del que disposen el títol I, capítol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i aquest capítol, les accions, aportacions o drets de vot que s'han d'integrar en el còmput d'una participació no inclouen:

- a) Les accions adquirides exclusivament als efectes de compensació i liquidació dins del cicle curt de liquidació habitual. A aquests efectes, la durada màxima del cicle curt de liquidació habitual és de tres dies hàbils borsaris a partir de l'operació, i s'aplica

tant a operacions efectuades en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat com a les efectuades fora d'aquest. Els mateixos principis s'apliquen també a operacions efectuades sobre instruments financers.

b) Les accions que es puguin posseir per haver proporcionat l'assegurament o la col·locació d'instruments financers sobre la base d'un compromís ferm, sempre que els drets de vot corresponents no s'exerceixin o utilitzin per intervenir en l'administració de l'entitat de crèdit i se cedeixin en el termini d'un any des de l'adquisició.

c) Les accions posseïdes en virtut d'una relació contractual per a la prestació del servei d'administració i custòdia de valors, sempre que l'entitat només pugui exercir els drets de vot inherents a aquestes accions amb instruccions formulades pel propietari, per escrit o per mitjans electrònics.

d) Les accions o participacions adquirides per un creador de mercat que actuï en la seva condició de tal, sempre que:

1r Estigui autoritzat a operar com a tal en virtut de les disposicions que incorporin al seu dret nacional la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE, o la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i

2n No intervingui en la gestió de l'entitat de crèdit de què es tracti, ni exerceixi cap influència sobre aquesta per adquirir les accions ni doni suport al preu de l'acció de cap altra manera.

e) Les accions o participacions incorporades en una cartera gestionada de manera discrecional i individualitzada, sempre que l'empresa de serveis d'inversió, societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o entitat de crèdit només pugui exercir els drets de vot inherents a les accions amb instruccions precises per part del client.

4. Per dur a terme el còmput d'una participació als efectes del que disposa l'apartat 2, en cas que l'adquirent potencial sigui una entitat dominant d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o una entitat que exerceixi el control d'una empresa de serveis d'inversió, cal tenir en compte el següent:

a) L'entitat dominant d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva no està obligada a agregar la proporció de drets de vot que atribueixen les accions que posseeixi a la proporció de drets de vot de les accions que formin part del patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva gestionades per la societat gestora, sempre que aquesta exerceixi els drets de vot independentment de l'entitat dominant.

No obstant això, s'aplica el que disposen els apartats anteriors quan l'entitat dominant, o una altra entitat controlada per aquesta, hagi invertit en accions que integrin el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva gestionades per la societat gestora, i aquesta no tingui discrecionalitat per exercir els drets de vot corresponents i només pugui exercir-los seguint les instruccions directes o indirectes de l'entitat dominant o d'una altra entitat controlada per aquesta.

b) L'entitat que exerceixi el control d'una empresa que presta serveis d'inversió no està obligada a agregar la proporció dels drets de vot que atribueixen les accions que posseeixi a la proporció que aquesta gestioni de manera individualitzada com a conseqüència de la prestació del servei de gestió de carteres, sempre que es compleixin les condicions següents:

1r Que l'empresa de serveis d'inversió, l'entitat de crèdit o la societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva estiguin autoritzades per prestar el servei de gestió de carteres en els termes que estableixen els articles 63.1.d) i 65 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

2n Que només pugui exercir els drets de vot inherents a les accions esmentades seguint instruccions formulades per escrit o per mitjans electrònics o, si no n'hi ha, que cadascun dels serveis de gestió de cartera es presti de manera independent de qualsevol

altre servei i en condicions d'exercici equivalents a les que preveu la Llei 35/2003, de 5 novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, mitjançant la creació dels mecanismes oportuns.

3r Que exerceixi els seus drets de vot independentment de l'entitat dominant.

No obstant això, s'ha d'aplicar el que disposen els apartats anteriors quan l'entitat dominant o una altra entitat controlada per aquesta hagi invertit en accions gestionades per una empresa de serveis d'inversió del grup, i aquesta no estigui facultada per exercir els drets de vot vinculats a les accions i només pugui exercir els drets de vot corresponents a aquestes accions seguint instruccions directes o indirectes de l'entitat dominant o d'una altra entitat controlada per aquesta.

5. Les participacions indirectes s'han de prendre pel seu valor, quan l'adquirent potencial tingui el control de la societat interposada, i pel que resulti d'aplicar el percentatge de participació en la interposada, en cas contrari.

Quan una participació significativa es posseeixi, totalment o parcialment, de manera indirecta, cal comunicar prèviament els canvis en les persones o entitats a través de les quals es posseeixi aquesta participació al Banc d'Espanya, el qual s'hi pot oposar segons el que preveu l'article 25.

6. Es consideren societats controlades aquelles en què l'adquirent potencial tingui el control per donar-se algun dels supòsits que preveu l'article 42 del Codi de comerç, i participades aquelles en què es posseeixi, de manera directa o indirecta, almenys un 20 per cent dels drets de vot o del capital d'una empresa o entitat, o el 3 per cent si les seves accions estan admeses a cotització en un mercat regulat.

7. A aquests mateixos efectes, en tot cas s'ha d'entendre per influència notable la possibilitat de nomenar o destituir algun membre del consell d'administració de l'entitat de crèdit.

Article 24. *Informació que ha de subministrar l'adquirent potencial.*

1. El Banc d'Espanya ha d'establir mitjançant una circular una llista amb la informació que ha de subministrar l'adquirent potencial en compliment de l'obligació de notificació a què es refereix l'article 17.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny. El Banc d'Espanya ha de donar publicitat al contingut de la llista en la seva pàgina web.

2. En tot cas, la llista a què es refereix l'apartat anterior ha de contenir informació sobre els aspectes següents:

a) Sobre l'adquirent potencial i, si s'escau, sobre qualsevol persona que de manera efectiva dirigeixi o controli les seves activitats:

1r La identitat de l'adquirent potencial, l'estructura de l'accionariat i la composició dels òrgans d'administració de l'adquirent potencial.

2n L'honorabilitat professional i comercial de l'adquirent potencial i, si s'escau, de qualsevol persona que de manera efectiva dirigeixi o controli les seves activitats.

3r L'estructura detallada del grup al qual pertanyi eventualment.

4t La situació patrimonial i financera de l'adquirent potencial i del grup al qual pertanyi eventualment.

5è L'existència de vincles o relacions, financeres o no, de l'adquirent potencial amb l'entitat adquirida i el seu grup.

6è Les avaluacions efectuades per organismes internacionals de la normativa de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme del país de nacionalitat de l'adquirent potencial, llevat que sigui la d'un Estat membre de la Unió Europea, així com la trajectòria en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme de l'adquirent potencial i de les entitats integrades en el seu grup que no estiguin domiciliades a la Unió Europea.

En el cas d'estats membres de la Unió Europea, la informació sobre aquesta trajectòria s'ha d'obtenir en la consulta que el Banc d'Espanya faci a les autoritats supervisores d'aquest Estat d'acord amb l'article 19.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

- b) Sobre l'adquisició proposada:
- 1r La identitat de l'entitat objecte de l'adquisició.
 - 2n La finalitat de l'adquisició.
 - 3r La quantia de l'adquisició, així com la forma i el termini en què s'ha de dur a terme.
 - 4t Els efectes que ha de tenir l'adquisició sobre el capital i els drets de vot, abans i després de l'adquisició proposada.
 - 5è L'existència d'una acció concertada de manera expressa o tàcita amb tercers amb rellevància per a l'operació proposada.
 - 6è L'existència d'acords previstos amb altres accionistes de l'entitat objecte de l'adquisició.
- c) Sobre el finançament de l'adquisició: origen dels recursos financers utilitzats per a l'adquisició, entitats a través de les quals s'han de canalitzar i règim de disponibilitat d'aquests.
- d) A més, s'ha d'exigir:
- 1r En el cas de participacions significatives que produeixin canvis en el control de l'entitat, cal detallar el pla de negoci, incloent informació sobre el pla de desenvolupament estratègic de l'adquisició, els estats financers i altres dades de previsió. Així mateix, cal detallar les principals modificacions en l'entitat a adquirir previstes per l'adquirent potencial. En particular, sobre l'impacte que l'adquisició tindrà en el govern corporatiu, en l'estructura i en els recursos disponibles, en els òrgans de control intern i en els procediments per prevenir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme d'aquesta.
 - 2n En el cas de participacions significatives que no produeixin canvis en el control de l'entitat, s'ha d'informar sobre la política de l'adquirent potencial en relació amb l'adquisició i les seves intencions respecte a l'entitat adquirida, en particular, sobre la seva participació en el govern de l'entitat.
 - 3r En els dos casos anteriors, els aspectes relatius a la idoneïtat dels membres del consell d'administració i dels directors generals o assimilats que hagin de dirigir l'activitat de l'entitat de crèdit com a conseqüència de l'adquisició proposada.

Article 25. *Avaluació de les adquisicions proposades de participacions significatives.*

1. El Banc d'Espanya ha d'avaluar les adquisicions proposades de participacions significatives i ha d'elevat al Banc Central Europeu una proposta de decisió perquè aquest s'oposi o no a l'adquisició. L'avaluació de l'adquisició proposada ha d'atendre els criteris següents:

- a) L'honorabilitat comercial i professional de l'adquirent potencial.
- b) El compliment dels requisits d'idoneïtat que estableix el capítol III d'aquest títol per part dels membres del consell d'administració i directors generals o assimilats que hagin de dirigir l'activitat de l'entitat de crèdit com a conseqüència de l'adquisició proposada.
- c) La solvència financera de l'adquirent potencial per atendre els compromisos assumits, en especial en relació amb el tipus d'activitat que s'exerceixi o estigui previst exercir en l'entitat de crèdit en la qual es proposa l'adquisició.
- d) La capacitat de l'entitat de crèdit de complir de manera duradora les normes d'ordenació i disciplina que li siguin aplicables, i en particular, quan sigui procedent, si el grup del qual passarà a formar part té una estructura que no impedeixi exercir una supervisió eficaç, i que permeti procedir a un intercanvi efectiu d'informació entre les autoritats competents per dur a terme aquesta supervisió i determinar el repartiment de responsabilitats entre aquestes.

e) L'absència d'indicis racionals que permetin suposar que:

1r En relació amb l'adquisició proposada, s'estan efectuant o s'han efectuat o s'han intentat efectuar operacions de blanqueig de diners o finançament del terrorisme en el sentit que preveu la normativa de prevenció d'aquest tipus d'activitats.

2n Que aquesta adquisició no pugui augmentar el risc que s'efectuïn aquestes operacions.

2. Tan aviat com es rebi la notificació que preveu l'article 17.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el Banc d'Espanya ha de sol·licitar l'informe del Servei Executiu de la Comissió per a la Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a fi d'obtenir una valoració adequada d'aquest criteri. Amb aquesta sol·licitud, el Banc d'Espanya ha de remetre al Servei Executiu tota la informació que hagi rebut de l'adquirent potencial o de què disposi en exercici de les seves competències que pugui ser rellevant per valorar aquest criteri. El Servei Executiu ha de remetre l'informe al Banc d'Espanya en el termini màxim de trenta dies hàbils a comptar de l'endemà del dia en què es va rebre la sol·licitud amb la informació assenyalada.

3. La decisió d'oposar-se o no a l'adquisició d'una participació significativa s'ha d'adoptar en un termini màxim de seixanta dies hàbils, a comptar de la data en què el Banc d'Espanya hagi efectuat el justificant de recepció de la notificació, per procedir a l'avaluació a què es refereix l'apartat 1. El justificant de recepció s'ha de fer per escrit en el termini de dos dies hàbils a comptar de la data de la recepció de la notificació per part del Banc d'Espanya, sempre que aquesta s'acompanyi de tota la informació que sigui exigible de conformitat amb l'article 24, i ha d'indicar a l'adquirent potencial la data exacta en què expira el termini d'avaluació. Si la notificació no conté tota la informació exigible, s'ha de requerir a l'adquirent potencial que, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti la informació preceptiva, i se li ha d'indicar que, si no ho fa, s'entén que desisteix de l'adquisició proposada.

4. Si ho considera necessari, el Banc d'Espanya pot sol·licitar abans del cinquantè dia hàbil del termini que estableix l'apartat anterior informació addicional a la que, amb caràcter general, sigui procedent exigir d'acord amb el que estableix l'article 24 per avaluar convenientment l'adquisició proposada. Aquesta sol·licitud s'ha de fer per escrit i s'hi ha d'especificar la informació addicional necessària.

5. El Banc d'Espanya només pot elevar al Banc Central Europeu un projecte de decisió d'oposició a l'adquisició proposada quan hi hagi motius raonables per a això, sobre la base dels criteris que estableix l'apartat 1.

Si una vegada finalitzada l'avaluació el Banc d'Espanya planteja objeccions a l'adquisició proposada, n'ha d'informar l'adquirent potencial, per escrit i motivant la seva decisió, en el termini de dos dies hàbils, sense que en cap cas es pugui sobrepassar el termini màxim per a l'avaluació.

Si no es produeix cap pronunciament en el termini de seixanta dies hàbils que preveu l'apartat 3, s'ha d'entendre que no hi ha oposició.

6. El Banc d'Espanya no pot imposar condicions prèvies pel que fa a la quantia de la participació que s'hagi d'adquirir, ni ha de tenir en compte les necessitats econòmiques del mercat en fer l'avaluació.

7. Els projectes de decisió elaborats pel Banc d'Espanya han d'esmentar les possibles observacions o reserves expressades per l'autoritat competent responsable de la supervisió de l'adquirent potencial, consultada en els termes de l'article 19 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

8. A petició de l'adquirent o d'ofici, el Banc d'Espanya pot fer públics els motius que justifiquen el seu projecte de decisió sempre que la informació revelada no afecti tercers aliens a l'operació.

Article 26. Suspensió del termini d'avaluació.

1. En el supòsit que preveu l'article 25.4, el Banc d'Espanya pot suspendre el còmput del termini d'avaluació, per una única vegada, durant el període que transcorre entre la data de la sol·licitud d'informació addicional i la data de recepció de la informació. Aquesta suspensió pot tenir una durada màxima de vint dies hàbils.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Banc d'Espanya pot determinar que la suspensió del còmput del termini d'avaluació que s'esmenta a l'apartat anterior tingui una durada màxima de trenta dies hàbils, si l'adquirent potencial:

- a) Està domiciliat o autoritzat fora de la Unió Europea; o,
- b) No està subjecte a supervisió financera a Espanya o a la Unió Europea.

3. El còmput dels trenta dies hàbils que preveu l'article 25.2 perquè el Servei Executiu de la Comissió per a la Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries remeti el seu informe al Banc d'Espanya, s'ha de suspendre en els mateixos termes en què aquest suspengui el còmput del termini d'avaluació d'acord amb l'article 25.4.

Article 27. Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de crèdit.

Independentment de l'obligació que estableix l'article 22.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit han de comunicar al Banc d'Espanya, tal com aquest estableixi, durant el mes següent a cada trimestre natural, la composició del seu capital social, i han d'enumerar tots els accionistes, en el cas dels bancs, o tots els tenidors d'aportacions, en el cas de les cooperatives de crèdit, que al final del període esmentat tinguin la consideració d'entitats financeres, i els qui no ho siguin però tinguin inscrites a nom seu accions o aportacions que representin un percentatge del capital social de l'entitat igual o superior al 0,25 per cent, en el cas dels bancs, o de l'1 per cent, en el cas de les cooperatives de crèdit.

Article 28. Publicitat de participacions.

1. De conformitat amb l'article 88 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit han d'incloure en la memòria anual:

a) Informació individualitzada de les participacions en el seu propi capital, en tancar l'exercici, posseïdes per entitats de crèdit, nacionals o estrangeres, o per grups, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, en els quals s'integri alguna entitat de crèdit nacional o estrangera, quan la participació sigui igual o superior al 5 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat.

b) Informació individualitzada de les participacions de l'entitat en el capital d'altres entitats de crèdit, nacionals o estrangeres, quan aquestes participacions assoleixin o superin el percentatge que s'esmenta a la lletra a).

2. En els grups consolidables d'entitats de crèdit, les informacions que requereix l'apartat anterior s'han d'incloure en la memòria del grup i s'han de referir, en el cas del paràgraf a) precedent, a les participacions en qualsevol de les entitats de crèdit integrades en el grup, i en el cas de la lletra b), a les que en el seu conjunt posseeixi el grup.

CAPÍTOL III**Idoneïtat, incompatibilitats i Registre d'alts càrrecs****Article 29. Valoració de la idoneïtat.**

1. Els membres del consell d'administració, així com els directors generals o assimilats i els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per a l'exercici diari de l'activitat de l'entitat de crèdit, han de complir els requisits d'honorabilitat, experiència i bon govern que estableix el títol I, capítol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

També han de complir aquests requisits els membres del consell d'administració, així com els directors generals o assimilats i els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per a l'exercici diari de l'activitat de la societat dominant d'una entitat de crèdit. A l'hora de valorar els requisits, cal tenir en compte la naturalesa, l'escala i la complexitat de les funcions exercides per aquestes persones respecte a l'entitat de crèdit.

2. La valoració dels requisits a què es refereix l'apartat anterior l'ha de fer:

a) La mateixa entitat o, quan sigui procedent, els seus promotors, en ocasió de la sol·licitud d'autorització per exercir l'activitat d'entitat de crèdit, quan es procedeixi a nous nomenaments i sempre que es produeixin circumstàncies que aconsellin tornar a valorar la idoneïtat en aplicació dels procediments que preveu l'article 33.

b) L'adquirent d'una participació significativa, quan de l'adquisició de la participació es deriven nous nomenaments, sense perjudici de la valoració posterior efectuada per l'entitat.

Si la valoració de la idoneïtat dels càrrecs que preveuen les lletres a) i b) anteriors és negativa, l'entitat s'ha d'abstenir de nomenar o donar possessió en el càrrec a la persona en qüestió, o en cas de tractar-se d'una circumstància sobrevinguda, ha d'adoptar les mesures oportunes per reparar les deficiències identificades i, quan calgui, disposar-ne la suspensió temporal o el cessament definitiu.

c) El Banc d'Espanya o, si s'escau, el Banc Central Europeu, en els casos i terminis següents:

1r En ocasió de l'autorització de la creació o l'adquisició d'una entitat de crèdit, en el termini que preveu l'article 3.

2n En ocasió de l'adquisició d'una participació significativa de la qual es deriven nous nomenaments, en el termini que preveu l'article 25.

3r Després de notificar la proposta de nous nomenaments que preveu l'article 33.3, en un termini de tres mesos, comptat des de la notificació. Si no es produeix cap notificació en aquest termini, s'ha d'entendre que la valoració és positiva.

4t Quan, en presència d'indis fonamentats, calgui valorar si la idoneïtat es manté en relació amb els membres en funcions.

3. L'entitat ha de comunicar al Banc d'Espanya tot incompliment dels requisits especificats als articles 30 a 32 en el termini màxim de quinze dies hàbils des que se'n tingui coneixement.

Article 30. *Requisits d'honorabilitat comercial i professional.*

1. Concorre l'honorabilitat comercial i professional que s'exigeix en virtut de l'article 24 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en aquells qui hagin mostrat una conducta personal, comercial i professional que no generi dubtes sobre la seva capacitat per exercir una gestió sana i prudent de l'entitat.

2. Per valorar la concurrència d'honorabilitat comercial i professional, cal considerar tota la informació disponible, incloent:

a) La trajectòria del càrrec en qüestió en la seva relació amb les autoritats de regulació i supervisió; les raons per les quals se l'hagi acomiadat o cessat en llocs o càrrecs anteriors; l'historial de solvència personal i de compliment d'obligacions; l'actuació professional, si ha ocupat càrrecs de responsabilitat en entitats de crèdit que hagin estat sotmeses a un procés d'actuació primerenca o resolució; o si se l'ha inhabilitat de conformitat amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs, i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la Llei referida.

b) La condemna per la comissió de delictes o faltes i la sanció per la comissió d'infraaccions administratives, tenint en compte:

1r El caràcter dolós o imprudent del delicte, la falta o la infracció administrativa.

2n Si la condemna o sanció és o no ferma.

3r La gravetat de la condemna o sanció que s'ha imposat.

4t La tipificació dels fets que van motivar la condemna o sanció, especialment si es tracta de delictes contra el patrimoni, blanqueig de capitals, contra l'ordre socioeconòmic i contra la hisenda pública i la Seguretat Social, o si suposen una infracció de les normes reguladores de l'exercici de l'activitat bancària, d'assegurances o del mercat de valors, o de protecció dels consumidors.

5è Si els fets que van motivar la condemna o sanció es van dur a terme en profit propi o en perjudici dels interessos de tercers l'administració o la gestió de negocis de les quals se li hagin confiat i, si s'escau, la rellevància dels fets pels quals es va produir la condemna o sanció en relació amb les funcions que tingui assignades o s'hagin d'assignar al càrrec en qüestió en l'entitat de crèdit.

6è La prescripció dels fets il·lícits de naturalesa penal o administrativa o la possible extinció de la responsabilitat penal.

7è L'existència de circumstàncies atenuants i la conducta posterior des de la comissió del delicte o la infracció.

8è La reiteració de condemnes o sancions per delictes, faltes o infraaccions.

Als efectes de valorar el que preveu aquesta lletra, l'entitat ha de remetre al Banc d'Espanya un certificat d'antecedents penals de la persona objecte de valoració. Així mateix, el Banc d'Espanya ha de consultar les bases de dades de l'Autoritat Bancària Europea, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre sancions administratives, i pot establir un comitè d'experts independents amb l'objecte d'elaborar un informe dels expedients de valoració en els quals concorri condemna per delictes o faltes.

c) L'existència d'investigacions rellevants i fundades, tant en l'àmbit penal com en l'administratiu, sobre algun dels fets que s'esmenten a la lletra b).4t No es considera que hi ha falta d'honorabilitat sobrevinguda per la mera circumstància que, estant en l'exercici del seu càrrec, un conseller, director general o assimilat, o un altre empleat responsable del control intern o que ocupi un lloc clau en l'exercici de l'activitat general de l'entitat, sigui objecte de les investigacions esmentades.

3. Si durant l'exercici de la seva activitat concorre en la persona avaluada alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat anterior i aquesta és rellevant per avaluar-ne l'honorabilitat, l'entitat de crèdit ho ha de comunicar al Banc d'Espanya en el termini màxim de quinze dies hàbils des que en tingui coneixement.

4. Els membres del consell d'administració, directors generals o assimilats i altres empleats que siguin responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per a l'exercici diari de l'activitat de l'entitat que tinguin coneixement que concorren en la seva persona o en alguna de les persones anteriors alguna de les circumstàncies que es descriuen a l'apartat 2, n'han d'informar immediatament la seva entitat.

Article 31. *Requisits de coneixements i experiència.*

1. Posseeixen els coneixements i l'experiència que s'exigeixen en virtut de l'article 24 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, els qui tinguin formació del nivell i un perfil adequat, en particular en les àrees de banca i serveis financers, i experiència pràctica derivada de les seves ocupacions anteriors durant períodes de temps suficients. Per a això, cal tenir en compte tant els coneixements adquirits en un entorn acadèmic, com l'experiència en l'exercici professional de funcions similars a les que es duran a terme en altres entitats o empreses.

2. En la valoració de l'experiència pràctica i professional, s'ha de prestar una atenció especial a la naturalesa i complexitat dels llocs exercits, a les competències, els poders

de decisió i les responsabilitats assumides, així com al nombre de persones al seu càrrec, el coneixement tècnic assolit sobre el sector financer i els riscos que han de gestionar.

En tot cas, els criteris de coneixements i experiència s'han d'aplicar valorant la naturalesa, l'escala i la complexitat de l'activitat de cada entitat i les funcions i responsabilitats concretes del lloc assignat a la persona avaluada.

3. Així mateix, el consell d'administració ha de disposar de membres que, considerats en el seu conjunt, reuneixin prou experiència professional en el govern d'entitats de crèdit per assegurar la capacitat efectiva del consell d'administració de prendre decisions de manera independent i autònoma en benefici de l'entitat.

Article 32. *Capacitat per exercir un bon govern de l'entitat.*

1. Per valorar la capacitat dels membres del consell d'administració d'exercir un bon govern de l'entitat, en virtut del que exigeix l'article 24 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, cal tenir en compte:

a) La presència de conflictes d'interès potencials que generin influències indegudes de tercers derivats de:

1r Els càrrecs exercits en el passat o en el present en la mateixa entitat o en altres organitzacions privades o públiques.

2n Una relació personal, professional o econòmica amb altres membres del consell d'administració de l'entitat, de la seva matriu o de les seves filials.

3r Una relació personal, professional o econòmica amb els accionistes que tinguin el control de l'entitat, de la seva matriu o de les seves filials.

b) La capacitat de dedicar el temps suficient per dur a terme les funcions corresponents.

2. Si durant l'exercici de la seva activitat concorre en algun conseller alguna circumstància que pugui alterar la seva capacitat per exercir un bon govern de l'entitat, l'entitat de crèdit ho ha de comunicar al Banc d'Espanya en el termini màxim de quinze dies hàbils des que en tingui coneixement.

Article 33. *Selecció, control i avaluació dels requisits d'idoneïtat per part de les entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit i les sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, d'unitats i procediments interns adequats per dur a terme la selecció i l'avaluació contínua dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals o assimilats, i dels responsables de funcions de control intern i altres llocs clau en l'entitat.

2. Així mateix, les entitats de crèdit han d'identificar els llocs clau per a l'exercici diari de la seva activitat i els responsables de les funcions de control intern, i han de mantenir a disposició del Banc d'Espanya una llista actualitzada de les persones que els exerceixen, la valoració de la idoneïtat efectuada per l'entitat i la documentació que aquesta acrediti.

3. Les entitats de crèdit han de notificar al Banc d'Espanya la proposta de nomenament de nous membres del consell d'administració, de directors generals o assimilats tant de la mateixa entitat de crèdit com, si s'escau, de la seva societat dominant.

Article 34. *Registre d'alts càrrecs.*

1. Per a la inscripció al Registre d'alts càrrecs que preveu l'article 27 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, els consellers i directors generals o assimilats de l'entitat han de declarar expressament, al document que acrediti la seva acceptació del càrrec:

a) Que reuneixen els requisits d'idoneïtat a què es refereix l'article 24 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) Que no estan incursos en cap de les limitacions o incompatibilitats que s'estableixen a l'article 26 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o en qualsevol altra norma que els sigui aplicable.

2. A més de la gestió del Registre d'alts càrrecs, correspon al Banc d'Espanya crear i gestionar un registre de consellers i directors generals o assimilats de les societats dominants d'entitats de crèdit espanyoles, quan aquestes entitats siguin societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera. En aquest registre cal inscriure-hi obligatòriament els consellers, els directors generals i els assimilats d'aquelles.

Per a la inscripció, l'entitat ha de comunicar el seu nomenament dins dels quinze dies hàbils següents a l'acceptació del càrrec, incloses les dades personals i professionals que estableixi, amb caràcter general, el Banc d'Espanya, i ha de declarar expressament, al document que acrediti l'acceptació del càrrec, que els consellers i directors generals o assimilats compleixen els requisits que estableixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior.

Article 35. Límits a l'obtenció de crèdits, avals i garanties per part dels alts càrrecs de l'entitat.

1. Les entitats de crèdit han de sol·licitar al Banc d'Espanya autorització per concedir crèdits, avals i garanties als membres del seu consell d'administració o als seus directors generals o assimilats.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat anterior no és necessària per concedir un crèdit, un aval o una garantia que:

a) Estigui emparada en els convenis col·lectius concertats entre l'entitat de crèdit i el conjunt dels seus empleats.

b) Es faci en virtut de contractes que tinguin condicions estandaritzades i que s'apliquin en massa i de manera habitual a un nombre elevat de clients, sempre que l'import concedit a una mateixa persona, als seus familiars de fins a segon grau o a les societats en què aquestes persones tinguin una participació de control igual o superior al 15 per cent, o que formin part del seu consell, no excedeixi els 200.000 euros.

En tot cas, la concessió de les operacions anteriors s'ha de comunicar al Banc d'Espanya immediatament després que es concedeixin.

3. En avaluar la sol·licitud d'autorització que preveu l'apartat anterior, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte, almenys, els factors següents:

a) Els efectes que el crèdit, l'aval o la garantia puguin tenir sobre la gestió sana i prudent de l'entitat i el compliment correcte de la normativa d'ordenació i disciplina.

b) Els efectes que aquestes operacions puguin tenir sobre el repartiment adequat de les responsabilitats dins de l'organització i la prevenció de conflictes d'interès.

c) Els termes i les condicions en què es concedeixen aquestes operacions en relació amb l'interès general de l'entitat i, en particular, en comparació amb les operacions concedides a altres empleats diferents dels membres del consell d'administració, directors generals o assimilats i a la clientela.

CAPÍTOL IV

Govern corporatiu i política de remuneracions

Article 36. Obligacions en matèria de govern corporatiu i política de remuneracions.

1. Als efectes de l'article 34.1.ñ) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, s'entén per beneficis discrecionals de pensió els pagaments discrecionals concedits per una entitat de crèdit en base individual al seu personal en virtut d'un pla de pensions o instrument diferent que atorgui prestacions de jubilació i que es puguin assimilar a la remuneració variable. En cap cas ha d'incloure beneficis concedits a un empleat de conformitat amb el sistema de pensions de l'entitat.

2. Als efectes de donar compliment al que disposa l'article 34.1.p) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el Banc d'Espanya pot:

- a) Imposar restriccions a les entitats de crèdit per a l'ús dels instruments que s'assenyalen a l'article esmentat de la Llei.
- b) Fixar els criteris necessaris per permetre que la remuneració variable es contregui en funció dels resultats financers negatius de les entitats de crèdit.
- c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que limitin la remuneració variable en forma de percentatge dels ingressos totals quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.

3. En relació amb les entitats que hagin percebut suport financer en els termes que preveu l'article 35 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i sense perjudici de la resta de normativa aplicable, correspon al Banc d'Espanya autoritzar expressament la quantia, la meritació i l'abonament de qualsevol retribució variable als administradors i directius, i també pot establir, si escau, límits a la seva remuneració total.

4. Sense perjudici d'això, el Banc d'Espanya ha d'establir criteris sobre els conceptes i les polítiques de remuneracions que contenen els articles 32 a 35 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i en particular, pot establir criteris específics per determinar la relació entre els components fixos i variables de la remuneració total.

5. De conformitat amb l'article 29.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el Banc d'Espanya pot tenir per complerta l'obligació de constituir els comitès que preveuen els articles 31 i 36 d'aquesta mateixa Llei, sempre que:

a) Es tracti d'entitats de crèdit filials que hagin estat exceptuades de l'aplicació dels requisits prudencials de manera individual, en virtut dels articles 7 o 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i de la disposició addicional cinquena de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) Les entitats de crèdit matrius constitueixin aquests comitès, de conformitat amb els articles 38 i 39, i exerceixin les seves funcions per a les filials.

Article 37. Obligacions de publicitat en matèria de govern corporatiu i política de remuneracions.

1. De conformitat amb l'article 29.5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit han d'oferir en la seva pàgina web de manera clara, comprensible i comparable la informació en matèria de govern corporatiu prevista al títol I, capítol V de l'esmentada Llei i la manera en què compleixen les seves obligacions de govern corporatiu i remuneracions. El Banc d'Espanya ha d'especificar els termes en què s'ha de configurar la pàgina web i la informació que hi han d'incloure les entitats de crèdit, d'acord amb el que estableixen la Llei 10/2014, de 26 de juny, i aquest capítol.

2. El consell d'administració és responsable de mantenir actualitzada la informació anterior.

3. La informació sobre la remuneració meritada en cada exercici econòmic pels membres del consell d'administració, que han de publicar a la seva pàgina web les entitats de crèdit, ha de reflectir la xifra total de la remuneració meritada i un desglossament individualitzat per conceptes retributius amb referència a l'import dels components fixos i dietes, així com als conceptes retributius de caràcter variable.

Aquesta informació ha de contenir tots els conceptes retributius meritats, sigui quina sigui la seva naturalesa o l'entitat del grup que els satisfaci.

4. El que disposa l'apartat anterior ha d'incloure, si s'escau, les retribucions meritades pels membres del consell d'administració per la seva pertinença a consells en altres societats del grup o participades en què actuï en representació del grup.

5. Igualment, s'ha d'incloure informació sobre el resultat de la votació, a la junta d'accionistes o l'assemblea general, de la política de remuneracions dels membres del consell d'administració de conformitat amb el que preveu l'article 33.3 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i cal indicar el quòrum existent, el nombre total de vots vàlids, de vots a favor i de vots en contra, i les abstencions.

Article 38. *Comitè de nomenaments.*

1. El comitè de nomenaments que preveu l'article 31 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, ha d'exercir, almenys, les funcions següents:

a) Identificar i recomanar, amb vistes a ser aprovats pel consell d'administració o per la junta general, candidats per proveir els llocs vacants del consell d'administració.

b) Avaluar l'equilibri de coneixements, capacitat, diversitat i experiència del consell d'administració, i elaborar una descripció de les funcions i aptituds necessàries per a un nomenament concret, valorant la dedicació de temps prevista per a l'exercici del lloc de treball.

c) Avaluar periòdicament, i almenys un cop l'any, l'estructura, la mida, la composició i l'actuació del consell d'administració, i fer-li recomanacions respecte a possibles canvis.

d) Avaluar periòdicament, i almenys un cop l'any, la idoneïtat dels diversos membres del consell d'administració i d'aquest en el seu conjunt, i informar el consell d'administració en conseqüència.

e) Revisar periòdicament la política del consell d'administració en matèria de selecció i nomenament dels membres de l'alta direcció i formular-li recomanacions.

f) Establir, de conformitat amb l'article 31.3 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, un objectiu de representació per al sexe menys representat al consell d'administració i elaborar orientacions sobre com augmentar el nombre de persones del sexe menys representat amb vista a assolir aquest objectiu. L'objectiu, les orientacions i l'aplicació d'aquestes s'han de publicar juntament amb la informació que preveu l'article 435.2.c) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i el Banc d'Espanya les ha de transmetre a l'Autoritat Bancària Europea.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'utilitzar aquesta informació per dur a terme comparacions de les pràctiques a favor de la diversitat.

2. En l'exercici de les seves funcions, el comitè de nomenaments ha de tenir en compte, en la mesura que sigui possible i de manera continuada, la necessitat de vetllar perquè la presa de decisions del consell d'administració no es vegi dominada per un individu o un grup reduït d'individus de manera que resultin perjudicats els interessos de l'entitat en el seu conjunt.

3. El comitè de nomenaments pot utilitzar els recursos que consideri apropiats per a l'exercici de les seves funcions, inclòs l'assessorament extern, i ha de rebre els fons adequats per a això.

Article 39. *Comitè de remuneracions.*

1. El comitè de remuneracions que preveu l'article 36 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, s'ha d'encarregar de preparar les decisions relatives a les remuneracions, incloses les que tinguin repercussions per al risc i la gestió de riscos de l'entitat de què es tracti, que ha d'adoptar el consell d'administració.

En particular, el comitè de remuneracions ha d'emetre informe de la política general de retribucions dels membres del consell d'administració, directors generals o assimilats, així com de la retribució individual i les altres condicions contractuals dels membres del consell d'administració que exerceixin funcions executives, i ha de vetllar perquè es compleixin.

2. En els supòsits en què la normativa específica d'una entitat prevegi la representació del personal al consell d'administració, el comitè de remuneracions ha d'incloure un o més representants del personal.

3. En preparar les decisions, el comitè de remuneracions ha de tenir en compte els interessos a llarg termini dels accionistes, els inversors i altres parts interessades en l'entitat, així com l'interès públic.

Article 40. Vigilància de les polítiques remuneratives.

El Banc d'Espanya ha de sol·licitar i transmetre a l'Autoritat Bancària Europea la informació publicada per les entitats de conformitat amb l'article 450.1.g), h) i i) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. El Banc d'Espanya ha d'utilitzar aquesta informació per comparar les tendències i pràctiques en matèria de remuneració.

En el cas de la informació sobre el nombre de persones físiques en cada entitat que rebin remuneracions d'1 milió d'euros o més per exercici, cal incloure igualment les seves responsabilitats en el càrrec que ocupa, l'àmbit de negoci implicat i els components principals del sou, els incentius, les primes a llarg termini i la contribució a la pensió.

Article 41. Funció de gestió de riscos.

1. El director de la unitat de gestió de riscos que preveu l'article 38.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, ha de ser un alt directiu independent que no exerceixi funcions operatives i que assumeixi específicament la responsabilitat de la funció de gestió de riscos, i no se'l pot revocar del seu càrrec sense l'aprovació prèvia del consell d'administració.

En tot cas, s'entenen per funcions operatives les que involucrin responsabilitats executives o de gestió en les línies o àrees de negoci de l'entitat.

Per exercir les seves funcions, el director de la unitat de gestió de riscos ha de tenir accés directe al consell d'administració.

2. Quan la naturalesa, l'escala i la complexitat de les activitats de l'entitat no justifiquin que es nomeni específicament una persona, pot exercir aquesta funció un altre alt directiu de l'entitat, sempre que no hi hagi conflicte d'interessos.

3. Correspon a la unitat de gestió de riscos de les entitats de crèdit:

- a) Determinar, quantificar i notificar adequadament tots els riscos importants.
- b) Participar activament en l'elaboració de l'estratègia de risc de l'entitat i en totes les decisions importants de gestió de riscos.
- c) Presentar una imatge completa de tota la gamma de riscos a què estigui exposada l'entitat.
- d) Informar directament el consell d'administració sobre evolucions específiques del risc que afectin o puguin afectar una entitat.

Article 42. Comitè de riscos.

1. Correspon al comitè de riscos que preveu l'article 38 de la Llei 10/2014, de 26 de juny:

a) Assessorar el consell d'administració sobre la propensió global al risc, actual i futura, de l'entitat i la seva estratègia en aquest àmbit, i assistir-lo en la vigilància de l'aplicació d'aquesta estratègia.

No obstant això, el consell d'administració és el responsable dels riscos que assumeixi l'entitat.

b) Vigilar que la política de preus dels actius i els passius oferts als clients tingui en compte plenament el model empresarial i l'estratègia de risc de l'entitat. En cas contrari, el comitè de riscos ha de presentar al consell d'administració un pla per reparar-la.

c) Determinar, juntament amb el consell d'administració, la naturalesa, la quantitat, el format i la freqüència de la informació sobre riscos que hagin de rebre el mateix comitè i el consell d'administració.

d) Col·laborar per establir polítiques i pràctiques de remuneració racionals. A aquests efectes, el comitè de riscos ha d'examinar, sense perjudici de les funcions del comitè de remuneracions, si la política d'incentius prevista al sistema de remuneració té en consideració el risc, el capital, la liquiditat, i la probabilitat i l'oportunitat dels beneficis.

2. Per exercir adequadament les seves funcions, les entitats han de garantir que el comitè de riscos pugui accedir sense dificultats a la informació sobre la situació de risc de l'entitat i, en cas necessari, a la unitat de gestió de riscos i a assessorament extern especialitzat.

TÍTOL II

Solvència de les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Sistemes, procediments i mecanismes de gestió de riscos i autoavaluació del capital

Article 43. *Requisits d'organització, gestió de riscos i control intern.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 29 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit han de disposar en base consolidada o subconsolidada de sistemes, estratègies, procediments i mecanismes per donar compliment a la normativa d'ordenació i disciplina, en particular, a les regles que estableixen els articles 46 a 54. A aquest efecte, han de:

- a) Tenir una estructura organitzativa adequada a la naturalesa de les seves activitats i amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents.
- b) Disposar d'una funció d'auditoria interna que vetlli pel bon funcionament dels sistemes d'informació i control intern.
- c) Disposar d'una unitat que exerceixi la funció de compliment normatiu. Aquesta funció ha de tenir caràcter integral, i comprendre, entre d'altres, les obligacions que en aquest sentit resultin de la prestació de serveis d'inversió, així com les que estableix la normativa de prevenció del blanqueig de capitals.

2. Les funcions esmentades en les lletres b) i c) de l'apartat anterior s'han de desenvolupar sota el principi d'independència respecte a les àrees, unitats o funcions sobre les quals giri la seva verificació.

Així mateix s'ha d'informar periòdicament el consell d'administració de l'entitat de crèdit dels resultats de les tasques verificatives portades a terme per les funcions d'auditoria interna i de compliment normatiu.

3. Les entitats de crèdit que no hagin estat exceptuades pel Banc d'Espanya en virtut dels articles 7 o 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i de la disposició addicional cinquena de la Llei 10/2014, de 26 de juny, de l'aplicació dels requisits prudencials de forma individual, han de disposar dels sistemes, estratègies, procediments i mecanismes als quals es refereix l'apartat 1 també en base individual.

4. Les filials d'entitats de crèdit espanyoles situades en estats no membres de la Unió Europea han de tenir també sistemes, estratègies, procediments i mecanismes equivalents llevat que la legislació del país on estigui situada la filial ho prohibeixi.

5. Les entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de respectar els requisits d'organització interna recollits a l'article 70 ter.3 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

No obstant això, s'entenen complerts els requisits de l'article 70 ter.3.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, referits als procediments administratius i comptables, als mecanismes de control intern, a l'auditoria interna i a les tècniques eficaces de valoració dels riscos, així com l'obligació de disposar de mesures que assegurin la continuïtat i regularitat en la prestació dels serveis, incloses en la lletra b) del mateix apartat, quan les entitats compleixin el que estableix aquest capítol.

Article 44. *Responsabilitat del consell d'administració en l'assumpció de riscos.*

1. Per al correcte exercici de les responsabilitats del consell d'administració sobre gestió de riscos que preveu l'article 37.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit:

- a) Han d'establir canals d'informació cap al consell d'administració que abracin tots els riscos importants i les polítiques de gestió de riscos i les seves modificacions.

b) Han de garantir que el consell d'administració pugui accedir sense dificultats a la informació sobre la situació de risc de l'entitat i, si és necessari, a la funció de gestió de riscos i a assessorament extern especialitzat.

2. El consell d'administració ha de determinar, juntament amb el comitè de riscos, la naturalesa, la quantitat, el format i la freqüència de la informació sobre riscos que hagi de rebre aquest comitè i el mateix consell d'administració.

Article 45. *Aplicació del procés d'autoavaluació del capital intern.*

1. El procés d'autoavaluació del capital que preveu l'article 41 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, s'ha de portar a terme:

a) En base consolidada, d'acord amb l'àmbit d'aplicació i als mètodes de consolidació prudencial que preveu la part primera, títol II, capítol 2, seccions 2 i 3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, per:

1r Les entitats de crèdit matrius.

2n Les entitats controlades per societats financeres de cartera i societats financeres mixtes de cartera matrius. No obstant això, quan una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera matriu controli més d'una entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió, el procés d'autoavaluació del capital l'ha de portar a terme únicament l'entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió sobre la qual s'apliqui la supervisió en base consolidada de conformitat amb l'article 81.

b) En base individual per:

1r Les entitats de crèdit que no siguin filials, empreses matrius ni entitats afiliades de forma permanent a un organisme central de conformitat amb l'article 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2n Les entitats de crèdit que no s'inclouin en la consolidació de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) En base subconsolidada per les entitats de crèdit filials autoritzades a Espanya quan aquestes entitats o la seva societat financera de cartera o societat financera mixta de cartera dominant tinguin com a filials en estats no membres de la Unió Europea entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió o entitats financeres o tinguin una participació en una societat d'aquestes característiques.

Als efectes d'aquesta lletra, es consideren entitats financeres les que defineix l'article 40 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

2. Les estratègies i procediments a què es refereix l'article 41 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, es resumeixen en un informe anual d'autoavaluació del capital intern que s'ha de remetre al Banc d'Espanya abans del 30 d'abril de cada exercici, o en un termini menor quan així ho estableixi el Banc d'Espanya.

Per a l'elaboració d'aquest informe les entitats de crèdit han de tenir en compte els criteris que a aquests efectes publiqui el Banc d'Espanya.

Article 46. *Risc de crèdit i de contrapart.*

En matèria de risc de crèdit i de contrapart, les entitats:

a) Han de basar la concessió de crèdits en criteris sòlids i ben definits.

b) Han d'establir un procediment clar d'aprovació, modificació, renovació i refinançament de crèdits.

c) Han de disposar de metodologies internes que els permetin avaluar el risc de crèdit de les exposicions davant de deutors, valors o posicions de titulització individuals, així com el risc de crèdit del conjunt de la cartera.

Les metodologies internes no se sustenten únicament o mecànicament en qualificacions creditícies externes. El fet que els requeriments de recursos propis es basin en la qualificació d'una agència de qualificació creditícia externa o la inexistència d'una qualificació de l'exposició no obsta perquè les entitats tinguin en compte una altra informació pertinent per avaluar la seva assignació de capital intern.

d) Utilitzar mètodes eficaços per administrar i supervisar de manera permanent les diverses carteres i exposicions amb risc de crèdit.

e) Identificar i gestionar els crèdits dubtosos, i fer els ajustos de valor i les dotacions de provisions adequats.

f) Diversificar les carteres de crèdits de manera adequada en funció dels mercats destinataris i de l'estratègia creditícia general de l'entitat.

Article 47. *Risc residual.*

Les entitats han de tenir polítiques i procediments escrits, entre d'altres mitjans, per gestionar la possibilitat que les tècniques de reducció del risc de crèdit a què es refereix l'article 108 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, resultin menys eficaces del que s'esperava.

Article 48. *Risc de concentració.*

Les entitats han de tenir polítiques i procediments escrits, entre d'altres mitjans, per controlar el risc de concentració derivat:

a) D'exposicions davant de cadascuna de les contraparts, incloses les entitats de contrapartida central, els grups de contraparts vinculades i les contraparts del mateix sector econòmic, de la mateixa regió geogràfica o de la mateixa activitat o primera matèria, en els termes que determini el Banc d'Espanya.

b) De l'aplicació de tècniques de reducció del risc de crèdit, inclosos els riscos vinculats a grans exposicions creditícies indirectes, com ara un emissor de garanties reals.

Article 49. *Risc de titulització.*

1. Els riscos derivats d'operacions de titulització en les quals l'entitat de crèdit actua com a inversora, originadora o patrocinadora, inclòs el risc reputacional, s'han de valorar i controlar mitjançant les polítiques i els procediments adequats per assegurar, en particular, que el contingut econòmic de l'operació quedi plenament reflectit en les decisions d'avaluació i gestió del risc.

2. Les entitats de crèdit originadores d'operacions de titulització renovables que incloguin clàusules d'amortització anticipada han de disposar de plans de liquiditat per fer front a les implicacions derivades tant de l'amortització a venciment com de l'anticipada.

Article 50. *Risc de mercat.*

Les entitats de crèdit han d'aplicar polítiques i procediments per determinar, valorar i gestionar totes les fonts significatives de risc de mercat i dels efectes d'aquests riscos que siguin significatius.

En particular, el nivell de capital intern de les entitats ha de ser adequat per cobrir els riscos de mercat significatius que no estiguin subjectes a un requeriment de recursos propis.

Article 51. *Risc de tipus d'interès derivat d'activitats alienes a la cartera de negociació.*

Les entitats han d'aplicar sistemes per determinar, avaluar i gestionar el risc derivat de possibles variacions dels tipus d'interès que incideixin en les activitats alienes a la cartera de negociació.

Article 52. *Risc operacional.*

1. Les entitats han d'aplicar polítiques i procediments per avaluar i gestionar l'exposició al risc operacional, incloent, si s'escau, el risc de model, que cobreixin el risc d'esdeveniments poc freqüents generadors de pèrdues molt elevades.

Amb aquesta finalitat, s'entén per risc de model, el risc de pèrdua potencial en què podria incórrer una entitat a conseqüència de decisions fundades principalment en els resultats de models interns, a causa d'errors en la concepció, aplicació o utilització d'aquests models.

Les entitats han d'especificar el que constitueix un risc operacional als efectes d'aquestes polítiques i procediments.

2. Les entitats han d'establir plans d'emergència i de continuïtat de l'activitat que els permetin mantenir la seva activitat i limitar les pèrdues en cas d'interrupcions greus en el negoci.

Article 53. *Risc de liquiditat.*

1. Les entitats han de tenir estratègies, polítiques, procediments i sistemes sòlids per identificar, gestionar i mesurar el risc de liquiditat, proporcionals a la naturalesa, escala i complexitat de les seves activitats. A aquests efectes, el Banc d'Espanya ha d'exigir a les entitats:

- a) Desenvolupar mètodes per al seguiment de les posicions de finançament.
- b) Identificar els actius lliures de càrregues disponibles en situacions d'urgència, tenint en compte les possibles limitacions legals a eventuais transferències de liquiditat.
- c) Estudiar l'impacte de diferents escenaris sobre els seus perfils de liquiditat.

2. Les entitats, tenint en compte la naturalesa, dimensió i complexitat de les seves activitats, han de mantenir perfils de risc de liquiditat coherents amb els necessaris per al bon funcionament i la solidesa del sistema. El Banc d'Espanya ha de controlar l'evolució d'aquests perfils mantinguts per les entitats atenent a elements com el disseny i els volums de productes, la gestió del risc, les polítiques de finançament i les concentracions de finançament. En particular, el Banc d'Espanya ha d'exigir a les entitats:

a) Disposar d'eines de reducció del risc de liquiditat, com ara coixins de liquiditat, o una diversificació adequada de les fonts de finançament que permetin afrontar situacions de tensió financera.

b) Elaborar plans d'emergència per afrontar els escenaris previstos en virtut de la lletra c) de l'apartat anterior i plans per esmenar eventuais dèficits de liquiditat. Aquests últims els ha de posar a prova l'entitat almenys un cop l'any.

3. Quan el Banc d'Espanya consideri que una entitat té uns nivells de liquiditat inferiors als adequats de conformitat amb els criteris que estableix aquest article i la seva normativa de desplegament o l'article 42 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, pot adoptar, entre d'altres, alguna de les mesures que preveu l'article 68.2 d'aquesta Llei.

Aquestes mesures s'han d'aplicar sense perjudici de les sancions que corresponguin de conformitat amb el que estableix el títol IV, capítol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i han de tenir relació amb la posició de liquiditat de l'entitat i els requisits de finançament estable que preveu la normativa de solvència.

4. Així mateix, quan l'evolució dels perfils de risc de liquiditat d'una entitat pot donar lloc a inestabilitat en una altra entitat o a inestabilitat sistèmica, el Banc d'Espanya ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea de les mesures adoptades per solucionar aquesta situació.

Article 54. *Risc de palanquejament excessiu.*

1. Les entitats han d'establir polítiques i procediments per identificar, gestionar i controlar el risc de palanquejament excessiu.

2. Entre els indicadors de risc de palanquejament excessiu figuren la ràtio de palanquejament determinada de conformitat amb l'article 429 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i els desfasaments entre actius i obligacions.

3. Les entitats han d'afrontar el risc de palanquejament excessiu amb caràcter preventiu, tenint en compte degudament els increments potencials d'aquest risc causats per reduccions dels recursos propis de l'entitat que es derivin de pèrdues previstes o efectives, en funció de les normes comptables aplicables. A aquests efectes, les entitats han d'estar en condicions d'afrontar diverses situacions de dificultat pel que fa al risc de palanquejament excessiu.

Article 55. Règim de solvència aplicable a les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.

El Banc d'Espanya, de conformitat amb l'article 60.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, ha de determinar el règim de solvència aplicable a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en estats no membres de la Unió Europea. Aquest règim pot eximir aquestes sucursals, totalment o parcialment, de les disposicions de la normativa de solvència en funció dels criteris següents:

- a) Que l'entitat estigui subjecta en el seu país d'origen a requeriments equivalents als que estableix la normativa de solvència.
- b) Que la sucursal s'integri amb la resta de l'entitat a l'efecte del compliment de la normativa de solvència.
- c) Que l'entitat es comprometi a guardar en tot moment, i sempre que li ho sol·liciti el Banc d'Espanya, les obligacions de la seva sucursal, i que li proporcioni els mitjans necessaris per atendre aquestes obligacions a Espanya.
- d) Que en cas de concurs, liquidació, resolució o figures equivalents de l'entitat de crèdit existeixi igualtat de tractament dels dipositants de la sucursal amb el de la resta dels de l'entitat, en particular amb els del país d'origen, excepte quan els dipòsits siguin escassament significatius segons el parer del Banc d'Espanya.
- e) Que l'entitat disposi de plans de reestructuració i resolució equiparables als que exigeix la normativa de resolució d'entitats de crèdit.
- f) Que existeixi reciprocitat en els requeriments de solvència exigits en el país d'origen a les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles.

No obstant això, les obligacions exigides a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en estats no membres de la Unió Europea no poden ser menys estrictes que les exigides a les sucursals d'estats membres de la Unió Europea.

Article 56. Exposicions davant del sector públic.

1. En virtut del que disposa l'article 115.2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, les exposicions davant de les comunitats autònomes i entitats locals espanyoles han de rebre el mateix tractament que les exposicions davant de l'Administració General de l'Estat.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 116.4 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, quan, en circumstàncies excepcionals i segons el parer del Banc d'Espanya, no hi hagi diferència de riscos a causa de l'existència de garanties adequades, les exposicions següents poden rebre la mateixa ponderació que les exposicions davant de l'Administració de la qual depenguin:

- a) Exposicions enfront d'organismes autònoms i entitats públiques empresarials regulades en el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
- b) Exposicions davant de les altres agències o entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat.

- c) Exposicions enfront d'entitats gestores, serveis comuns i mútues de la Seguretat Social.
- d) Exposicions davant de l'Institut de Crèdit Oficial.
- e) Exposicions enfront d'organismes autònoms i ens públics dependents de les comunitats autònomes, sempre que, d'acord amb les lleis aplicables, tinguin naturalesa anàloga a la prevista per als dependents de l'Administració de l'Estat.
- f) Exposicions enfront d'organismes o ens públics de naturalesa administrativa dependents de les entitats locals espanyoles, sempre que no tinguin fins lucratiu i exerceixin activitats administratives pròpies de les entitats esmentades.
- g) Exposicions davant de consorcis integrats per comunitats autònomes o entitats locals espanyoles, o per aquestes i altres administracions públiques, en la mesura que, per la seva composició, les administracions públiques suportin la majoria de les responsabilitats econòmiques del consorci.

Article 57. Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.

1. Quan una entitat de crèdit o un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit presenti un dèficit de recursos propis computables respecte dels que exigeixi la normativa de solvència, l'entitat o l'entitat obligada del grup o subgrup consolidable, segons sigui el cas, n'ha d'informar el Banc d'Espanya, amb caràcter immediat, i ha de presentar en el termini d'un mes un programa que concreti els plans per retornar al compliment, excepte en cas que la situació s'hagi corregit en aquest període. El programa ha de contenir, almenys, els aspectes referits a la identificació de les causes determinants del dèficit de recursos propis, el pla per retornar al compliment que pot incloure la limitació a l'exercici d'activitats que impliquin riscos elevats, la desinversió en actius concrets, o mesures per a l'augment del nivell de recursos propis i els terminis previsibles per retornar al compliment.

En cas que l'entitat incomplidora pertanyi a un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, el programa ha d'estar ratificat per l'entitat obligada d'aquest.

Aquest programa l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que hi pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir el retorn als nivells mínims de recursos propis exigibles. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït cap resolució expressa.

El que disposa aquest apartat no és aplicable si el dèficit de recursos propis és inferior al requisit combinat de coixins de capital; en aquest cas s'aplica el que estableix l'article 75.

2. Cal seguir la mateixa actuació que la que preveu l'apartat anterior quan s'excedeixin els límits als grans riscos que estableix la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, fins i tot quan sigui per causa d'una reducció sobrevinguda dels recursos propis computables.

3. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'article 68 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, obligui una entitat de crèdit o un grup o subgrup a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter de mínim, i el resultat d'aquesta exigència sigui que els recursos propis de l'entitat són insuficients, l'entitat o l'entitat obligada del grup o subgrup, segons el cas, ha de presentar en el termini d'un mes un programa en què concreti els plans per complir el requeriment addicional, excepte en cas que la situació s'hagi corregit en aquest període. En cas que l'entitat incomplidora pertanyi a un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, el programa ha d'estar ratificat per l'entitat obligada d'aquest.

Aquest programa l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que hi pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries. El programa ha d'incloure la data prevista de compliment de l'exigència addicional, que és la referència per a l'inici del còmput del termini que estableix l'article 92.d) de la Llei 10/2014, de 26 de juny. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït cap resolució expressa.

4. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'article 68 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, requereixi a una entitat de crèdit o a un grup o subgrup que reforci els procediments, mecanismes i estratègies adoptats, pot exigir la presentació d'un programa que concreti les mesures necessàries per reparar les deficiències advertides i els terminis previsibles per a la seva implantació. Aquest programa ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que hi pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries.

5. Quan coincideixin simultàniament diversos dels supòsits de fet dels apartats anteriors, el programa presentat pot tenir caràcter conjunt.

CAPÍTOL II

Coixins de capital

Article 58. *Requisit combinat de coixins de capital.*

1. Les entitats de crèdit, de conformitat amb l'article 43 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, han de complir en tot moment el requisit combinat de coixins de capital, entès com el total del capital de nivell 1 ordinari necessari per complir l'obligació de disposar d'un coixí de conservació de capital, i, si escau:

- a) Un coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.
- b) Un coixí per a les entitats d'importància sistèmica mundial.
- c) Un coixí per a altres entitats d'importància sistèmica.
- d) Un coixí contra riscos sistèmics.

El capital ordinari de nivell 1 requerit per satisfer cadascun dels coixins ha de ser addicional al requerit per satisfer els coixins restants, els requisits de recursos propis que estableix l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i els altres que, si s'escau, pugui exigir el Banc d'Espanya, en virtut del que estableix l'article 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Així mateix, les entitats de crèdit, de conformitat amb l'article 43 i la disposició addicional setzena de la Llei 10/2014, de 26 de juny, han de complir els coixins de capital que estableix el Banc Central Europeu.

2. Els coixins de capital es determinen com un percentatge de l'import de les exposicions al risc de l'entitat que corresponguin per a cada coixí, calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, amb les precisions que, si s'escau, pugui establir el Banc d'Espanya. No obstant això, en el càlcul del requisit combinat de coixí de capital es poden ajustar aquestes exposicions per tal que els requisits de recursos propis juntament amb els requisits combinats de coixí de capital que corresponguin a cada exposició de risc no donin com a resultat un valor que excedeixi el de l'exposició respectiva. L'ajust total de les exposicions ponderades per risc ha de venir donat per la suma dels excessos calculats per a cada exposició subjecta a ponderació amb les restriccions que, si s'escau, determini el Banc d'Espanya.

3. D'acord amb el que estableix l'article 5.1 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, el Banc d'Espanya, quan pretengui establir un coixí de capital en virtut del que disposa aquest capítol, ho ha de notificar deu dies abans d'adoptar aquesta decisió al Banc Central Europeu. En cas que el Banc Central Europeu s'hi oposi, el Banc d'Espanya ha de considerar degudament les raons esgrimides abans de procedir a l'adopció del coixí.

Article 59. *Nivell d'aplicació del coixí de conservació de capital.*

El compliment del coixí de conservació de capital del 2,5 per cent a què es refereix l'article 44 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, s'ha de fer de manera individual i consolidada, d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Article 60. *Càlcul dels percentatges de coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 45 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit han de mantenir un coixí de capital anticíclic calculat específicament per a cada entitat o grup. Aquest coixí ha de ser equivalent a l'import total d'exposició al risc calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, amb les precisions que, si s'escau, pugui establir el Banc d'Espanya, multiplicat per un percentatge de coixí de capital específic.

2. El compliment del coixí de capital anticíclic s'ha de dur a terme de manera individual i consolidada, d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

3. El percentatge de coixí de capital anticíclic específic en funció de l'entitat consisteix en la mitjana ponderada dels percentatges de coixins anticíclics que siguin aplicables als territoris en què estiguin ubicades les exposicions creditícies pertinents de l'entitat.

Les entitats de crèdit, per tal de calcular la mitjana ponderada a què es refereix el paràgraf anterior, han d'aplicar a cada percentatge de coixí anticíclic aplicable l'import total dels seus requisits de recursos propis per risc de crèdit, determinat de conformitat amb la part tercera, títols II i IV del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i corresponent a les exposicions creditícies pertinents en el territori en qüestió, dividit per l'import total dels seus requisits de recursos propis per risc de crèdit corresponent a la totalitat de les seves exposicions creditícies pertinents.

4. Per determinar el percentatge de coixí anticíclic aplicable a exposicions ubicades a Espanya, cal atènyer-se al que disposa l'article 61.

5. Els percentatges de coixí anticíclic aplicables a exposicions ubicades en estats membres de la Unió Europea han de ser:

a) Els percentatges fixats per les autoritats designades que corresponguin que no superin el 2,5 per cent;

b) Els percentatges fixats per les autoritats designades que corresponguin que superin el 2,5 per cent i que hagin estat reconeguts pel Banc d'Espanya.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya ha d'establir criteris de reconeixement de coixins de capital anticíclics superiors al 2,5 per cent i normes de publicitat del reconeixement esmentat.

c) El 2,5 per cent quan les autoritats designades corresponents hagin fixat un percentatge superior i aquest no hagi estat reconegut pel Banc d'Espanya.

6. El percentatge de coixí anticíclic aplicable a exposicions ubicades en estats no membres de la Unió Europea ha de ser:

a) El fixat, si s'escau, pel Banc d'Espanya quan les autoritats designades corresponents no hagin fixat cap percentatge.

b) El fixat per les autoritats designades corresponents sempre que no superi el 2,5 per cent i llevat que el Banc d'Espanya decideixi fixar un percentatge superior.

c) El fixat per les autoritats designades corresponents sempre que superi el 2,5 per cent i hagi estat reconegut pel Banc d'Espanya.

El Banc d'Espanya ha d'establir criteris per fixar percentatges d'acord amb el que disposen les lletres a) i b), i per reconèixer els que estableixen les autoritats designades d'altres estats membres d'acord amb la lletra c).

Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'establir normes de publicitat dels percentatges fixats d'acord amb el que preveuen les lletres anteriors.

7. El Banc d'Espanya ha de determinar les exposicions creditícies pertinents als efectes d'aquest article i la forma d'identificació de la seva ubicació geogràfica.

8. Als efectes del càlcul previst a l'apartat 3, les decisions de fixar un determinat percentatge de coixí s'han d'adoptar de la manera següent:

a) El percentatge del coixí anticíclic corresponent a les exposicions ubicades a Espanya o altres estats membres de la Unió Europea s'ha d'aplicar a partir de la data especificada en la informació que es publiqui d'acord amb l'article 61.4 o d'acord amb les disposicions nacionals equivalents dels estats membres esmentats que siguin aplicables, si la decisió té per efecte un increment del percentatge del coixí.

b) Sense perjudici del que preveu la lletra c), el percentatge de coixí anticíclic corresponent a un Estat no membre de la Unió Europea s'ha d'aplicar dotze mesos després de la data en què l'autoritat pertinent de l'Estat esmentat hagi anunciat un canvi del percentatge esmentat, independentment del fet que aquesta autoritat exigeixi a les entitats constituïdes a l'Estat esmentat que apliquin el canvi en un termini més breu, si la decisió té per efecte un increment del percentatge del coixí.

c) Quan el Banc d'Espanya fixi el percentatge del coixí anticíclic relatiu a un Estat no membre de la Unió Europea d'acord amb l'apartat 6, aquest percentatge s'ha d'aplicar a partir de la data especificada en la informació que es publiqui d'acord amb l'apartat esmentat.

d) El percentatge del coixí anticíclic s'ha d'aplicar de manera immediata si la decisió té per efecte una reducció d'aquest.

Als efectes del que preveu la lletra b), es considera que tota modificació del percentatge del coixí anticíclic relatiu a un Estat no membre ha estat anunciada en la data en què l'autoritat pertinent del país tercer la publiqui de conformitat amb les normes nacionals aplicables a aquest efecte.

Article 61. *Fixació dels percentatges dels coixins anticíclics.*

1. El Banc d'Espanya ha de calcular cada trimestre una pauta de coixí que ha de prendre com a referència per fixar el percentatge del coixí anticíclic relatiu a les exposicions ubicades a Espanya.

Aquesta pauta de coixí ha de ser un paràmetre de referència consistent en un percentatge de coixí anticíclic i s'ha de calcular i publicar d'acord amb els criteris i el procediment que determini el Banc d'Espanya. En tot cas, ha de reflectir de manera transparent el cycle creditici i els riscos derivats de tot creixement excessiu del crèdit a Espanya, i tenir degudament en compte les particularitats de l'economia espanyola. Així mateix, s'ha de basar en la desviació de la ràtio de crèdit respecte del producte interior brut de la seva tendència de llarg termini.

2. El Banc d'Espanya ha d'avaluar i fixar el percentatge adequat del coixí anticíclic per a les exposicions creditícies a Espanya amb caràcter trimestral i, en fer-ho, ha de tenir en compte el següent:

- a) La pauta de coixí calculada de conformitat amb l'apartat 1.
- b) Les recomanacions i orientacions vigents emeses, si s'escau, per la Junta Europea de Risc Sistèmic sobre la fixació dels percentatges dels coixins anticíclics.
- c) Qualsevol altre variable que el Banc d'Espanya consideri pertinent.

3. El percentatge del coixí anticíclic, expressat com a tant per cent de l'import total d'exposició al risc calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, amb les precisions que, si s'escau, pugui establir el Banc d'Espanya, i aplicable a les entitats amb exposició creditícia a Espanya en virtut del que disposa l'article 60.3, s'ha de situar entre el 0 per cent i el 2,5 per cent, calibrat en múltiples de 0,25 punts percentuals. Quan l'avaluació a què es refereix l'apartat 2 ho justifiqui, es pot fixar un percentatge de coixí anticíclic superior al 2,5 per cent.

4. El Banc d'Espanya ha d'anunciar la fixació trimestral del percentatge del coixí anticíclic mitjançant la seva publicació a la seva pàgina web, acompanyada de la informació mínima que determini.

Article 62. Identificació d'entitats d'importància sistèmica mundial.

1. El Banc d'Espanya ha d'identificar, d'acord amb l'article 46 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, aquelles entitats que, en base consolidada, siguin entitats d'importància sistèmica mundial (d'ara endavant EISM) als efectes del càlcul del coixí per a EISM.

Poden ser identificades com a EISM les entitats de crèdit, les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera que siguin matriu d'un grup d'entitats financeres que inclogui almenys una entitat de crèdit.

No obstant això, no poden ser EISM les entitats de crèdit que siguin filials amb matriu en un Estat membre de la Unió Europea d'entitats de crèdit o d'empreses de serveis d'inversió, de societats financeres de cartera o de societats financeres mixtes de cartera.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar el mètode d'identificació de les EISM basant-se en les diferents circumstàncies en què es trobi l'entitat d'acord amb el que disposa l'article 46.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny. Aquestes circumstàncies han de rebre una ponderació idèntica i s'han de mesurar mitjançant indicadors quantificables.

El mètode elaborat pel Banc d'Espanya ha de permetre la designació o no com a EISM de l'entitat avaluada i la seva classificació en una subcategoria tal com es descriu a l'article 46.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, el Banc d'Espanya, en l'exercici d'una supervisió prudent, pot:

- a) Reclassificar una EISM d'una subcategoria inferior en una subcategoria superior.
- b) Classificar una entitat en el sentit de l'apartat 1, amb una puntuació general que sigui inferior al límit establert per a la subcategoria inferior en la subcategoria esmentada o en una altra de superior, i, així, designar-la com a EISM.

Article 63. Identificació d'altres entitats d'importància sistèmica.

1. El Banc d'Espanya ha d'identificar, d'acord amb l'article 46 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats que, en base individual, subconsolidada o consolidada, siguin altres entitats d'importància sistèmica (d'ara endavant OEIS) als efectes del càlcul del coixí per a OEIS.

Les OEIS poden ser una entitat de crèdit, o bé una societat financera de cartera, o bé una societat financera mixta de cartera que siguin matriu d'un grup d'entitats financeres que inclogui almenys una entitat de crèdit.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar el mètode d'identificació de les OEIS tenint en compte almenys algun dels criteris que estableix l'article 46.3 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Article 64. Fixació del coixí per a altres entitats d'importància sistèmica.

1. Quan el Banc d'Espanya exigeixi el manteniment d'un coixí per a OEIS d'acord amb el que preveu l'article 46.5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, cal atènyer-se al següent:

- a) El coixí per a OEIS no ha de suposar perjudicis desproporcionats per al conjunt o les parts del sistema financer d'altres estats membres de la Unió Europea o de la Unió en el seu conjunt, de manera que es formi o es creï un obstacle al funcionament del mercat interior.
- b) El coixí exigint per a OEIS s'ha de revisar almenys un cop l'any.

2. Abans de fixar un coixí per a OEIS o de modificar-lo, el Banc d'Espanya ho ha de notificar a la Comissió, a la Junta Europea de Risc Sistèmic, a l'Autoritat Bancària Europea i a les autoritats competents i designades dels estats membres de què es tracti un mes abans de la publicació de la decisió a què es refereix l'article 46.5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny. En la notificació s'han de descriure detalladament els elements següents:

- a) Els motius pels quals es considera que el coixí per a OEIS pot ser eficaç i proporcionat per reduir el risc.

- b) Una avaluació de l'impacte positiu o negatiu probable del coixí per a OEIS en el mercat únic sobre la base de la informació de què es disposi.
- c) El percentatge de coixí per a OEIS que es vol exigir.

3. Sense perjudici del que disposen els articles 46.5 i 47 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, quan una OEIS sigui una filial d'una EISM o bé d'una OEIS que sigui una entitat matriu de la Unió Europea i estigui obligada a mantenir un coixí per a OEIS en base consolidada, el coixí aplicable en base individual o subconsolidada per a l'OEIS no ha de sobrepassar el més elevat dels percentatges següents:

- a) 1 per cent de l'import total d'exposició al risc, calculat d'acord amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.
- b) El percentatge del coixí de les EISM o OEIS aplicable al grup en base consolidada.

Article 65. *Aplicació conjunta dels coixins per a EISM, OEIS i coixí contra riscos sistèmics.*

El Banc d'Espanya ha de determinar regles d'aplicació conjunta dels coixins per a EISM, OEIS i contra riscos sistèmics.

Article 66. *Obligacions de notificació del Banc d'Espanya en relació amb les EISM i les OEIS.*

1. El Banc d'Espanya ha de notificar a la Comissió Europea, a la Junta Europea de Risc Sistèmic i a l'Autoritat Bancària Europea els noms de les EISM i OEIS i les subcategories corresponents en què s'han classificat les primeres, i ha de fer públic els seus noms. El Banc d'Espanya ha de fer pública la subcategoria en què s'ha classificat cada EISM.

Cada any, el Banc d'Espanya ha de revisar la identificació de les EISM i OEIS i la classificació per subcategories de les primeres, i ha d'informar dels resultats l'entitat d'importància sistèmica afectada, així com la Comissió Europea, la Junta Europea de Risc Sistèmic i l'Autoritat Bancària Europea, així com fer públiques tant la llista actualitzada d'entitats d'importància sistèmica identificades com la subcategoria en què s'ha classificat cadascuna de les EISM identificades.

2. En cas que el Banc d'Espanya adopti una decisió d'acord amb el que disposa l'article 62.3.b), ho ha de posar en coneixement de l'Autoritat Bancària Europea, incloent-hi els seus motius.

Article 67. *Fixació del coixí contra riscos sistèmics.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 47.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el Banc d'Espanya pot exigir a totes les entitats o a un o més subsectors d'aquestes que mantinguin, a més del capital de nivell 1 ordinari per complir el requisit de recursos propis que imposa l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, un coixí contra riscos sistèmics d'almenys un 1 per cent de capital de nivell 1 ordinari, basat en les exposicions a què s'aplica aquest coixí, d'acord amb l'apartat 3, sobre una base individual, consolidada o subconsolidada d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. El Banc d'Espanya pot exigir que les entitats mantinguin el coixí contra riscos sistèmics tant en base individual com consolidada.

2. El coixí s'ha de fixar per esglaons d'ajust gradual o accelerat de 0,5 punts percentuals i es poden establir requisits diferents per a diferents subsectors del sector, d'acord amb el que determini el Banc d'Espanya.

3. El coixí contra riscos sistèmics es pot aplicar a les exposicions ubicades a Espanya i, així mateix, es pot aplicar a exposicions en països tercers, d'acord amb el que determini el Banc d'Espanya. També es pot aplicar a les exposicions ubicades en altres estats membres, a reserva del que disposen l'article 133.15 de la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat

de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, i l'article 68.2 d'aquest Reial decret.

4. Quan s'exigeixi el manteniment d'un coixí contra riscos sistèmics, el Banc d'Espanya s'ha d'atenir al següent:

- a) El coixí contra riscos sistèmics no ha de suposar perjudicis desproporcionats per al conjunt o les parts del sistema financer d'altres estats membres o de la Unió en el seu conjunt, de manera que es formi o es creï un obstacle al funcionament del mercat interior.
- b) El coixí contra riscos sistèmics exigint s'ha de revisar almenys cada dos anys.

5. El Banc d'Espanya, quan fixi un coixí contra riscos sistèmics d'acord amb el que preveu aquest capítol, pot sol·licitar a la Junta Europea de Risc Sistèmic que adreci una recomanació, d'acord amb l'article 16 del Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic, a un o diversos dels estats membres que puguin reconèixer el percentatge de coixí contra riscos sistèmics.

Article 68. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics inferiors al 3 per cent.

1. Abans de fixar un percentatge de coixí contra riscos sistèmics de fins al 3 per cent o de modificar-lo en aquest sentit, el Banc d'Espanya ho ha de notificar a la Comissió, la Junta Europea de Risc Sistèmic, l'Autoritat Bancària Europea i les autoritats competents i designades dels estats membres afectats, un mes abans de la publicació de la decisió a què es refereix l'article 71. Si el coixí és aplicable a exposicions ubicades en estats no membres de la Unió Europea, també ho ha de notificar a les autoritats de supervisió d'aquests estats.

En aquesta notificació s'han de descriure detalladament els elements següents:

- a) El risc sistèmic o macroprudencial existent a Espanya.
- b) Els motius pels quals la magnitud dels riscos sistèmics o macroprudencials suposen una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer a escala nacional que justifica el percentatge de coixí contra riscos sistèmics.
- c) Els motius pels quals es considera que el coixí contra riscos sistèmics és eficaç i proporcionat per reduir el risc.
- d) Una avaluació de la probable repercussió positiva o negativa del coixí contra riscos sistèmics en el mercat interior sobre la base de la informació de què es disposi.
- e) La raó per la qual cap de les mesures disponibles a l'empara del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, exclosos els seus articles 458 i 459, o de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i d'aquest Reial decret no són suficients, per si soles o combinades, per afrontar el risc macroprudencial o sistèmic de què es tracta, tenint en compte l'eficàcia relativa de les mesures esmentades.
- f) El percentatge de coixí contra riscos sistèmics que es vol exigir.

2. Una vegada efectuada la notificació a què es refereix l'apartat 1, el Banc d'Espanya pot aplicar el coixí a totes les exposicions. No obstant això, si la fixació del coixí es fonamenta en les exposicions a altres estats membres, s'ha de fixar el mateix nivell per a totes les exposicions ubicades a la Unió Europea.

Article 69. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics entre el 3 i el 5 per cent.

1. La fixació de coixins contra riscos sistèmics entre el 3 i el 5 per cent ha de respectar el procediment que estableix l'article 68.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la fixació de coixins contra riscos sistèmics superiors al 3 per cent que s'apliquin sobre exposicions ubicades en altres

estats membres de la Unió Europea s'han de fer d'acord amb el procediment que estableix l'article 70.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, el Banc d'Espanya ha d'esperar el dictamen emès per la Comissió Europea de conformitat amb l'article 133.14 de la Directiva 2013/36 UE, de 26 de juny de 2013, abans d'adoptar el coixí contra riscos sistèmics.

Si el dictamen de la Comissió Europea és negatiu, el Banc d'Espanya ha d'acatar el dictamen o bé exposar les raons per les quals no l'acata.

3. No obstant això, si algun subsector del sector financer és una filial l'empresa matriu de la qual està establerta en un Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya també ha de fer la notificació a què es refereix l'article 68 a les autoritats competents o designades per l'Estat membre de què es tracti per a la fixació de coixins de capital.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'esperar el dictamen de la Comissió Europea i la recomanació emesa per la Junta Europea de Risc Sistèmic en virtut de l'article 133.14 de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, abans d'adoptar el coixí.

En cas de desacord entre el Banc d'Espanya i les autoritats competents o designades a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat, o bé que el dictamen de la Comissió Europea i la recomanació de la Junta Europea de Risc Sistèmic siguin tots dos negatius, el Banc d'Espanya ha de plantejar la qüestió a l'Autoritat Bancària Europea i li ha de sol·licitar assistència d'acord amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010. La decisió de fixar el coixí per a aquestes exposicions s'ha de suspendre fins que l'Autoritat Bancària Europea s'hagi pronunciat.

Article 70. Procediment de fixació del coixí contra riscos sistèmics superior al 5 per cent.

1. Abans de fixar el coixí contra riscos sistèmics en un percentatge superior al 5 per cent o de modificar-lo en aquest sentit, el Banc d'Espanya ho ha de notificar a la Comissió, a la Junta Europea de Risc Sistèmic, a l'Autoritat Bancària Europea i a les autoritats competents i designades dels estats membres afectats. Si el coixí és aplicable a exposicions ubicades en estats no membres de la Unió Europea, també ho ha de notificar a les autoritats de supervisió d'aquests estats. En la notificació s'han de descriure detalladament els elements següents:

- a) El risc sistèmic o macroprudencial existent a l'Estat membre.
- b) Els motius pels quals la magnitud dels riscos sistèmics o macroprudencials suposen una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer a escala nacional que justifica el percentatge de coixí contra riscos sistèmics.
- c) Els motius pels quals es considera que el coixí contra riscos sistèmics és eficaç i proporcionat per mitigar el risc.
- d) Una avaluació de la probable repercussió positiva o negativa del coixí contra riscos sistèmics en el mercat intern sobre la base de la informació de què disposi l'Estat membre.
- e) La raó per la qual cap de les mesures disponibles a l'empara del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, exclosos els seus articles 458 i 459, o de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i d'aquest Reial decret no són suficients, per si soles o combinades, per afrontar el risc macroprudencial o sistèmic de què es tracta, tenint en compte l'eficàcia relativa de les mesures esmentades.
- f) El percentatge de coixí contra riscos sistèmics que es vol exigir.

2. El Banc d'Espanya només ha d'adoptar el coixí contra riscos sistèmics a què es refereix l'apartat 1 o la seva modificació si disposa de l'autorització pertinent de la Comissió Europea d'acord amb el que disposa l'article 113.15 de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny.

Article 71. *Publicitat dels coixins contra riscos sistèmics.*

El Banc d'Espanya ha d'anunciar la fixació del coixí contra riscos sistèmics mitjançant una publicació en una pàgina web adequada. L'anunci ha d'incloure, almenys, la informació següent:

- a) El percentatge de coixí contra riscos sistèmics.
- b) Les entitats a les quals s'aplica el coixí contra riscos sistèmics.
- c) Els motius que justifiquen el coixí contra riscos sistèmics.
- d) La data a partir de la qual les entitats han d'aplicar el coixí contra riscos sistèmics que s'hagi fixat o modificat.
- e) Els noms dels països on estiguin ubicades exposicions a les quals s'aplica el coixí contra riscos sistèmics.

La informació indicada a la lletra b) no s'ha d'incloure en l'anunci si la seva publicació pot fer perillar l'estabilitat del sistema financer.

Article 72. *Reconeixement del percentatge de coixí contra riscos sistèmics.*

1. El Banc d'Espanya pot reconèixer el percentatge de coixí contra riscos sistèmics fixat per una autoritat competent o designada d'un altre Estat membre i aplicar aquest percentatge de coixí a les entitats espanyoles per a les exposicions ubicades a l'Estat membre que fixi aquest percentatge de coixí.

2. Quan el Banc d'Espanya reconegui el percentatge de coixí contra riscos sistèmics fixat per l'autoritat competent o designada d'un altre Estat membre pel que fa a les entitats autoritzades en l'àmbit nacional ho ha de notificar a la Comissió Europea, a la Junta Europea de Risc Sistèmic, a l'Autoritat Bancària Europea i a l'Estat membre que hagi fixat aquest coixí.

3. A l'hora de decidir si reconeix o no un percentatge de coixí contra riscos sistèmics, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte la informació presentada per l'Estat membre que fixi el percentatge de coixí contra riscos sistèmics de conformitat amb la seva legislació nacional que transposi l'article 133 de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013, apartats 11, 12 o 13, segons correspongui.

Article 73. *Càlcul de l'import màxim distribuïble.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 48.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, les entitats de crèdit que no compleixin el requisit combinat de coixins de capital o que efectuïn una distribució de capital de nivell 1 ordinari que n'impliqui la disminució fins a un nivell en què ja no es respecti el requisit combinat, han de calcular l'import màxim distribuïble (d'ara endavant IMD) d'acord amb el que estableix l'apartat 2.

2. Les entitats han de calcular l'IMD d'acord amb el que especifiqui el Banc d'Espanya i, en qualsevol cas, a partir dels elements següents:

- a) Beneficis provisionals de l'exercici.
- b) Beneficis al tancament de l'exercici.
- c) Imports que s'haurien de pagar en concepte d'impostos si es conserven els elements que especifiquen les lletres a) i b).
- d) Un factor multiplicador en funció del capital de nivell 1 ordinari, mantingut per l'entitat, que no s'utilitzi per complir el requisit de recursos propis previst a l'article 92.1.c) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, d'acord amb els criteris següents:

1r quan el capital de nivell 1 ordinari se situï en el primer quartil (és a dir, el més baix) del requisit combinat de coixins de capital, el factor és 0;

2n quan el capital de nivell 1 ordinari se situï en el segon quartil del requisit combinat de coixins de capital, el factor és 0,2;

3r quan el capital de nivell 1 ordinari se situï en el tercer quartil del requisit combinat de coixins de capital, el factor és 0,4;

4t quan el capital de nivell 1 ordinari se situï en el quart quartil (és a dir, el més alt) del requisit combinat de coixins de capital, el factor és 0,6.

Els límits inferior i superior de cada quartil del requisit combinat de coixí s'han de calcular de la manera següent:

Límit inferior del quartil = Requisit combinat de coixins de capital / 4 × (Q_n-1)

Límit superior del quartil = Requisit combinat de coixins de capital / 4 × Q_n

Q_n indica el nombre ordinal del quartil corresponent.

3. Les entitats han de disposar de mecanismes per garantir que l'import de beneficis distribuïbles i l'IMD es calculin amb exactitud i han de poder demostrar aquesta exactitud al Banc d'Espanya quan se'ls sol·liciti.

Article 74. *Obligacions en cas d'incompliment dels requisits combinats de coixí.*

Quan una entitat no compleixi els requisits combinats de coixí i es proposi distribuir la totalitat o una part dels seus beneficis distribuïbles o emprendre alguna de les actuacions que recull l'article 48.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, ho ha de notificar a l'autoritat competent i ha de proporcionar la informació següent:

a) L'import de capital mantingut per l'entitat, subdividit de la manera següent:

1r Capital de nivell 1 ordinari.

2n Capital de nivell 1 addicional.

3r Capital de nivell 2.

b) L'import dels seus beneficis intermedis i al tancament de l'exercici.

c) L'IMD calculat segons el que preveu l'article 73.

d) L'import de beneficis distribuïbles que es proposa assignar al següent:

1r Pagaments de dividendes.

2n Compra d'accions pròpies.

3r Pagaments vinculats a instruments de capital de nivell 1 addicional.

4t Pagament d'una remuneració variable o beneficis discrecionals de pensió, ja sigui com a resultat de l'assumpció d'una nova obligació de pagament o d'una obligació de pagament assumida en un moment en què l'entitat no s'atenia als requisits combinats de coixí.

Article 75. *Contingut del pla de conservació del capital.*

D'acord amb el que disposa l'article 49 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, quan una entitat de crèdit no compleixi el requisit combinat de coixí ha d'elaborar un pla de conservació del capital i l'ha de presentar al Banc d'Espanya en el termini màxim de cinc dies hàbils a partir de la data en què comprovi el seu incompliment dels requisits esmentats, tret que el Banc d'Espanya autoritzi un termini superior de fins a deu dies. Aquest pla ha de tenir el contingut següent:

a) Estimacions d'ingressos i despeses i una previsió de balanç.

b) Mesures encaminades a incrementar les ràtios de capital de l'entitat.

c) Un pla i un calendari d'augment dels recursos propis amb l'objectiu de complir plenament els requisits combinats de coixí.

d) Qualsevol altra dada que el Banc d'Espanya consideri necessària per portar a terme l'avaluació que preveu l'article 49.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

TÍTOL III

Supervisió

CAPÍTOL I

Àmbit objectiu de la funció supervisora*Article 76. Contingut de la revisió i avaluació supervisores.*

1. D'acord amb els articles 51 i 52 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i, tenint en compte els criteris tècnics que preveu l'article 77, el Banc d'Espanya ha de sotmetre a revisió els sistemes, les estratègies, els procediments i els mecanismes aplicats per les entitats a fi de complir el que disposa la normativa de solvència, i ha d'avaluar:

- a) Els riscos als quals les entitats i els seus grups consolidables estan o podrien estar exposats.
- b) Els riscos que una entitat suposa per al sistema financer, tenint en compte la determinació i el mesurament del risc sistèmic d'acord amb l'article 23 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, o les recomanacions de la Junta Europea de Risc Sistèmic.
- c) Els riscos que s'hagin posat de manifest en les proves de resistència.

A partir d'aquesta revisió i avaluació, el Banc d'Espanya ha de determinar si els sistemes, les estratègies, els procediments i els mecanismes utilitzats per les entitats i els fons propis i la liquiditat mantinguts per aquestes garanteixen una gestió i una cobertura sòlida dels seus riscos.

2. El Banc d'Espanya ha d'establir la freqüència i la intensitat de la revisió i avaluació que preveu l'apartat 1, tenint en compte la magnitud, importància sistèmica, naturalesa, dimensió i complexitat de les activitats de l'entitat de què es tracti, així com el principi de proporcionalitat. La revisió i l'avaluació s'han d'actualitzar, almenys, amb una periodicitat anual.

3. A les entitats que, segons el parer del Banc d'Espanya, tinguin perfils de risc similars per, entre altres motius, l'afinitat dels seus models empresarials, la localització geogràfica de les seves exposicions o la naturalesa i la magnitud dels riscos a què estan exposades o que podrien presentar per al sistema financer, el Banc d'Espanya pot decidir aplicar-los un procés de revisió supervisora i avaluació de manera similar o idèntica.

El Banc d'Espanya ha de notificar la decisió adoptada en virtut del paràgraf anterior a l'Autoritat Bancària Europea.

4. El Banc d'Espanya ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea del funcionament del seu procés de revisió i avaluació supervisora, així com de la metodologia utilitzada per fer ús de les facultats supervisores que preveuen el títol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i el capítol IV d'aquest títol sempre que el procés de revisió mostri que una entitat de crèdit podria plantejar un risc sistèmic de conformitat amb l'article 23 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010.

Article 77. Criteris aplicables a la revisió i avaluació supervisores.

1. A més del risc de crèdit, del risc de mercat i del risc operacional, la revisió i avaluació efectuades pel Banc d'Espanya de conformitat amb l'article anterior ha d'incloure, com a mínim, tots els aspectes següents:

- a) Els resultats de les proves de resistència que han portat a terme de conformitat amb l'article 177 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, les entitats que utilitzin el mètode basat en qualificacions internes.

b) L'exposició al risc de concentració i la seva gestió per part de les entitats, inclòs el compliment per part seva dels requisits establerts a la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i a l'article 48 d'aquest Reial decret.

c) La solidesa, adequació i forma d'aplicació de les polítiques i dels procediments establerts per les entitats per a la gestió del risc residual associat a l'ús de tècniques reconegudes de reducció del risc de crèdit.

d) L'adequació dels recursos propis de què disposi una entitat respecte a actius que hagi titullitzat.

e) L'exposició al risc de liquiditat i el seu mesurament i la seva gestió per part de les entitats.

f) La incidència dels efectes de diversificació i la manera en què aquests efectes es tenen en compte en el sistema d'avaluació del risc.

g) Els resultats de les proves de resistència que hagin portat a terme entitats que utilitzin mètodes interns per calcular els requisits de recursos propis per risc de mercat de conformitat amb la part tercera, títol IV, capítol 5, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

h) La ubicació geogràfica de les exposicions de les entitats.

i) El model empresarial de l'entitat.

j) L'avaluació del risc sistèmic.

k) L'exposició de les entitats al risc de tipus d'interès derivat d'activitats alienes a la cartera de negociació.

l) L'exposició de les entitats al risc de palanquejament excessiu. En determinar l'adequació de la ràtio de palanquejament de les entitats i dels sistemes, estratègies, procediments i mecanismes utilitzats per les entitats per gestionar el risc de palanquejament excessiu, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte el model empresarial de les entitats esmentades.

m) Els sistemes de govern corporatiu de les entitats, la seva cultura i els seus valors corporatius i la capacitat dels membres del consell d'administració per exercir les seves funcions. En portar a terme aquesta revisió i avaluació, el Banc d'Espanya ha de tenir accés, com a mínim, als ordres del dia i la documentació de suport de les reunions del consell d'administració i els seus comitès, així com els resultats de l'avaluació interna o externa de l'actuació del consell d'administració.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1.e), el Banc d'Espanya ha d'efectuar periòdicament una avaluació exhaustiva de la gestió global del risc de liquiditat per part de les entitats i ha de promoure el desenvolupament de metodologies internes sòlides.

En dur a terme aquests exàmens el Banc d'Espanya ha de prendre en consideració el paper exercit per les entitats en els mercats financers, i la possible incidència de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer dels altres estats membres de la Unió Europea afectats.

3. El Banc d'Espanya ha de controlar si una entitat ha proporcionat un suport implícit a una titullització. En cas que una entitat hagi proporcionat un suport implícit en més d'una ocasió a una titullització, i hagi impedit d'aquesta manera que s'aconsegueixi una transferència significativa del risc, el Banc d'Espanya ha d'adoptar mesures apropiades atenent les expectatives més altes que proporcioni suport a la titullització en el futur.

Article 78. *Mètodes interns per al càlcul de requeriments de recursos propis.*

1. El Banc d'Espanya ha de controlar, tenint en consideració la naturalesa, l'escala i la complexitat de les activitats de l'entitat, que aquesta no depengui exclusivament o mecànicament de les qualificacions creditícies externes a l'hora d'avaluar la solvència d'un ens o un instrument financer.

2. Sense perjudici del compliment dels criteris establerts per a la cartera de negociació en la part tercera, títol I, capítol 3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, el Banc d'Espanya ha de promoure que les entitats que siguin importants per la seva mida, la seva organització interna i per la naturalesa, la dimensió i la

complexitat de les seves activitats exerceixin la seva capacitat d'avaluació interna del risc de crèdit i utilitzin en major mesura el mètode basat en qualificacions internes per calcular els seus requeriments de recursos propis per risc de crèdit quan les seves exposicions siguin significatives en termes absoluts i quan tinguin simultàniament un gran nombre de contraparts significatives.

3. Sense perjudici del compliment dels criteris d'utilització de mètodes interns per al càlcul dels requeriments de recursos propis establerts a la part tercera, títol IV, capítol 5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, el Banc d'Espanya ha de promoure que les entitats, tenint en compte la seva mida, la seva organització interna i la naturalesa, dimensió i complexitat de les seves activitats, exerceixin capacitats d'avaluació interna del risc específic i utilitzin en major mesura mètodes interns per al càlcul dels seus requeriments de recursos propis per risc específic dels instruments de deute de la cartera de negociació, així com mètodes interns per al càlcul dels requeriments de recursos propis per risc d'impagament i de migració, quan les seves exposicions al risc específic siguin significatives en termes absoluts i quan tinguin un gran nombre de posicions significatives en instruments de deute de diferents emissors.

4. Per promoure la utilització de mètodes interns, el Banc d'Espanya, entre altres mesures, pot publicar guies tècniques sobre l'elaboració i aplicació d'aquests mètodes per calcular els requeriments de recursos propis.

Article 79. Establiment de referències de supervisió dels mètodes interns per al càlcul dels requeriments de recursos propis.

1. Les entitats a les quals es permet utilitzar mètodes interns per calcular les exposicions ponderades per risc o dels requeriments de recursos propis, exceptuat el risc operacional, han de comunicar al Banc d'Espanya els resultats de l'aplicació dels seus mètodes interns a les seves exposicions o posicions incloses en les carteres de referència elaborades per l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 78.8.b) de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny de 2013.

2. Les entitats a què es refereix l'apartat anterior han de presentar els resultats dels seus càlculs al Banc d'Espanya i a l'Autoritat Bancària Europea, acompanyats d'una explicació dels mètodes utilitzats per produir els resultats esmentats, almenys un cop l'any.

En la presentació d'aquests resultats, les entitats han d'utilitzar la plantilla elaborada per l'Autoritat Bancària Europea per a aquestes comunicacions.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Banc d'Espanya pot elaborar, consultant-ho prèviament amb l'Autoritat Bancària Europea, carteres específiques per avaluar els mètodes interns utilitzats per les entitats. En aquests casos les entitats han de comunicar aquests resultats separats dels resultats dels càlculs corresponents a les carteres de l'Autoritat Bancària Europea.

4. El Banc d'Espanya, basant-se en la informació presentada per les entitats de conformitat amb els apartats 2 i 3, ha de vigilar la varietat de resultats en les exposicions ponderades per risc o els requeriments de recursos propis, segons correspongui, exceptuat el risc operacional, corresponent a les exposicions o transaccions de les carteres de referència resultants de l'aplicació dels mètodes interns de les entitats esmentades. Almenys un cop l'any, el Banc d'Espanya ha d'efectuar una avaluació de la qualitat dels models esmentats prestant una atenció especial als mètodes que:

- a) Donin diferències significatives en els requeriments de recursos propis per a la mateixa exposició.
- b) Reflecteixin una diversitat particularment elevada o reduïda.
- c) Subestimïn de manera significativa i sistemàtica els requeriments de recursos propis.

5. Quan alguna entitat divergeixi significativament de la majoria de les entitats semblants o quan, per la seva escassa homogeneïtat, els mètodes donin lloc a resultats molt divergents, el Banc d'Espanya n'ha d'investigar les raons.

Si es pot establir amb claredat que el model d'una entitat condueix a la subestimació dels requeriments de recursos propis que no sigui atribuïble a diferències en els riscos subjacents de les exposicions o posicions, el Banc d'Espanya ha de prendre mesures correctores.

6. Les mesures correctores adoptades d'acord amb l'apartat anterior no han de:
 - a) Conduir a la normalització o a metodologies preferides.
 - b) Crear incentius inadequats.
 - c) Donar lloc a un comportament gregari.

Article 80. *Revisió permanent de l'autorització d'utilitzar mètodes interns.*

1. El Banc d'Espanya ha de sotmetre a revisió regularment, i almenys cada tres anys, l'observança per part de les entitats dels requisits exigibles als models la utilització dels quals per calcular els requeriments de recursos propis requereix l'autorització prèvia de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

En cas que s'apreciïn deficiències significatives en la capacitat del model intern d'una entitat per reflectir els riscos, el Banc d'Espanya pot exigir que es reparin les deficiències o prendre mesures per mitigar-ne les conseqüències, com ara la imposició de coeficients de multiplicació més elevats, increments en els requeriments de recursos propis o altres mesures que es considerin apropiades i efectives.

2. Si, en el cas d'un model intern referent al risc de mercat, un nombre elevat d'excessos de pèrdues respecte al valor en risc calculat pel model de l'entitat, d'acord amb l'article 366 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, indica que el model no és o ha deixat de ser prou precís, el Banc d'Espanya pot revocar l'autorització per utilitzar-lo o imposar mesures perquè es perfeccioni sense demora.

3. Si una entitat ha estat autoritzada per aplicar un mètode de càlcul dels requeriments de recursos propis que requereix l'autorització prèvia del Banc d'Espanya de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i deixa de complir els requisits exigits per aplicar-lo, l'entitat ha de demostrar que les conseqüències de l'incompliment són irrellevants de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, o bé ha de presentar un pla per tornar a complir oportunament els requisits esmentats i fixar un termini per portar-lo a terme.

L'entitat ha de perfeccionar el pla esmentat si és poc probable que desemboqui en un compliment total dels requisits o si el termini és inadequat. Si és poc probable que l'entitat pugui tornar a complir els requisits en un termini adequat i no demostra satisfactòriament que les conseqüències de l'incompliment siguin irrellevants, l'autorització per utilitzar el mètode s'ha de revocar o s'ha de limitar a les àrees en què no hi hagi incompliment o a aquelles en què es pugui arribar a una situació de compliment en un termini adequat.

4. El Banc d'Espanya ha de tenir en compte l'anàlisi dels mètodes interns i els paràmetres de referència elaborats per l'Autoritat Bancària Europea quan revisi les autoritzacions que concedeixin a les entitats per utilitzar els models esmentats.

CAPÍTOL II

Àmbit subjectiu de la funció supervisora

Article 81. *Supervisió dels grups consolidables.*

1. De conformitat amb l'article 57 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, correspon al Banc d'Espanya la supervisió en base consolidada de:

- a) Els grups consolidables d'entitats de crèdit en què la matriu sigui una entitat de crèdit autoritzada a Espanya.
- b) Els grups consolidables en què la matriu sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera les filials de la qual siguin entitats de crèdit o

empreses de serveis d'inversió autoritzades a Espanya, sempre que les entitats de crèdit disposin d'un balanç superior al de les empreses de serveis d'inversió.

c) Els grups consolidables en què la matriu sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera espanyola que tinguin com a filials entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió autoritzades a Espanya i altres estats membres de la Unió Europea. Addicionalment, el balanç de les entitats de crèdit autoritzades a Espanya ha de ser superior al de les empreses de serveis d'inversió autoritzades a Espanya.

d) Els grups consolidables que tinguin com a matriu més d'una societat financera de cartera o societat financera mixta de cartera amb domicili social a Espanya i en un altre Estat membre de la Unió Europea les filials de les quals siguin entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió autoritzades a cadascun dels estats membres de la Unió Europea en què tinguin la seva seu les societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera matrius, sempre que l'entitat de crèdit autoritzada a Espanya tingui el balanç més elevat.

e) Els grups consolidables integrats per entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea la matriu de les quals sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera amb domicili social en un Estat membre diferent d'aquells on han estat autoritzades les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió filials, sempre que l'entitat de crèdit autoritzada a Espanya tingui el balanç més elevat.

f) Els grups determinats com a consolidables en aplicació de l'article 18.6 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, en els termes que estableixi el Banc d'Espanya.

g) Els sistemes institucionals de protecció que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1.b), c), d) i e), el Banc d'Espanya, de comú acord amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors o amb les autoritats d'altres estats membres de la Unió Europea responsables de la supervisió en base individual de les entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió d'un grup, pot renunciar a l'aplicació dels criteris previstos a les lletres esmentades si la importància relativa de les activitats del grup en algun de la resta d'estats membres en què actuï aconsella que la supervisió en base consolidada sigui exercida per una autoritat competent diferent del Banc d'Espanya.

En els casos que preveu el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya ha d'oferir, segons correspongui, a la societat financera de cartera, a la societat financera mixta de cartera o a l'entitat de crèdit espanyola amb el balanç més elevat del grup, la possibilitat de manifestar el seu punt de vista sobre això.

El Banc d'Espanya ha de notificar a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea qualsevol acord adoptat de conformitat amb aquest apartat.

Article 82. *Inclusió de societats de cartera en la supervisió consolidada.*

1. Les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera s'han d'incloure en la supervisió consolidada.

2. Quan les entitats de crèdit filials de la societat financera de cartera o la societat financera mixta de cartera no estiguin incloses en la supervisió en base consolidada en virtut d'algun dels supòsits que preveu l'article 19 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, el Banc d'Espanya ha de demanar a l'empresa matriu la informació que pugui facilitar l'exercici de la supervisió de la filial esmentada.

3. El Banc d'Espanya, quan sigui el supervisor en base consolidada, pot demanar la informació esmentada a l'article 83 a les filials d'una entitat, d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera que no estiguin incloses en l'àmbit de la supervisió en base consolidada. En aquest cas, s'han d'aplicar els procediments de transmissió i comprovació que preveu l'article esmentat.

4. El Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada, ha d'establir una llista de les societats financeres de cartera i de les societats financeres mixtes de cartera que preveu l'article 11 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013. El Banc d'Espanya ha de remetre aquesta llista a la resta d'autoritats competents d'altres estats membres, a l'Autoritat Bancària Europea i a la Comissió Europea.

Article 83. Sol·licituds d'informació i comprovacions de l'activitat de les societats mixtes de cartera.

1. Quan l'empresa matriu d'una o de diverses entitats espanyoles sigui una societat mixta de cartera, el Banc d'Espanya ha d'exigir a la societat mixta de cartera i a les seves filials, adreçant-s'hi directament o mitjançant les filials que siguin entitats, la comunicació de qualsevol informació pertinent per exercir la supervisió sobre les filials esmentades.

2. El Banc d'Espanya pot dur a terme o encarregar a auditors de comptes la comprovació «in situ» de la informació facilitada per les societats mixtes de cartera i les seves filials. Quan la societat mixta de cartera o una de les seves filials sigui una empresa d'assegurances, es pot recórrer igualment al procediment que preveu l'article 67 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

En cas que la comprovació sigui portada a terme per auditors de comptes, cal atènyer-se al que disposa respecte al règim d'independència a què estan subjectes de conformitat amb el capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

Quan la societat mixta de cartera o una de les seves filials estigui situada en un altre Estat membre de la Unió Europea, la comprovació «in situ» de la informació s'ha de portar a terme segons el procediment previst a l'article 87.

CAPÍTOL III

Col·laboració entre autoritats de supervisió

Article 84. Col·laboració del Banc d'Espanya amb altres autoritats competents.

1. D'acord amb el que disposen els articles 61 i 62.1.e) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en l'exercici de la col·laboració amb autoritats supervidores d'altres països el Banc d'Espanya ha de facilitar tota la informació pertinent que li sol·licitin aquestes autoritats i, en tot cas, d'ofici, la informació que pugui influir de manera significativa en l'avaluació de la solidesa financera d'una entitat de crèdit o una entitat financera d'un altre Estat.

En particular, la informació a què es refereix el primer paràgraf inclou:

- a) L'estructura jurídica i l'estructura de govern d'un grup consolidable d'entitats de crèdit.
- b) Procediments per a la recollida d'informació dels ens d'un grup i la seva comprovació.
- c) Evolucions adverses en entitats o en altres empreses d'un grup que puguin afectar greument les entitats de crèdit.
- d) Sancions per infraccions greus o molt greus i mesures excepcionals adoptades pel Banc d'Espanya, inclosa la imposició d'un requeriment específic de recursos propis d'acord amb l'article 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la imposició de qualsevol limitació a l'ús del mètode de mesurament avançat per calcular els requeriments de recursos propis d'acord amb l'article 312.2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2. La planificació i coordinació, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i amb els bancs centrals, de les activitats de supervisió en situacions d'urgència o en previsió d'aquestes situacions segons el que disposa l'article 62.1.c) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, inclou la preparació d'avaluacions conjuntes, la instrumentació de plans d'emergència i la comunicació al públic.

3. El Banc d'Espanya ha de facilitar a l'Autoritat Bancària Europea tota la informació que aquesta necessiti per portar a terme les tasques encomanades a la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i el Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, d'acord amb l'article 35 d'aquest últim Reglament.

4. El Banc d'Espanya pot informar i sol·licitar assistència a l'Autoritat Bancària Europea quan les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea involucrades en la supervisió d'entitats del grup consolidable:

- a) No comuniquin informació essencial.
- b) Deneguin una sol·licitud de cooperació i, en particular, d'intercanvi d'informació pertinent, o no hi donin curs en un termini raonable.
- c) No portin a terme adequadament les tasques que els corresponguin com a supervisors en base consolidada.

Article 85. Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països en el marc de la supervisió de sucursals.

1. Per tal de supervisar l'activitat de les entitats espanyoles que actuïn a través d'una sucursal en altres països, el Banc d'Espanya ha de col·laborar estretament amb les autoritats competents d'aquests països.

En el marc d'aquesta col·laboració, el Banc d'Espanya ha de comunicar tota la informació pertinent relativa a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats que pugui facilitar la seva supervisió i l'examen de les condicions de la seva autorització, així com qualsevol altra informació susceptible de facilitar la supervisió d'aquestes entitats, en particular en matèria de liquiditat, solvència, garantia de dipòsits, limitació de grans riscos, altres factors que puguin influir en el risc sistèmic plantejat per l'entitat, organització administrativa i comptable i mecanismes de control intern.

La comunicació d'informació a què es refereix el paràgraf anterior està condicionada, en el cas d'estats no membres de la Unió Europea, a la submissió de les autoritats supervisores estrangeres a obligacions de secret professional equivalents, almenys, a les que estableix l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

2. En matèria de liquiditat, el Banc d'Espanya ha de comunicar immediatament a les autoritats competents dels països on actuïn sucursals d'entitats de crèdit espanyoles:

a) Qualsevol informació o constatació relacionada amb la supervisió en matèria de liquiditat, de conformitat amb la part sisena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i amb el títol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, de les activitats dutes a terme per l'entitat a través de les sucursals, en la mesura que aquesta informació o aquestes constatacions siguin pertinents als efectes de la protecció dels dipositants o inversors de l'Estat d'acollida.

b) Qualsevol crisi de liquiditat que es produeixi o es pugui esperar raonablement que es produeixi. Aquesta informació ha de contenir, a més, les mesures de supervisió prudencial aplicades pel que fa al cas i els detalls del pla de recuperació i de qualsevol mesura de supervisió prudencial adoptada en aquest context.

3. El Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat competent de l'Estat d'acollida d'una sucursal d'una entitat de crèdit d'un altre Estat, pot sol·licitar a les autoritats competents de l'Estat d'origen que comuniquin i expliquin la manera en què s'han tingut en compte la informació i les constatacions que aquest ha transmès.

Si després d'aquestes explicacions el Banc d'Espanya considera que les autoritats de l'Estat d'origen no han adoptat mesures adequades, pot adoptar mesures per protegir els interessos de dipositants i inversors i l'estabilitat del sistema financer, després d'informar les autoritats competents de l'Estat d'origen i, si es tracta d'autoritats d'un Estat membre de la Unió Europea, també l'Autoritat Bancària Europea.

4. Quan el Banc d'Espanya sigui el supervisor d'una entitat de crèdit espanyola amb sucursals en un altre Estat membre de la Unió Europea i estigui en desacord amb les

mesures que es disposin a prendre les autoritats competents de l'Estat membre on estigui situada la sucursal, pot recórrer a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar-li assistència de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Article 86. Funcionament dels col·legis de supervisors.

1. El Banc d'Espanya ha d'establir i presidir col·legis de supervisors amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques a què es refereixen els articles 62.1.a) a d), 65 i 81 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, quan:

- a) Li correspongui la supervisió en base consolidada d'un grup d'entitats de crèdit.
- b) Tingui la condició de supervisor d'una entitat de crèdit amb sucursals considerades significatives d'acord amb els criteris de l'article 59.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

2. En els casos que preveu l'apartat anterior el Banc d'Espanya:

- a) Ha de decidir les autoritats competents que participen en una reunió o en una activitat del col·legi de supervisors.
- b) Ha de mantenir tots els membres del col·legi plenament informats de l'organització de les reunions, de les decisions acordades i de les mesures portades a terme.
- c) Ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea, amb subjecció a les exigències en matèria de confidencialitat que preveu l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, de les activitats del col·legi de supervisors, especialment les exercides en situacions d'urgència, i ha de comunicar a aquesta autoritat tota la informació que sigui d'un interès particular als efectes de la convergència de l'activitat supervisora.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en els col·legis de supervisors poden participar:

- a) L'Autoritat Bancària Europea tal com consideri adequat a fi de fomentar i controlar el funcionament eficient, eficaç i coherent dels col·legis esmentats de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.
- b) Les autoritats competents responsables de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera o societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea.
- c) Les autoritats competents de l'Estat membre en què estiguin establertes sucursals significatives.
- d) Bancs centrals.
- e) Autoritats competents de països tercers amb subjecció a requisits de confidencialitat que siguin equivalents, segons el parer de totes les autoritats competents, als que estipula l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

4. El Banc d'Espanya, com a membre d'un col·legi de supervisors, ha de col·laborar estretament amb la resta d'autoritats competents que el formin. Les exigències en matèria de confidencialitat que preveu l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, no impedeixen l'intercanvi d'informació confidencial entre el Banc d'Espanya i la resta d'autoritats competents en el si dels col·legis de supervisors.

5. El Banc d'Espanya pot plantejar a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, qualsevol desacord amb altres autoritats competents que integrin el col·legi i pot sol·licitar la seva assistència.

6. L'establiment i el funcionament de col·legis de supervisors no han d'afectar els drets i deures del Banc d'Espanya que recull la normativa de solvència.

Article 87. Intercanvi d'informació en matèria de supervisió en base consolidada.

1. Quan l'empresa matriu i l'entitat o entitats que siguin filials seves estiguin situades en estats membres de la Unió Europea diferents, el Banc d'Espanya ha de comunicar a les autoritats competents de cadascun d'aquests estats membres tota la informació pertinent per facilitar l'exercici de la supervisió en base consolidada.

2. Quan correspongui al Banc d'Espanya supervisar empreses matrius no situades a Espanya en virtut del que disposa l'article 81, aquest pot instar les autoritats competents de l'Estat membre on estigui situada l'empresa matriu a sol·licitar a l'empresa matriu la informació pertinent per a l'exercici de la supervisió en base consolidada i a transmetre aquesta informació al Banc d'Espanya.

Article 88. *Comprovacions in situ de l'activitat de les sucursals.*

1. Per exercir la supervisió de les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles en altres estats membres de la Unió Europea, el Banc d'Espanya, després de consultar amb les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida, pot portar a terme comprovacions *in situ* de les informacions que preveu l'article 85. Aquesta comprovació també es pot portar a terme a través de les autoritats competents de l'Estat membre on actuï la sucursal o a través d'auditors de comptes o pèrits.

En cas que la comprovació la portin a terme auditors de comptes, cal atènyer-se al que es disposa respecte al règim d'independència al qual estan subjectes de conformitat amb el capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, o, en cas que els auditors de comptes estiguin establerts en altres estats membres de la Unió Europea, cal atènyer-se al que es disposa respecte a un règim d'independència equiparable a l'espanyol.

2. Per exercir la supervisió de les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea, les autoritats competents d'aquests estats membres, després de consultar amb el Banc d'Espanya, poden portar a terme comprovacions «in situ» de les informacions que preveu l'article 85. Aquestes comprovacions s'han de fer, en tot cas, sense perjudici de la normativa espanyola aplicable.

Article 89. *Comprovació d'informació relativa a entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.*

1. En el marc de l'aplicació de la normativa de solvència, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les autoritats competents d'altres estats membres la comprovació d'informació sobre les següents entitats establertes en el seu territori:

- a) Entitats de crèdit.
- b) Empreses de serveis d'inversió.
- c) Societats financeres de cartera.
- d) Societats financeres mixtes de cartera.
- e) Entitats financeres.
- f) Empreses de serveis auxiliars.
- g) Societats mixtes de cartera.
- h) Filials, situades en un altre Estat membre de la Unió Europea, de:

1r Societats financeres de cartera, de societats financeres mixtes de cartera o de societats mixtes de cartera, que siguin empreses d'assegurances o altres empreses de serveis d'inversió que no preveu l'article 4.1.2) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, subjectes a un règim d'autorització.

2n Entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió, societats financeres de cartera o de societats financeres mixtes de cartera, que no estiguin incloses en l'àmbit de la supervisió en base consolidada.

2. Quan el Banc d'Espanya rebi una sol·licitud anàloga a la de l'apartat 1 per part de les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, li ha de donar curs, en el marc de la seva competència, a través d'un dels mètodes següents:

- a) Procedint per si mateix a la comprovació.
- b) Permetent que hi procedeixin les autoritats competents que hagin presentat la sol·licitud.
- c) Permetent que hi procedeixi un auditor de comptes o un pèrit.

A més, el Banc d'Espanya ha de permetre que l'autoritat competent sol·licitant participi en la comprovació, si així ho desitja, quan no l'efectuï per si mateixa.

En cas que la comprovació la portin a terme auditors de comptes, cal atènyer-se al que es disposa respecte al règim d'independència al qual estan subjectes de conformitat amb el capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol

Article 90. *Decisió conjunta.*

1. En el marc de la col·laboració que estableix l'article 62 de Llei 10/2014, de 26 de juny, el Banc d'Espanya, quan sigui el supervisor en base consolidada d'un grup o l'autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea, d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya, ha de procurar assolir, amb tots els seus mitjans, una decisió consensuada amb les altres autoritats supervidores de la Unió Europea sobre:

a) L'aplicació del que disposen els articles 41 i 51 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, per determinar l'adequació del nivell consolidat de recursos propis que tingui el grup en relació amb la seva situació financera i perfil de risc i el nivell de recursos propis necessari per aplicar l'article 68 de la Llei esmentada a cadascuna de les entitats del grup i en base consolidada.

b) Les mesures per solucionar qualsevol qüestió significativa i qualsevol constatació important relacionades amb la supervisió de la liquiditat.

2. La decisió conjunta a què es refereix l'apartat 1 s'ha d'adoptar:

a) Als efectes de l'apartat 1.a), en un termini de quatre mesos a partir de la presentació per part del supervisor en base consolidada, a les altres autoritats competents pertinents, d'un informe que inclogui l'avaluació de riscos del grup, de conformitat amb els articles 41, 51 i 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) Als efectes de l'apartat 1.b), en un termini d'un mes a partir de la presentació per part del supervisor en base consolidada, a les altres autoritats competents pertinents, d'un informe que inclogui l'avaluació del perfil de risc de liquiditat del grup, de conformitat amb els articles 53 d'aquest Reial decret i 42 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

3. La decisió conjunta s'ha d'exposar en un document que contingui la decisió plenament motivada i que el Banc d'Espanya, quan sigui el supervisor en base consolidada, ha de remetre a l'entitat de crèdit matriu de la Unió Europea.

En cas de desacord, per iniciativa pròpia o a petició de qualsevol de les altres autoritats competents afectades, el Banc d'Espanya, abans d'adoptar la decisió a què es refereix l'apartat següent, ha de consultar amb l'Autoritat Bancària Europea. El resultat de la consulta no el vincula.

4. En absència de la decisió conjunta referida entre les autoritats competents en els terminis a què es refereix l'apartat 2, el Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha d'adoptar la decisió respecte a l'aplicació dels articles 41, 42, 51 i 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i de l'article 53 d'aquest Reial decret, sobre una base consolidada, després de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials feta per les autoritats competents pertinents i, si s'escau, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant qualsevol variació significativa respecte del dictamen rebut d'aquesta.

Si al final dels terminis a què es refereix l'apartat 2 alguna de les autoritats competents interessades ha remès l'afere a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, el Banc d'Espanya ha d'ajornar la seva resolució i ha d'esperar la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament esmentat. Posteriorment, ha de resoldre d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. Els terminis a què es

refereix l'apartat 2 es consideren períodes de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

L'afer no s'ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea una vegada finalitzat el període de quatre mesos o el període d'un mes, segons que correspongui, o després que s'hagi adoptat una decisió conjunta.

5. Igualment, en absència de la decisió conjunta referida, el Banc d'Espanya, com a responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea, ha de prendre una decisió sobre l'aplicació dels articles 41, 42, 51 i 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i de l'article 53 d'aquest Reial decret, sobre una base individual o subconsolidada, després de prendre degudament en consideració les observacions i les reserves manifestades pel supervisor en base consolidada i, si s'escau, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant qualsevol variació significativa respecte del dictamen rebut d'aquesta.

Si al final del període de quatre mesos o un mes, segons que correspongui, alguna de les autoritats competents implicades ha remès l'afer a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, el Banc d'Espanya ha d'ajornar la seva resolució i ha d'esperar la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament esmentat. Posteriorment, ha de resoldre d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. Els terminis a què es refereix l'apartat 2 es consideren períodes de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

L'afer no s'ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea una vegada finalitzat el període de quatre mesos o el període d'un mes, segons que correspongui, o després que s'hagi adoptat una decisió conjunta.

6. Les decisions a què es refereixen els dos apartats anteriors s'han d'exposar en un document que contingui les decisions plenament motivades i han de tenir en compte l'avaluació de risc, les observacions i les reserves manifestades per les altres autoritats competents al llarg dels períodes a què es refereix l'apartat 2.

El Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha de remetre el document a totes les autoritats competents afectades i a l'entitat de crèdit, matriu de la Unió Europea o filial afectada.

7. Les decisions conjuntes a què es refereix l'apartat 1 i les decisions dels supervisors en base consolidada d'altres estats membres de la Unió Europea, que afectin entitats de crèdit espanyoles filials dels grups consolidats a què es refereixin aquestes decisions, tenen efectes legals idèntics a les decisions que adopta el Banc d'Espanya.

8. La decisió conjunta a què es refereix l'apartat 1 i les decisions adoptades a manca d'una decisió conjunta de conformitat amb els apartats 4 i 5 s'han d'actualitzar cada any o, en circumstàncies excepcionals, quan una autoritat competent responsable de la supervisió de filials d'una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea, d'una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea presentin al supervisor en base consolidada una sol·licitud per escrit completament raonada per tal que s'actualitzi la decisió sobre l'aplicació dels articles 42 i 68.2.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny. En el segon cas, es poden encarregar de l'actualització de manera bilateral el supervisor en base consolidada i l'autoritat competent que hagi presentat la sol·licitud.

Article 91. Procediment de declaració de sucursals com a significatives i obligacions d'informació del Banc d'Espanya sobre això.

1. Respecte a les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles establertes en un altre Estat membre, el Banc d'Espanya:

a) Ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la seva designació com a significatives en el termini màxim de dos mesos des de la recepció de la sol·licitud a la qual al·ludeix l'article 62.1.f) de la Llei 10/2014, de 26 de juny. En cas que no s'arribi a

adoptar cap decisió conjunta, el Banc d'Espanya ha de reconèixer i aplicar la decisió que hagi adoptat sobre això l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

b) Ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat membre de la Unió Europea en què una sucursal significativa d'una entitat de crèdit espanyola estigui establerta la informació a què es refereix l'article 61.2.c) i e) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i ha de portar a terme les tasques a què es refereix l'article 62.1.c) de la Llei esmentada, en col·laboració amb les autoritats competents de l'Estat membre en què actuï la sucursal.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha de comunicar a l'entitat de crèdit espanyola la decisió que hagi adoptat sobre això l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

2. Respecte a les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les autoritats supervidores competents que iniciïn les actuacions apropiades per reconèixer el caràcter significatiu de la sucursal esmentada i, si s'escau, ha de resoldre sobre aquest aspecte. A aquest efecte, si en els dos mesos següents a la recepció de la sol·licitud formulada pel Banc d'Espanya no s'arriba a una decisió conjunta amb el supervisor de l'Estat membre d'origen, el Banc d'Espanya disposa d'un període addicional de dos mesos per prendre la seva pròpia decisió. Quan prengui la seva decisió, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte les opinions i reserves que, si s'escau, hagin expressat el supervisor en base consolidada o les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida.

3. En les actuacions a què es refereixen els apartats 1.a) i 2, el Banc d'Espanya ha de:

a) Tenir en compte les opinions i reserves que, si s'escau, hagin expressat les autoritats competents dels estats membres interessats.

b) Considerar elements com la quota de mercat de la sucursal en termes de dipòsits, en particular si excedeix el 2 per cent; la incidència probable de la suspensió o el cessament de les operacions de l'entitat de crèdit en la liquiditat del mercat i en els sistemes de pagament, i de compensació i liquidació; i les dimensions i la importància de la sucursal per nombre de clients.

Aquestes decisions s'han de plasmar en un document que contingui la decisió i la seva motivació i s'han de notificar a les altres autoritats competents i a la mateixa entitat interessada.

4. El Banc d'Espanya ha de comunicar a les autoritats competents dels estats membres d'acollida en què estiguin establertes sucursals significatives d'entitats de crèdit espanyoles:

a) Els resultats de les avaluacions de riscos de les entitats amb sucursals d'aquest tipus que s'hagin fet de conformitat amb els articles 51 i 52 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

b) Les decisions adoptades en virtut de l'article 68.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en la mesura que aquestes avaluacions i decisions siguin pertinents per a aquestes sucursals.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha de consultar les autoritats competents dels estats membres d'acollida sobre les mesures operatives portades a terme per les entitats per assegurar que els plans de recuperació de liquiditat es puguin aplicar de manera immediata, quan això sigui pertinent per als riscos de liquiditat en la moneda de l'Estat membre d'acollida.

5. El Banc d'Espanya pot recórrer a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar-li assistència de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, quan:

a) Les autoritats competents de l'Estat membre d'origen d'una sucursal significativa que actuï a Espanya no hagin consultat amb el Banc d'Espanya a l'hora d'establir el pla de recuperació de la liquiditat.

b) Quan el Banc d'Espanya sostingui que els plans de recuperació de la liquiditat imposats per les autoritats competents de l'Estat membre d'origen d'una sucursal significativa que actuï a Espanya no són adequats.

CAPÍTOL IV

Obligacions d'informació i publicitat

Article 92. *Obligacions de publicitat del Banc d'Espanya.*

1. El Banc d'Espanya ha de publicar a la seva pàgina web:

a) Els textos de les disposicions legals i reglamentàries, així com les orientacions generals adoptades en l'àmbit de la normativa de solvència.

b) La manera en què s'han exercit les opcions i facultats que ofereix el dret de la Unió Europea.

c) Els criteris i la metodologia seguits pel mateix Banc d'Espanya per revisar els acords, les estratègies, els procediments i els mecanismes aplicats per les entitats i els seus grups a fi de complir la normativa de solvència i avaluar els riscos als quals estan exposats o hi podrien estar.

d) Els criteris generals i els mètodes adoptats per comprovar el compliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

e) Una descripció succinta del resultat de la revisió supervisora i la descripció de les mesures imposades en els casos d'incompliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

f) Les altres previstes a l'article 80 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

2. Així mateix, quan el Banc d'Espanya, d'acord amb l'article 7.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, decideixi eximir una entitat del compliment de l'article 6.1 del Reglament esmentat, ha de publicar la informació següent:

a) Els criteris aplicats per determinar que no hi ha impediments importants, actuals o previstos, de tipus pràctic o jurídic per a la transferència immediata de recursos propis o el reemborsament de passius.

b) El nombre d'entitats matrius que es beneficiïn d'aquesta exempció i, d'aquestes, el nombre d'entitats que tenen filials situades en un país que no pertany a la Unió Europea.

c) Sobre una base agregada per a Espanya:

1r L'import total consolidat de recursos propis de l'entitat matriu a Espanya a la qual s'apliqui aquesta exempció que estigui en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

2n El percentatge del total consolidat de recursos propis d'entitats matrius a Espanya a les quals s'apliqui aquesta exempció representat per recursos propis en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

3r El percentatge del total consolidat de recursos propis exigits d'acord amb l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, a les entitats matrius a Espanya a les quals s'apliqui aquesta exempció, representat per recursos propis en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

3. Quan el Banc d'Espanya, d'acord amb l'article 9.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, autoritzi una entitat a incorporar, en el seu càlcul de l'exigència prevista a l'article 6.1 del Reglament esmentat, en aquelles filials seves que compleixin les condicions que estableix l'article 7.1.c) i d) del Reglament esmentat i les exposicions o els passius significatius de les quals ho siguin respecte a les entitats matrius esmentades, ha de publicar la informació següent:

a) Els criteris que apliquen per determinar que no hi ha impediments importants, actuals o previstos, de tipus pràctic o jurídic per a la transferència immediata de recursos propis o el reemborsament de passius.

b) El nombre d'entitats matrius a les quals s'hagi concedit aquesta autorització i, entre aquestes, el nombre de les entitats matrius esmentades que tenen filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

c) Sobre una base agregada per a Espanya:

1r L'import total de recursos propis de les entitats matrius a les quals s'hagi concedit aquesta autorització que estigui en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

2n El percentatge del total de recursos propis d'entitats matrius a les quals s'hagi concedit aquesta autorització representat per recursos propis en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

3r El percentatge del total de recursos propis exigits d'acord amb l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, a les entitats matrius a les quals s'hagi concedit aquesta autorització representat per recursos propis en poder de filials situades en estats no membres de la Unió Europea.

Article 93. Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.

1. De conformitat amb l'article 85 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables han de fer pública, degudament integrada en un sol document denominat «Informació amb rellevància prudencial», informació concreta sobre aquelles dades de la seva situació financera i activitat en les quals el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb la finalitat d'avaluar els riscos a què s'enfronten, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació per tal de complir les exigències mínimes de recursos propis que preveu la normativa de solvència.

2. Les mateixes obligacions de divulgació són exigibles, de manera individual o subconsolidada, a les entitats de crèdit espanyoles o estrangeres constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, filials d'entitats de crèdit espanyoles, en els casos que el Banc d'Espanya així ho consideri en atenció a la seva activitat o importància relativa dins del grup. En cas que l'obligació afecti filials estrangeres, el Banc d'Espanya ha de remetre la resolució corresponent a l'entitat espanyola dominant, que està obligada a adoptar les mesures necessàries per complir-la efectivament.

3. Les entitats poden ometre la informació no significativa i, amb l'advertència oportuna, les dades que considerin reservades o confidencials. També poden determinar el mitjà, el lloc i la forma de divulgació del document esmentat.

4. La publicació del document «Informació amb rellevància prudencial» s'ha d'efectuar amb una freqüència almenys anual i com més aviat millor. En tot cas, la publicació no pot tenir lloc amb posterioritat a la data d'aprovació dels comptes anuals de l'entitat.

No obstant això, les entitats de crèdit han d'avaluar la necessitat de publicar alguna o totes les informacions amb una freqüència superior tenint en compte la naturalesa i les característiques de les seves activitats.

Així mateix, el Banc d'Espanya pot determinar les informacions a les quals les entitats de crèdit han de prestar una atenció particular quan avaluin si és necessària una freqüència de publicació superior a l'anual per a les dades esmentades.

5. Les entitats de crèdit poden determinar el mitjà, el lloc i la forma de verificació més adequats a fi de complir efectivament els requisits de divulgació que estableix l'article 85 de la Llei 10/2014, de 26 de juny. En la mesura que sigui possible, totes les divulgacions s'han d'efectuar en un sol mitjà o lloc.

Disposició addicional primera. *Aprovació prèvia dels instruments de capital de nivell 1 addicional i de nivell 2.*

El còmput dels instruments de capital de nivell 1 addicional i de capital de nivell 2 de les entitats de crèdit com a tals està condicionat a la seva aprovació prèvia per part del Banc d'Espanya d'acord amb els criteris establerts pel Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició addicional segona. *Integració del Banc d'Espanya en el mecanisme únic de supervisió.*

1. Les competències d'autorització i supervisió del Banc d'Espanya que preveu aquest Reial decret s'apliquen en el marc de les atribuïdes al Banc Central Europeu i al mecanisme únic de supervisió en la normativa europea i, en particular, en el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit, i en el Reglament (UE) núm. 468/2014 del Banc Central Europeu, de 16 d'abril de 2014, pel qual s'estableix el marc de cooperació en el mecanisme únic de supervisió entre el Banc Central Europeu i les autoritats nacionals competents i amb les autoritats nacionals designades.

2. Correspon, en particular, al Banc Central Europeu autoritzar les entitats de crèdit, revocar aquesta autorització i l'oposició o no-oposició a l'adquisició d'una participació significativa, en els termes previstos en els reglaments que esmenta l'apartat anterior. En aquests supòsits, el Banc d'Espanya, com a autoritat nacional competent, ha de presentar al Banc Central Europeu projectes per a la concessió de l'autorització o per a l'adquisició d'una participació significativa i, en els casos que correspongui, propostes de revocació de l'autorització.

3. Les competències i obligacions atribuïdes al Banc d'Espanya en el capítol IV del títol I i els títols II i III les ha d'atribuir o exercir el Banc Central Europeu de conformitat amb el que preveuen els reglaments esmentats a l'apartat 1, en especial en els casos en què aquesta autoritat sigui considerada l'autoritat competent en aplicació dels apartats 4 i 5 de l'article 6 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013.

Disposició addicional tercera. *Activitats relacionades amb els mercats de valors.*

Quan dels procediments administratius que preveu el títol I, capítol I, resulti que una entitat de crèdit pretén exercir activitats relacionades amb els mercats de valors, el Banc d'Espanya ha de posar aquesta circumstància en coneixement de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, especificant les activitats que s'exerciran, i indicant, si s'escau, si es pretenen exercir com a membre d'un mercat secundari oficial, d'un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea o d'un sistema multilateral de negociació.

Disposició addicional quarta. *Autorització per a la transformació en bancs de societats ja constituïdes.*

L'autorització per a la transformació en un banc es pot atorgar a societats ja constituïdes únicament quan es tracti de cooperatives de crèdit o d'establiments financers de crèdit.

Per obtenir l'autorització és necessari complir els requisits que preveu el títol I, capítol I, d'aquest Reial decret, però en relació amb l'article 4.b), s'entén complert sempre que la suma del patrimoni net resultant del balanç corresponent a l'any anterior a la sol·licitud de transformació, que necessàriament ha d'estar auditat, i de les aportacions en efectiu arribi a 18 milions d'euros.

A més, en l'autorització es pot dispensar del compliment de les limitacions temporals que preveu l'article 8.

Disposició addicional cinquena. *Composició del patronat de les fundacions bancàries i requisits d'honorabilitat comercial i professional.*

1. Les persones que tinguin coneixements i experiència específics en matèria financera, previstos a l'article 39.3.e) de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, integren el patronat de les fundacions bancàries d'acord amb els percentatges següents:

- a) Almenys un cinquè del nombre de membres del patronat, amb caràcter general.
- b) Almenys un terç del nombre de membres del patronat, en el cas de fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 30 per cent del capital en una entitat de crèdit.
- c) Almenys la meitat del nombre de membres del patronat, en el cas de fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en una entitat de crèdit o que els permeti controlar-la en els termes de l'article 42 del Codi de comerç.

2. Els patrons als quals es refereix l'apartat anterior han de reunir els requisits d'idoneïtat que exigeix la legislació aplicable als membres de l'òrgan d'administració i als càrrecs equivalents de les entitats de crèdit.

La resta de membres del patronat han de reunir els requisits d'honorabilitat comercial i professional que s'exigeixen als membres de l'òrgan d'administració i als càrrecs equivalents de les entitats de crèdit.

Disposició addicional sisena. *Representants de les entitats adherides a la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits.*

Els representants de les entitats adherides que hagin de ser designats per les associacions representatives de bancs segons el que preveu l'article 7.2, paràgraf quart, del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, es distribueixen entre les diferents associacions representatives d'aquestes entitats de crèdit de manera proporcional al volum de dipòsits garantits de les seves representades.

Així mateix, els representants de les entitats adherides que hagin de ser designats per les associacions representatives de caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit, s'atribueixen a les associacions representatives d'aquestes entitats de crèdit que acumulin un volum més gran de dipòsits garantits de les seves representades.

Per al còmput del volum de dipòsits garantits s'han de tenir en consideració els dipòsits garantits existents a 31 de desembre de l'any anterior i, per al cas que en una mateixa associació concorri la condició de representant d'entitats de crèdit de diferent naturalesa, únicament es computen els que pertanyin a la naturalesa el representant de la qual s'ha de designar.

Disposició addicional setena. *Referències a la normativa derogada.*

Les referències que en l'ordenament jurídic es facin a les normes derogades de conformitat amb el que preveu la disposició derogatòria única, s'entenen efectuades a les previsions corresponents d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per a l'aplicació de l'article 458 del Reglament núm. 575/2013/UE, de 26 de juny de 2013.*

Mentre la legislació espanyola no prevegi la creació d'una autoritat macroprudencial específica, el Banc d'Espanya és l'autoritat competent per aplicar l'article 458 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Així mateix, fins a la creació d'una autoritat macroprudencial específica, els increments que pot aplicar el Banc d'Espanya a determinades ponderacions per risc o a límits als grans riscos en aplicació de l'article 458.10 són del 25 i el 15 per cent com a màxim, respectivament.

Disposició transitòria segona. *Procediments en curs.*

Els procediments d'autorització, revocació i caducitat d'entitats de crèdit, iniciats amb anterioritat al 4 de novembre de 2014, que no s'hagin resolt a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'han de substanciar d'acord amb el procediment previst en aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquest Reial decret i, en particular, les següents:

- a) El Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.
- b) El Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, a excepció d'aquelles disposicions relatives a empreses de serveis d'inversió.
- c) L'Ordre de 20 de setembre de 1974, d'ampliacions de capital.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener.*

El Reglament de desplegament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener, queda modificat de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'article 1.1 queda redactat de la manera següent:

«Correspon al Banc d'Espanya elevar al Banc Central Europeu una proposta d'autorització per accedir a l'activitat d'entitat de crèdit, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els aspectes de la seva competència.»

Dos. Les lletres d) i e) de l'article 4.1 queden redactades de la manera següent:

«d) Relació de persones que hagin d'integrar el primer consell rector i dels qui hagin d'exercir com a directors generals o assimilats, així com dels responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat de la cooperativa, amb informació detallada sobre la trajectòria i l'activitat professional de tots ells.

e) Justificació d'haver constituït un dipòsit en metàl·lic en el Banc d'Espanya o justificació d'haver immobilitzat valors de deute públic a favor del Banc d'Espanya per un import equivalent al 20 per cent del capital social mínim exigible.»

Tres. L'article 5.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici de les competències del Banc Central Europeu per denegar la sol·licitud d'autorització proposada pel Banc d'Espanya, aquest últim, mitjançant una resolució motivada, ha de denegar l'autorització, quan no es compleixin els requisits de l'article 2 o quan, tenint en compte la situació financera o patrimonial dels promotors que disposaran d'una participació significativa en el capital social, no quedi assegurada la gestió sana i prudent de l'entitat projectada, tot això segons el que preveu la legislació d'entitats de crèdit. A més, el Banc d'Espanya pot denegar l'autorització quan en el projecte presentat no s'aprecii l'existència d'interessos o necessitats econòmiques comuns que han de constituir la base associativa de la cooperativa.

Quatre. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«1. Un cop autoritzada la creació d'una cooperativa de crèdit, ha d'iniciar les seves operacions en el terme d'un any a comptar de la seva notificació. Si no, llevat de causa no imputable a l'entitat, es produeix la caducitat de l'autorització, segons el que preveu l'article 10 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2. El dipòsit previst a l'article 4.1.e) s'allibera d'ofici una vegada constituïda la societat i inscrita en el registre corresponent de cooperatives de crèdit, així com en els supòsits de denegació, caducitat i, si no s'hagués alliberat amb caràcter previ, revocació o renúncia de l'autorització.»

Cinc. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Escissions i fusions: supòsits.*

1. Estan sotmeses al requisit d'autorització administrativa prèvia les escissions i fusions que afectin cooperatives de crèdit, en els termes següents:

a) Les escissions que tinguin per objecte promoure una cooperativa de crèdit, sigui a partir d'altres entitats o d'una secció creditícia de cooperatives d'altres classes, així com les que incideixin, en tot o en part, sobre el patrimoni i el col·lectiu social de qualsevol cooperativa de crèdit.

b) Les fusions que tinguin lloc entre cooperatives d'altres classes –llevat de les d'assegurances– per promoure una de crèdit, i les que es produeixin entre cooperatives de crèdit preexistents, o entre aquestes i altres entitats de dipòsit quan les altres societats del sector cooperatiu s'inhibeixin del propòsit fusionista en el termini de tres mesos una vegada rebuda la informació pertinent del Consell Rector de la cooperativa creditícia afectada.

c) Les fusions que, excloent-ne també les d'assegurances, es produeixin entre cooperatives de crèdit i cooperatives d'una altra classe o un altre grau, sempre que aquestes tinguin secció de crèdit o el nucli del seu objecte social, almenys, pugui ser vàlidament assumit, com a serveis complementaris o auxiliars, per la cooperativa de crèdit nova o absorbent.

d) La cessió global o parcial d'actius i passius en què intervingui una cooperativa de crèdit. S'entén per cessió parcial d'actius i passius l'operació definida a l'article 11.2 del Reial decret 84/2015, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

e) Qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als supòsits previstos a les lletres anteriors.

2. No es poden efectuar fusions, escissions ni cessions globals o parcials d'actius i passius que afectin cooperatives de crèdit fora dels supòsits que preveu el número anterior.

3. L'autorització administrativa prèvia l'han de sol·licitar els administradors de les entitats afectades després que hagin aprovat el projecte de fusió o escissió i abans que aquest sigui sotmès a les assemblees generals respectives.

4. L'autoritat competent per autoritzar la fusió o escissió també ho és per aprovar els actes i acords necessaris per culminar l'operació esmentada; si donés lloc a la creació d'una nova cooperativa de crèdit s'ha d'aplicar, a més, l'article 1.»

Sis. S'afegeix un nou article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Procediment de revocació de l'autorització per actuar com a entitat de crèdit.*

1. El Banc d'Espanya és competent per iniciar i tramitar i elevar al Banc Central Europeu una proposta de revocació de l'autorització. El Banc d'Espanya

únicament pot iniciar d'ofici aquest procediment en els termes que preveu l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i pels supòsits que preveu l'article 8 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o una altra norma amb rang de llei. A la resolució de la revocació de l'autorització mitjançant una decisió del Banc Central Europeu s'aplica el règim d'impugnació que preveuen la normativa de la Unió Europea i, en particular, el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. El Banc d'Espanya ha de donar tràmit d'audiència als interessats una vegada instruït el procediment i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, i els ha de concedir un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i les justificacions que considerin pertinents.

3. Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'elevat al Banc Central Europeu una proposta de revocació de l'autorització quan l'entitat de crèdit renunciï a l'autorització concedida, o bé ha de denegar expressament la renúncia, en el termini de tres mesos des que es produeixi la seva comunicació.

Les entitats de crèdit han d'acompanyar la comunicació de la renúncia amb un pla de cessació de l'activitat.

4. El procediment de renúncia es regeix per les normes previstes per a la revocació, sense que sigui necessari dissoldre i liquidar l'entitat si té previst continuar amb l'exercici d'activitats no reservades.

5. En cas de denegació de la renúncia, el Banc d'Espanya ha de motivar les raons que segons el seu parer concorren per considerar que la cessació d'activitat pot ocasionar riscos greus a l'estabilitat financera. A aquests efectes, ha de tenir en compte la necessitat de:

a) Assegurar la continuïtat d'aquelles activitats, serveis i operacions la interrupció dels quals podria pertorbar l'economia o el sistema financer i, en particular, els serveis financers d'importància sistèmica i els sistemes de pagament, compensació i liquidació.

b) Evitar efectes perjudicials per a l'estabilitat del sistema financer.

c) Protegir els dipositants i els altres fons reembossables i actius dels clients de les entitats de crèdit.»

Set. S'afegeix un nou article 40, que queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Caducitat de l'autorització.*

1. El Banc d'Espanya ha de declarar expressament la caducitat de l'autorització per actuar com a entitat de crèdit quan, dins dels dotze mesos següents a la seva data de notificació, no s'iniciïn les activitats específiques incloses en el programa d'activitats a què es refereix l'autorització per causes imputables a l'entitat. A la resolució de la caducitat s'aplica el règim d'impugnació que preveuen la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. El procediment per declarar la caducitat únicament es pot iniciar d'ofici en els termes que preveu l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

3. Una vegada acordat l'inici del procediment s'ha de procedir en el termini de deu dies a notificar-lo als interessats perquè puguin formular al·legacions i aportar documents o altres elements de judici en qualsevol moment abans del tràmit d'audiència a què es refereix l'apartat següent.

4. El Banc d'Espanya ha de donar tràmit d'audiència als interessats una vegada instruït el procediment i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, i els ha de concedir un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i les justificacions que considerin pertinents.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit.*

El Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les operacions de canvi de moneda estrangera, sigui quina sigui la seva denominació, són lliures, sense més límits que els establerts en la legislació de control de canvis. No obstant això, l'activitat professional que consisteix en el canvi de moneda estrangera, sigui quina sigui la seva denominació, en establiments oberts al públic (d'ara endavant, establiments de canvi de moneda), queda subjecta a les autoritzacions i el règim que estableixen aquest Reial decret i les seves normes de desplegament.

Aquesta activitat de canvi de moneda comprèn la compra o venda de bitllets estrangers i xecs de viatger en els termes que preveu aquest Reial decret.»

Dos. Se suprimeixen els apartats 4, 5 i 6 de l'article 2 i es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 del mateix article, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Operacions dels establiments de canvi de moneda.*

1. Les persones físiques o jurídiques, diferents de les entitats de crèdit, que vulguin efectuar en establiments oberts al públic operacions de compra de bitllets estrangers o xecs de viatgers, amb pagament en euros, han de reunir els requisits establerts als apartats 1 i 3 de l'article 4 d'aquest Reial decret, obtenir l'autorització prèvia del Banc d'Espanya per a l'exercici d'aquesta activitat i inscriure's en el Registre d'establiments de canvi de moneda a càrrec de la institució esmentada.

Aquesta activitat es pot exercir bé amb caràcter exclusiu o bé amb caràcter complementari del negoci que constitueixi l'activitat principal.

2. Les persones que, sense perjudici de poder efectuar les operacions a què es refereix l'apartat anterior, vulguin efectuar en establiments oberts al públic operacions de venda de bitllets estrangers han de reunir els requisits que estableix l'article 4 d'aquest Reial decret i obtenir l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, així com inscriure's en el Registre d'establiments de canvi de moneda a càrrec d'aquesta institució.

3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, tenen la consideració d'operacions de venda de bitllets estrangers i xecs de viatger la venda de bitllets estrangers i xecs de viatger contra lliurament del seu contravalor en euros o en altres bitllets de banc estrangers.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar l'exercici de l'activitat de canvi de moneda en els establiments de canvi que preveu aquest Reial decret. Aquesta autorització s'atorga amb submissió al procediment establert al títol VI de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. L'autorització ha d'especificar les activitats que poden efectuar els establiments de canvi de moneda esmentats.

El Banc d'Espanya ha de denegar, mitjançant una resolució motivada, l'autorització d'un establiment de canvi de moneda quan no es compleixin els

requisits establerts als articles 4 i 5 d'aquest Reial decret. Contra la denegació de la sol·licitud es pot interposar un recurs d'alçada davant el ministre d'Economia i Hisenda.»

Quatre. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Requisits per obtenir i conservar l'autorització per exercir l'activitat de canvi de moneda estrangera.*

1. Són requisits per obtenir i conservar l'autorització per efectuar operacions de compra de bitllets estrangers o xecs de viatgers, amb pagament en euros, que els titulars dels establiments i, si s'escau, els socis i administradors, així com els membres del consell d'administració de la seva entitat dominant, quan n'hi hagi, siguin persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional. El requisit d'honorabilitat també ha de concórrer en els directors generals o assimilats, així com en els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat de l'entitat i de la seva dominant, d'acord amb el que estableixi el Banc d'Espanya.

A aquests efectes, la valoració de la idoneïtat dels membres del consell d'administració, així com dels directors generals o assimilats i dels responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat de l'entitat, s'ha d'ajustar als criteris i els procediments de control de l'honorabilitat establerts a l'article 30 del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2. Per obtenir i conservar l'autorització per efectuar les operacions a què es refereix l'article 2.2 cal, a més, que l'establiment reuneixi els requisits següents:

a) Revestir la forma de societat anònima constituïda pel procediment de fundació simultània. La seva constitució com a tal i la inscripció en el Registre Mercantil ha de ser prèvia a l'accés al Registre d'establiments de canvi de moneda, radicat en el Banc d'Espanya, tràmit que han d'emplenar en el terme de sis mesos des de la notificació de l'autorització.

b) Tenir com a únic objecte social les operacions de compra i venda de bitllets estrangers i xecs de viatger. Aquest requisit no és aplicable a les entitats de pagament ni a les entitats de diner electrònic.

c) Tenir un capital social mínim de 60.000 euros íntegrament subscrit i desembossat en efectiu, representat mitjançant accions nominatives.

d) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir que es facin operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions establertes als articles 31 a 40 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, aprovat pel Reial decret 304/2014, de 5 de maig.

3. En el cas previst a l'article 2.1, es considera que concorren els requisits d'honorabilitat comercial i professional per l'existència d'un establiment obert al públic en què s'estigui exercint l'activitat principal del sol·licitant.»

Cinc. Es modifica l'apartat 5 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«5. La modificació de qualsevol de les dades incloses a les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquest article i l'obertura de nous locals, així com el cessament de l'establiment de canvi en l'activitat de canvi de moneda estrangera, s'ha de comunicar al Banc d'Espanya dins del mes següent a la data en què s'hagin produït aquests fets.

Quan el titular d'un establiment que efectuï únicament operacions de compra de bitllets estrangers o xecs de viatge amb pagament en euros vulgui ampliar-les a

les que recull l'apartat 2 de l'article 2 s'ha de seguir el procediment establert per obtenir l'autorització prèvia, s'han de complir els requisits que exigeix l'article 4.2 i s'ha de presentar una nova sol·licitud acompanyada dels documents i les informacions que corresponguin, en els termes que preveu aquest article.»

Sis. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Registre d'operacions.*

Els establiments de canvi de moneda han de registrar les operacions que efectuïn subjectes a aquest Reial decret, identificar de manera individualitzada les persones que participin en aquestes operacions i informar el Banc d'Espanya i els òrgans competents de l'Administració tributària en la forma i amb els límits que estableix el marc normatiu vigent i amb els que estableixin les normes de desplegament d'aquest Reial decret, als efectes de seguiment estadístic i fiscal d'aquestes operacions.»

Set. Es modifica la disposició addicional única, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional única. *Aplicació d'altres normatives.*

Als establiments de canvi de moneda que regula aquest Reial decret els és aplicable la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i la seva normativa de desplegament.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.*

El Reial decret 1332/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, queda modificat de la manera següent:

U. El quart paràgraf de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent:

«El capítol I del Reial decret es dedica a l'establiment de l'àmbit d'aplicació de la regulació, amb la delimitació de les entitats sotmeses al règim de supervisió addicional, el seu règim d'identificació i la determinació de les autoritats competents rellevants.»

Dos. A l'article 2, s'elimina l'apartat 2, els apartats 3 i 4 passen a ser, respectivament, els apartats 2 i 3 i el nou apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«2. En els grups a què es refereix l'últim incís del paràgraf segon de l'article 2.5 de la Llei, el coordinador i les autoritats competents rellevants poden decidir, de comú acord:

a) Que no quedin subjectes al conjunt de les obligacions que estableix aquest Reial decret, llevat de la remissió de la informació necessària per a la identificació de conglomerats financers segons el que disposen l'article 13.2, així com les provisions dels articles 5, 6 i 7 de la Llei necessàries per fer efectiu el requeriment d'informació anterior.

b) Que quedin subjectes a les obligacions que preveu aquest Reial decret a excepció de les que recullen els articles 8 a 11.

Les autoritats indicades poden prendre les decisions a què es refereix aquest apartat si consideren que l'aplicació del conjunt de les obligacions que preveu aquest Reial decret no és necessària, o és inadequada, o podria induir a error respecte als objectius de la supervisió addicional. Aquestes autoritats han de

reavaluar almenys anualment les decisions d'exempció total o parcial que recull aquest apartat, i han de revisar els indicadors quantitius que estableix l'article 2 de la Llei i l'avaluació dels riscos associats a cada grup.»

Tres. Es modifiquen la lletra c) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 3 de la manera següent:

«c) Les societats de capital de risc.

2. El sector bancari i de serveis d'inversió està format per les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió del conglomerat financer, així com les altres entitats que integrin un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit o un grup o subgrup consolidable d'empreses de serveis d'inversió.

El sector d'assegurances està format per les entitats asseguradores i reasseguradores del conglomerat financer, així com les altres entitats que integrin un grup o subgrup consolidable d'entitats asseguradores.

Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats gestores d'entitats de capital de risc s'han d'afegir al sector al qual pertanyin dins del grup. Si aquestes últimes no pertanyen exclusivament a un sector dins del grup s'han d'afegir al sector financer de mida inferior.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 4 de la manera següent:

«1. Els càlculs que preveu l'article 2 de la Llei s'han de fer dues vegades l'any en tots els grups en els quals almenys una de les entitats del grup pertanyi al sector de les assegurances i almenys una altra al sector bancari i de serveis d'inversió.

3. Les autoritats competents rellevants poden, de comú acord:

a) Excloure una entitat en efectuar els càlculs que preveu l'article 2.4 i 5 de la Llei llevat que hi hagi proves que l'entitat s'hagi traslladat des d'un Estat membre de la Unió Europea a un país tercer per tal d'eludir la regulació.

b) Prendre en consideració si es respecten els llindars que preveu la Llei durant tres anys consecutius, per evitar canvis bruscos de règim i deixar de prendre en consideració aquesta circumstància si l'estructura del grup suporta canvis significatius.

c) Excloure una o més participacions en el sector de dimensió inferior si aquestes participacions són determinants per identificar un conglomerat financer i no tenen col·lectivament interès significatiu en relació amb els objectius de supervisió addicional.

Per als conglomerats financers ja identificats com a tals, les decisions anteriors s'han de prendre a partir d'una proposta del coordinador de l'esmentat conglomerat.»

Cinc. Es modifica la lletra c) de l'article 5 de la manera següent:

«c) Altres autoritats competents interessades, quan ho decideixin de comú acord les autoritats esmentades en els dos paràgrafs anteriors; a aquest efecte, i en absència de normes de les autoritats europees de supervisió sobre això, les autoritats esmentades a les lletres a) i b) han de prendre en consideració especialment la quota de mercat de les entitats regulades del conglomerat en altres estats membres de la Unió Europea, en particular si és superior al cinc per cent, així com la importància que tingui en el conglomerat qualsevol entitat regulada establerta en un altre Estat membre.»

Sis. Els apartats 1, 2 i 4 de l'article 6 queden redactats de la manera següent:

«1. En els supòsits en els quals l'entitat dominant del conglomerat sigui una entitat regulada espanyola o quan totes les autoritats competents rellevants siguin espanyoles, s'han d'aplicar les regles que preveuen els apartats 2, 3 i 4.

En els supòsits diferents dels previstos en el paràgraf anterior, el coordinador ha de decidir, després de consultar les altres autoritats competents rellevants i l'entitat obligada del conglomerat financer, d'acord amb quin mètode dels descrits a l'annex s'han de calcular els requisits d'adequació del capital de les entitats regulades del conglomerat financer.

2. Els recursos propis computables del conglomerat financer comprenen el resultat de la suma de:

a) Els recursos propis computables de l'entitat de crèdit o grup consolidable d'entitats de crèdit, que formin part del conglomerat financer, tal com els defineix la part segona del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

b) Els recursos propis computables de l'empresa de serveis d'inversió o grup consolidable d'aquestes, que formin part del conglomerat financer, tal com defineix la part segona del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

c) El patrimoni propi no compromès de l'entitat asseguradora o grup consolidable d'entitats asseguradores, que formin part del conglomerat financer, tal com defineix el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

D'aquesta suma es dedueixen:

1r Les participacions accionaries entre entitats del conglomerat financer, llevat que el seu import ja s'hagi eliminat per consolidació o s'hagi deduït dels recursos propis computables de les entitats o grups consolidables integrants d'aquell. Les deduccions s'han de fer pel valor en els llibres de l'entitat tenidora de tals participacions.

2n L'excés, si s'escau, dels elements integrants dels recursos propis computables o patrimoni propi no compromès que no tingui tal consideració segons la normativa aplicable a les entitats financeres individuals o grups financers consolidables supervisats per l'autoritat espanyola que actua com a coordinador del conglomerat financer, sobre les exigències de recursos propis o patrimoni no compromès mínims de l'entitat financera individual o grup consolidable en el qual són computables. Per determinar tal excés s'apliquen primer, si n'hi ha, els recursos propis computables de menys qualitat d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable, i es distribueixen a prorrata els requeriments coberts pels recursos propis del mateix grup als dels elements que s'han d'excloure.

El coordinador pot establir que es dedueixi dels recursos propis efectius del conglomerat financer l'import de les operacions o compromisos financers que es portin a terme, bé entre les diferents entitats financeres pertanyents al conglomerat que no siguin consolidables entre elles, bé entre qualsevol de les entitats financeres de l'esmentat grup i algun tercer, que generin una duplicació en el còmput dels recursos propis del conglomerat financer o debilitin l'efectivitat dels recursos propis per cobrir pèrdues o fer front als riscos assumits pel conglomerat financer en el seu conjunt.

Així mateix, el coordinador pot autoritzar el càlcul dels recursos propis computables del conglomerat financer sobre la base dels estats consolidats sectorials. Amb aquesta finalitat, s'entenen com a tals els que agrupin les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, d'una banda, i les entitats asseguradores i reasseguradores, de l'altra.»

«4. El coordinador pot decidir no incloure una entitat concreta en el càlcul dels requisits d'adequació del capital addicional en els casos següents:

a) Quan l'entitat estigui situada en un país tercer on hi hagi impediments legals per a la transferència de la informació necessària, llevat que hi hagi proves

que l'entitat s'hagi traslladat des d'un Estat membre de la Unió Europea a un país tercer per tal d'eludir la regulació.

b) Quan l'entitat considerada individualment presenti un interès poc significatiu respecte dels objectius de la supervisió addicional. Quan siguin diverses les societats del grup en aquestes circumstàncies, només poden ser excloses si en conjunt presenten un interès poc significatiu respecte a la finalitat expressada.

c) Quan la inclusió de l'entitat sigui inadequada o enganyosa en relació amb els objectius de la supervisió addicional. En aquest cas, i llevat de situacions d'urgència, el coordinador ha de consultar les altres autoritats competents rellevants abans de prendre la decisió.

No obstant això, el coordinador ha de reavaluar anualment els motius que van justificar l'exclusió.

Adicionalment, quan una entitat regulada sigui exclosa en funció del que preveuen les lletres b) i c), l'autoritat competent encarregada de la seva supervisió individual pot sol·licitar a l'entitat obligada del conglomerat financer informació que pugui facilitar la supervisió de l'entitat regulada.»

Set. S'afegeixen dos nous apartats 6 i 7 a l'article 11, amb la següent redacció:

«6. Les entitats obligades dels conglomerats financers han de remetre anualment al coordinador informació detallada sobre la seva estructura jurídica i de la seva estructura de governança i organitzativa, incloses totes les entitats regulades, les filials no regulades i les sucursals importants. El coordinador ha de facilitar la informació anterior al Comitè Mixt d'Autoritats Europees de Supervisió. Així mateix, les entitats obligades han de publicar anualment, al nivell del conglomerat financer, de manera íntegra o mitjançant referències a una informació equivalent, una descripció de la seva estructura jurídica i de la seva estructura de governança i organitzativa.

7. El coordinador pot fer proves de resistència al nivell del conglomerat financer amb la periodicitat i l'abast que determini en cada cas. Amb aquesta finalitat, es poden incorporar paràmetres addicionals que prevegin els riscos específics associats als conglomerats financers a les proves de resistència que es facin al nivell sectorial.»

Vuit. L'apartat 2 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«2. En el cas dels grups que preveu l'article 4.1, l'entitat obligada ha de remetre al coordinador la informació que aquest li requereixi en relació amb els càlculs que preveu l'article 2 de la Llei, als efectes de comprovar la subjecció del grup a les obligacions relatives a la supervisió addicional, i en relació amb el càlcul del capital addicional que eventualment li pugui ser exigible en cas d'adquirir la condició de conglomerat financer.

Adicionalment, els grups que preveu l'article 2.3.b) han de remetre informació referida al càlcul d'adequació del capital equivalent al que es prevegi per als conglomerats financers com a resultat de l'aplicació de l'apartat 1.

L'entitat obligada a què es refereix el paràgraf anterior és la que correspon en aplicació de criteris anàlegs als que preveu l'article 5.5 de la Llei.»

Nou. Els apartats 1 i 2 de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«1. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de cooperar estretament entre si i amb les altres autoritats competents, per identificar els conglomerats financers en els quals, si s'escau, estiguin incloses entitats espanyoles. A aquest efecte, es poden adreçar a les entitats regulades que estiguin sota la seva competència per demanar-los, si no està a les seves mans, la informació necessària per portar a terme aquesta tasca d'identificació.

Si una autoritat competent considera que una entitat regulada autoritzada per ella és membre d'un grup que podria constituir un conglomerat financer encara sense identificar de conformitat amb la llei i aquest Reial decret, ho ha de comunicar a les autoritats competents implicades restants i al Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió.

2. Identificat un conglomerat financer, el coordinador ha d'informar l'entitat obligada del conglomerat financer a què es refereix l'article 5.5 de la Llei d'aquesta circumstància, de la seva condició de coordinador, així com de l'abast de les obligacions del conglomerat segons el que preveu el paràgraf primer de l'article 2.1 d'aquest Reial decret.

El mateix procediment s'ha de seguir, als efectes del que preveu l'article 12, respecte dels grups a què es refereix l'article 2.3.a) i b).»

Deu. Les lletres a) i d) de l'article 16 queden redactades de la manera següent:

«a) Identificació de l'estructura jurídica del grup i de la seva estructura de governança i organitzativa, incloses totes les entitats regulades, les filials no regulades i les sucursals importants que pertanyin al conglomerat financer i els titulars de participacions significatives a escala de l'empresa matriu última, així com de les autoritats competents de les entitats regulades del grup. Aquesta informació l'ha de facilitar el coordinador al Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió.»

«d) Identificació dels accionistes principals i de la direcció del conglomerat financer i de les entitats regulades d'aquest.»

Onze. Se suprimeix la disposició transitòria primera.

Dotze. Se suprimeix el mètode 3 de l'annex i el mètode 4 es converteix en el mètode 3 i queda redactat de la manera següent:

«Mètode 3: mètode combinat.

El càlcul dels requisits de l'adequació del capital addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer es pot efectuar mitjançant la combinació dels dos mètodes anteriors.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

1. Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposen l'article 149.1, regles 11a i 13a, de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de les competències que les comunitats autònomes tenen atribuïdes en matèria de supervisió d'entitats de crèdit i dins del marc fixat pel dret de la Unió Europea.

Disposició final cinquena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE; i la Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE pel que fa a la supervisió addicional de les entitats financeres que formin part d'un conglomerat financer.

Disposició final sisena. *Facultats de desplegament.*

Sense perjudici del que preveuen aquest Reial decret i la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, el Banc d'Espanya pot:

a) Fer ús de les opcions que s'atribueixen a les autoritats competents nacionals en el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, i en la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

b) Fer ús de les opcions que s'atribueixen als estats membres en els articles 412.5, 413.3 i 493.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

c) Instar les entitats de crèdit i els seus grups a fer revisions per part d'experts independents sobre els aspectes que consideri rellevants als efectes de les obligacions de les entitats o els grups establertes a la normativa de solvència i, especialment sobre allò que fa referència a la consistència i qualitat de les dades dels mètodes interns que s'hi preveuen.

d) Determinar els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable d'entitats de crèdit.

e) Rebre les comunicacions dels restants organismes responsables de la supervisió individual o en base subconsolidada de les entitats integrants d'un grup consolidable en el qual s'integrin entitats diferents de les entitats de crèdit quan el Banc d'Espanya sigui responsable de la supervisió del grup esmentat. Aquestes comunicacions s'han d'efectuar sempre que sigui necessari i almenys dues vegades l'any. El seu contingut és el relatiu als requeriments de recursos propis mínims que, d'acord amb les seves normes específiques, siguin exigibles de manera individual o subconsolidada a les entitats subjectes a la seva supervisió, els dèficits que presentin en relació amb aquests requeriments mínims, i les mesures adoptades per a la seva correcció.

f) Dictar les disposicions precises per a l'execució deguda d'aquest Reial decret.

Tota norma que es dicti en desplegament del que preveu aquest Reial decret i pugui afectar directament entitats financeres subjectes a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions requereix l'informe previ d'aquests organismes.

Disposició final setena. *No-increment de despesa.*

Les mesures que preveu aquest Reial decret no han de suposar un increment de retribucions, de dotacions, ni d'altres costos de personal.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, per proporcionar en la seva pàgina web la informació que preveu l'article 37 d'aquest Reial decret, les entitats de crèdit disposen d'un termini de tres mesos a comptar de la data en què el Banc d'Espanya publiqui els desplegaments previstos.

Madrid, 13 de febrer de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Economia i Competitivitat,
LUIS DE GUINDOS JURADO